Any 55.—Núm. 18.538.—Preu: 15 cèntims

LA PUBLICITAT

BARCELONA

Dimarts, 9 de gener de 1934

Un acte d'afirmació catalana i republicana

L'acte del diumenge proppassat a la Monumental, important per la gent que hi parlà i pels que hi acudiren en gernació nombrosa, assenyala una fita posada a la creixença de les dretes adulteradores del sentit de la República, i marca l'inici d'una evolució de recobrament i de plenitud. El poble de Catalunya, encoratjant els republicans de tot Espanya, volgué deixar fixat el seu paper històric de guiador de les Espanyes; volgué dir ben alt que la seva autonomia no li servia tan solament per a anar fent per dintre de casa, sinó que li donava ales per a complir altes missions històriques que li són encomanades. Un cop, en temps de la Solidaritat, havia intentat moviments d'aquesta envergadura. Però li mancà la comprensió dels republicans de fora de Catalunya. Només un Salmerón...

I bé. Sentint Manuel Azaña, l'ilustre perseguit dels enemics de la República i de Catalunya; l'home que per equitat, per cultura i per convenciment estigué al nostre costat en moments difícils de lluita per les llibertats de la nostra pàtria; veient-lo i escoltant-lo, no ens sabíem estar de recordar el venerable hoste d'aquells temps en què també l'anti-Catalunya, en nom dels ideals centristes i subjugadors que avui s'esgrimeixen encara contra Catalunya, s'aprestava a l'assalt de la nostra causa, vingué a parlar a casa nostra, cercant-hi un caliu i oferint-hi un pensament just i noble. Trobà llavors Salmerón, i no entre els catalanistes, qui li engegà una bala que, desviada, avui encara duu al cos el senyor Cambó. Però, per un sarcasme de la vida, si avui tornés Nicolau Salmerón entre nosaltres, es toparia amb la maledicència migrada dels amics del senyor Cambó, que, d'ençà que no hi ha monarquia, tot ho interpreten en el sentit més catastròfic. El senyor Azaña ha merescut l'honor d'ésser agredit pels homes de la Lliga, tornats sobtadament esquerps, insociables i malpensats després que vivim en República. Ho sentim pels de la Lliga.

Les declaracions contingudes en el discurs del senyor Azaña, quan ell es deia fervent partidari d'un sistema democràtic i liberal, amb exclusió de tota mena de dictadures, s'ajusten tant al pensament català, clar i mediterrani, a la tradicional política catalana i s'allunyen tant del que fins ara han estat i encara són les elucubracions de les ermes terres del centre, que no hi ha dubte que es tracta d'un cas d'influència del nostre demà polític. El cervell sensibilíssim d'aquest polític assenyala abans que ningú l'arribada, terres endins, de la influència catalana que ha de transformar tota la vida política espanyola en un sentit de democràcia i llibertat en contra de l'esclavatge i el sentit de casta; els militarismes i clericalismes i altres "ismes" que, al fons, no volen dir més que això: menyspreu de l'home envers l'home: odi al pensament; horror a l'avanç, i gust pel quietisme i la tenebra.

D'aquesta coincidència, d'aquesta influència, no ens en sabríem plànyer. Haver preparat una Catalunya amb un sentit polític lluminós i orientador i esqueixar-nos les vestidures quan algú se n'il·lumina i se n'orienta ens sembla desplaçat i sofístic. Negar una base moral a qui pensa com nosaltres i, momentàniament, es troba afeblit, ens semblaria poc generós. I si, com la Lliga, tinguéssim, de més a més, entre els nostres rengles, com a figura cabdal, un Ventosa i Calvell que, en època que es discutia l'Estatut, rodava per Espanya entre els enemics de Catalunya concitant-los i demanant-los ajut perquè vinguessin a esclafar el baluard de les nostres llibertats, no tan solament no ens ficaríem a tergiversar un acte d'afirmació catalana i de prestigi del nom de Catalunya volent-lo presentar com una cosa provinciana (és a dir, un "partido de centro", qualsevulga), sinó que ens cauria la cara de vergonya.

La crisi al Govern de Madrid és imminent

Deixaran de formar part del ministeri els senyors Rico Abello i Pita Romero, i el senyor Martínez Barrio passarà a Governació

Madrid, 8. — El ministre de la Governació ha conferenciat avui extensament amb l'ambaixador d'Espanya a París, senyor Madariaga.

—Hem parlat de moltes coses.

Un periodista l'ha interrogat sobre si la dita conferència estava relacionada amb l'ordre públic, i el ministre, amb gest amable, ha eludit la contestació, dient:

—Bé, senyors: abans d'abandonar el ministeri tindré molt de gust a invitar-vos a dinar.

—Però a la fi marxeu?

—Com, a la fi? Sempre ha estat el meu propòsit fer-ho.

Ja ho anuncià el President del Consell en formar-se el Govern, i jo ho vaig ratificar en la notar que vaig facilitar a la premsa.

Des de llavors he vingut insistint en la meva dimissió en totes les ocasions que s'han presentat, i, per fi, com vosaltres dieu, ha arribat el moment d'abandonar el lloc.

—Però heu de tenir en compte que, no solament el Govern, sinó una gran massa d'opinió reclama que continueu al cap del ministeri.

—Doncs, malgrat d'això — ha contestat —, me'n vaig. Cal ésser seriós i conseqüent, i jo em vanagloria d'ésser-ne.

A més, reitero el que he dit amb anterioritat; això és, restablerta la normalitat, al Govern interessa el natural joc polític que realitzen tots els partits en ocupar el Poder, i jo no estic en condicions d'ésser el que portí a la realitat aquest aspecte de la gestió ministerial.

Demostració d'això que dic l'ofereix la pròxima reorganització de les Comissions gestores.

Aquest assumpte correspon exclusivament al partit que governa, i jo no puc ésser el que hi intervingui. Així, dones, estigueu ben segurs que la meva substitució és ineludible.

"Heraldo de Madrid" diu:

"Es ya decidido el propósito de plantear muy en breve la crisis parcial y de reorganizar el ministerio Lerroux al mismo tiempo; esto es, el señor Lerroux someterá a la firma del jefe del Estado simultáneamente los decretos admitendo las dimisiones de los señores Rico Abello, Pita Romero y Martínez Barrio, y los decretos por los que se nombre a don Manuel Rico Abello presidente del Consejo de Estado; a don Leandro Pita Romero, embajador de la República en el Vaticano, y a don Diego Martínez Barrio, ministro de la Gobernación.

Lo que no puede afirmarse aún es quien será la persona que habrá de ir al ministerio de la Guerra.

Don Alejandro Lerroux se encargará interinamente de la Presidencia del Gobierno con la cartera de Estado. Reorganizado así el Gabinete, éste quedará constituído definitivamente.

Es posible que al mismo tiempo el Presidente de la República firme otros decretos de altos cargos."

EL GRAN MITING

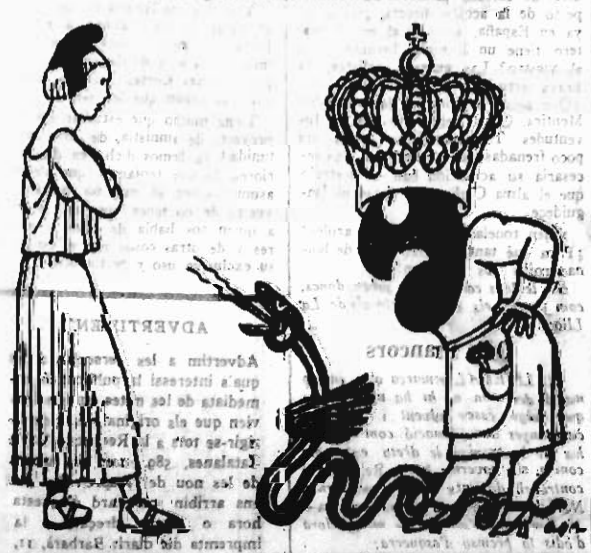

—Que tan d'estar-s fet en M'no era polític els homes de M'nárid?
—Això pregunta-ho al teu mort i cadafile.

CATALUNYA, PER LA REPUBLICA!

El grandiós míting de la Monumental reflecteix d'una manera clara la voluntat de la democràcia catalana davant l'actual moment

Els discursos dels senyors Berjau, A. Xirau, Nicolau d'Olwer, Casares Quiroga, Domingo, Pi i Sunyer, Prieto i Azaña

Un aspecte de la Monumental durant el míting

Magnífic, imponent, l'espectacle que va donar abans-d'ahir el republicanisme català acudint en massa a la plaça Monumental, per tal de sentir la paraula autoritzada dels nostres homes i la dels illustres hostes que vingueren per prendre part al míting, omplint-la de gom a gom i subratllant amb ovacions entusiàstiques i amb la voleiadissa dels mocadors blancs els paràgrafs més encesos dels discursos dels oradors.

Magnífic acte de fe republicana prestat pels homes de la República davant el poble de Catalunya, que abans-d'ahir es congregà a la Monumental, i acte de fe, no menys magnífic, per part del nostre poble, que es prestà, igualment que feren els oradors, a participar-ne.

Les cinquanta mil persones que acudiren a la Monumental i l'ompliren, i les cinc o sis mil que es veieren forçades a quedar-se fora, pels voltants de la plaça, donaren una magnífica idea del fervor republicà que sent el nostre país.

* * *

A les deu del matí la plaça de Braus presentava ja un aspecte imponent. Era totalment plena d'una multitud entusiasta. No s'hi veia, perquè no hi era, ni un sol lloc per ocupar a les graderies de sol i d'ombra. L'arena i la contrabarrera també eren plenes. Amb tot i això, encara s'hi anava encabint més gent, que arribava contínuament; i des de la plataforma del "toril", convertida en tribuna, es percebia clarament com aquella multitud immensa anava engruixint paulatinament els seus rengles, estrenyent-se per fer una mica de lloc als arribats de nou.

S'hi notava l'estat febrós d'ànim que és característic de les diades transcendentals. L'expectació es manifestava en tots els comentaris; en les exclamacions que deixava anar la gent anant i venint pels corredors de la plaça, pels passadissos, per les graderies... El mateix ambient, en una paraula, de la Solidaritat Catalana, de l'Assemblea de Parlamentaris, del dia que va ésser proclamada la República.

Això dins de la plaça. Mentrestant, els carrers dels voltants estaven convertits en un llormiguer que venia en totes direccions i que s'anava espessint gradualment en direcció a la Monumental.

Segons va dir-nos un dels individus empleats de la plaça i encarregats del manteniment del servei d'ordre a les graderies, abans de les vuit ja hi començà a acudir gent per tal de presenciar el míting. I dos d'aquella hora fins a la que va començar, el tragí no va cessar un moment. Això explica, en part, les mostres d'impaciència que donava el públic, en veure que havia arribat l'hora de donar començ a l'acte i que degut a una avaria sobtada de la ràdio, que fou produïda per un acte de sabotatge, hom es veié obligat a retardar-lo prop de mitja hora.

I si això succeïa dins de la plaça, al carrer passava exactament igual. Els que es veieren impossibilitats de poder entrar dins i s'hagueren de quedar al carrer estaven encara més impacients que no pas aquells.

I molts s'escamparen pels cafès i pels bars dels voltants, en els quals també funcionaven els aparells de ràdio, i així es féu possible que, ja que no pogueren encabir-se a la plaça, poguessin sentir els discursos que s'hi pronunciaren.

A fora l'espectacle que es contemplava també era magnífic.

(Continua a la pàg. 9)

AZAÑA PARLA A UN REDACTOR DE «LA PUBLICITAT»

Un periodista a la recerca del senyor Azaña. Tal podria ésser el títol d'aquesta informació. El dissabte una espera llarga a l'hall del Colom, a l'aguait de la seva arribada. Una vegada acabats els aplaudiments de la multitud, a la nostra demanda d'interviu oposa el seu cansament, les ganes de reposar.

—Veniu demà a la tarda.

El diumenge a la tarda el nostre personatge no apareix enlloc. Deu minuts justos, a la tarda, al Colom, precisament, quan nosaltres érem fora.

Finalment, a les vuit del vespre, i gràcies a l'exquisida amabilitat del senyor Rivas Cherif, trobem una pista.

A Acció Republicana, Passeig de Gràcia, 42. Al local del partit cent persones —les directives dels Centres— esperaven per estrènyer la mà de Don Manuel. Ens introduïm al saló on era Azaña, i mentre contemplem la desfilada sense escoltar els seus "propos" en resposta a les demandes inevitables i repetides dels presidents dels Centres.

—Senyor Azaña, voldríem que un dia visités el nostre Centre.

—Don Manuel, ¿que ens podria regalar un exemplar del seu llibre "El jardín de los frailes"?

—Completament identificats amb el discurs d'aquest home.

Un soci d'un Centre, sortint de la [illegible] d'aquest [illegible] raonats i comprensibles, en trobar-se al seu davant li comença un discur:

—*Señor Azaña: yo no soy político ni me interesa la política. Yo soy un admirador platónico de usted.*

—*Hombre! Querrá decir admirador activo...*

El discurs de l'admirador platònic es va acabar ací.

Mentre dura la desfilada, tinc ocasió de refer la meva imatge d'Azaña. Cap possibilitat d'una sorpresa. El polític és el resultat d'una unitat de pensament, d'un viatge d'anada i tornada a través de les disciplines més fecundes. El pensament polític d'Azaña és enter en "El ideàrium de Ganivet". "Una Política" és la traducció en actes de govern. Convé dir això perquè a hores d'ara abunden les interpretacions sobre Azaña. No falta qui —darrerament— n'ha fet un polític bohemi, "fin du siècle", quan Azaña és un polític d'ara —i de tots els temps, perquè establir diferències cronològiques és absurd— el seu exemple de disciplina, de voluntat. Li ha fallat el collaborador principal: el poble. Però quan es té la modèstia de veure certs errors altres ministres, per la lealtat que han observat envers ells.

El senyor Chautemps ha contestat acceptant la dimissió i expressant-li la seva amistosa estima.

El ministre de Colònies, senyor Dalimier, ha publicat un comunicat, explicant les condicions en les quals, en la seva qualitat de ministre del Treball, ha signat les dues cartes de què s'ha parlat a favor dels crèdits municipals i, especialment, del Crèdit municipal de Baiona.

A les oficines del senyor Dubarry, director del periòdic "La Volonté", ha estat efectuat un nou escorcoll per la policia.

El director d'aquest periòdic ha estat interrogat extensament, per tal de posar en clar si la gestió que realitzà sobre el senyor Dalimier havia tingut lloc abans o després d'aparèixer un article en el qual es feia ressaltar que els bons del Crèdit municipal de Baiona eren falsos.

Al domicili del senyor Darius ha estat efectuat, també, un escorcoll.

El Consell de ministres decidirà demà sobre el successor del senyor Dalimier.

El senyor Pierre Darius, complicat en l'afer Stavisky, ha estat detingut aquesta nit, i demà probablement serà trasladat a Baiona.

El jutge d'instrucció ha interrogat aquesta tarda el senyor Pierre Darius, director del setmanari "Bec et Ongles", el qual havia publicat en desembre de 1932 un article declarant que el Bons del Crèdit municipal eren falsos.

A petició, segons sembla, del senyor Dubarry, director de "La Volonté", Darius rectifica les seves afirmacions mitjançant la promesa de rebre de Stavisky mensualitats de 15 mil francs.

Darius, que no rebé les dites mensualitats més que d'una forma irregular, ajudà també a Stavisky a collocar Bons del Crèdit municipal.

Aquesta tarda s'han efectuat escorcolls a casa de Pigaglio i a la que ocupava el senyor Garat al Boulevar Voltaire.

La Seguretat general s'ha incautat dels comptes que aquest i la seva esposa tenien en un banc.

El ministre de Justícia ha dirigit una carta al procurador general ordenant-li que s'obri una informació urgent sobre les causes i raons per les quals el procés Stavisky, pendent davant el Tribunal correccional des de fa cinc anys, havia estat ajornat dinou vegades.

Detenció de Garat :: ::

Baiona, 8.—En acabar la declaració del diputat i alcalde senyor Garat, el jutge d'instrucció ha ordenat la immediata detenció del dit diputat.

L'acarament que havia de tenir lloc entre els senyor Garat i Tissier ha estat ajornat.

El senyor Garat està acusat de falsificació de documents, infracció de documents i cabals públics, estafa o complicitat, abús de confiança i, per últim, com a encobridor, i ha ingressat ja a la presó municipal.

Ha designat com a defensor el senyor Campinchini.

L'advocat M. Campinchi, defensor de l'alcalde de Baiona i diputat senyor Garat ha arribat per entrevistar-se amb el seu defensat.

"Le Petit Parisien" diu que Garat, en ésser portat davant el jutge d'instrucció, ha declarat: "Estic decidit a defensar-me, i si cal a parlar molt clar."

Herriot, ministre? :: ::

París, 8. — El diari "Excelsior" diu que la situació del ministre de Colònies, senyor Dalimier, el qual àguns consideravan la cora a dimitir, no quedarà definida fins després de Consell d'avui. El dit diari creu que com a conseqüència de l'escàndol Stavisky, tots els ministres posaran a la disposició del president les seves carteres.

(Continua a la p. 7, c. 3)

Manuel Azaña portà, el diumenge al matí, un ram de flors a la tomba del President Maciá

Stavisky s'engega un tret al cap, quan la policia anava a detenir-lo

Dalimier ha dimitit i és possible que el Govern plantegi la crisi total

L'escàndol dels bons falsos del Crèdit Municipal de Baiona ha apassionat l'opinió pública, no solament francesa, sinó de tot el món.

Estafades de les vastes proporcions d'aquesta, i que denoten en llur autors una intel·ligència ben desenrotllada, però molt mal aplicada, no ocorren, per sort, gaire sovint, però sempre tenen conseqüències deplorables.

Tractant-se d'un afer d'ordre interior d'un país estranger, certa mena de consideracions poden resultar indelicades. Però així i tot, ens volem estar de remarcar que la premsa reaccionària de tots els països aprofita fets d'aquesta mena per a impulsar-ne la responsabilitat al règim democràtic. Cal dir que escàndols de semblants proporcions han esclatat sota règims dictatorials. La diferència és que sota règims democràtics és possible de parlar de l'afer i denunciar els responsables per alts que siguin. En canvi, sota d'altres règims, els afers tèrbols són sufocats, i el salvament dels culpables és fàcil.

París, 8. — La febre provocada per l'escàndol Staviski no ha fet sinó augmentar. La lentitud de l'enquesta, els incidents polítics que l'acompanyen tot excita les passions.

Les informacions ordenades al curs de la jornada d'ahir mostren que el Govern ha comprès la impaciència de la gent honesta.

D'antuvi, el ministre de Justícia ha ordenat dues informacions, l'una administrativa, l'altra judicial. Ja són en curs. En segon lloc, una requissa a casa d'Henri Hayotte, l'altra a la plaça Saint Georges. Hom fés una doble requissa als locals de "La Volonté". El director de "La Volonté", Dubarry, respongué durant dues hores a les preguntes del jutge d'instrucció.

Hom ha de recordar que Staviski havia pogut enganyar els controladors de l'Estat mitjançant una gran habilitat. Els bons subscrits eren inscrits en la matriu del talonari per un valor molt superior al real, la qual cosa els permetia després negociar-los i fer grans negocis. Es evident que Staviski havia pogut adquirir grans influències, com ho prova la seva vida passada, la qual cosa li havia facilitat molt el treball.

Staviski intenta suïcidar-se :: :: :: :: :: ::

París (urgent), 8. — Comuniquen de Chamonix que la policia de la Direcció General de Seguretat ha aconseguit, després de llargues recerques, conèixer on es trobava amagat l'estafador Stavisky.

Quan es presentaren els agents a detenir-lo, Stavisky es disparà un tret al cap.

El seu estat és gravíssim

Chamonix (urgent), 8. — Els agents que havien aconseguit esbrinar el local on es trobava amagat l'estafador Stavisky, s'han presentat a primeres hores de la tarda a una villa dels voltants d'aquesta localitat, que té llogada un encobridor de l'estafador.

La policia ha penetrat sense dificultat a la villa, en la qual només hi ha una habitació amb calefacció, i després de trucar a la porta on se suposa que es trobava Staviski, en veure que no contestava ningú, han enfonsat la porta.

En aquest moment Stavisky, que, en efecte, es trobava a l'habitació, ha agafat un revòlver i s'ha disparat un tret al cap.

El metge ha declarat que l'estat del ferit era molt greu. Poc després Stavisky ha entrat en el període agònic, i els metges creuen que no podrà salvar-se.

Chamonix, 8. — Llestat de l'estafador Stavisky continua essent molt greu.

Chamonix, 8. — L'estat de l'estavisky ha intentat suïcidar-se fou llogada el dia primer de gener per una parella que donà un nom fals, sota el qual s'amagaven Enric Voix i la seva amiga Llúcia Alveras.

Aquesta marxà a París després i no ha assistit al drama d'avui.

Dimissió de Dalimier ::

París, 8. — El senyor Dalimier, ministre de Colònies, ha presentat la dimissió del seu càrrec.

El senyor Dalimier ha dirigit una carta al senyor Chautemps donant-li a conèixer la seva ferma decisió de presentar la dimissió del seu càrrec i expressant al mateix temps el seu agraïment, tant al president com als altres ministres, per la lealtat que han observat envers ells.

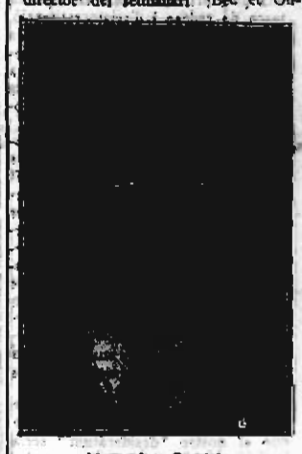

Alexandre Stavisky

LLEGIU, a la pàgina 2, el programa dels actes de la Campanya electoral d'Esquerra Catalanes.

LES LLETRES I LES ARTS

L'ambició i el patriota

Per una Antologia Carneriana

per Albert Piera i Serís

L'obtenció del Premi Joaquim Folguera d'enguany i l'estada a Barcelona del seu guanyador han situat al primer pla del nostre món literari, durant aquests dies, la figura del poeta Josep Carner. L'autor de "Les Bonhomies", sempre el mateix i sempre divers, renovat i rejovenit a cada nou llibre que publica, ha donat, amb el seu darrer recull de poemes, una nova prova de la maduresa i la frescor immarcescible del seu talent.

Els qui, com nosaltres, oberts els sentits a les nostres coses, amb la lectura de "Els fruits saborosos", "Sonets" i tantes altres obres primiceres de Carner, hem anat seguit atentament la trajectòria d'aquest esperit —tan refinadament aristocràtic i alhora tan profundament racial— hem sentit un goig veritable en veure'l premiat. L'atorgament d'aquest Premi ha estat, tant com una consagració, un homenatge que, de temps, Catalunya devia al seu Poeta.

Com a corollari indispensable d'aquestes consideracions, una pregunta ens acut als llavis: les noves promocions, ¿coneixen prou bé l'obra de Josep Carner? Els lectors d'avui que vulguin adquirir les obres seves, tenen facilitat de trobar-les? Ens temem que ben escasses, car la majoria dels seus reculls són introbables. Una edició completa de les obres de Carner fóra el "desideràtum" ambiciós dels catalans que estimem la nostra llengua, però fóra —potser— un xic difícil d'assolir... Ens cal, llavors, i això imprescindiblement, una Antologia Carneriana, per l'estil de la que ja tenim de l'altre altíssim poeta López-Picó. S'ha fet una nova edició de "Els fruits saborosos", que és, més aviat, una nova versió de la mateixa obra. Però això no és prou. Una antologia que donés a aquells que no posseeixen tota la producció de Carner una visió de conjunt de la seva copiosa obra lírica, ¿no temptaria cap dels nostres editors en uns moments tan propicis?

Si la llengua literària de què avui ens enorgullim els catalans és obra de quatre homes —he anomenat, em sembla, Pompeu Fabra, Josep Carner, Carles Riba i Carles Soldevila—, és evident que correspon al segon una part principalíssima en aqueixa tasca de redreç i d'aristocratització. Carner, amb el seu sentit prodigiós de l'idioma i el seu gran coneixement del català antic, intuí, en hora jovençana, moltes de les reformes que més tard cristallitzaren en l'obra de l'Institut.

Quan jo, infant gairebé, vaig llegir per primera vegada les "Auques i Ventalls" vaig romandre esbalaït de veure el partit que el poeta aconseguia treure dels mots més grisos i vulgars. El fang dels nostres carrers es convertia, en mans de l'artífex, en nobilíssima matèria artística! Ajupit damunt la sutzura, que la gent distreta calcigava, Josep Carner collia coses refulgents: perles, diamants, munts de pedres precioses! ¡Com en la faula del Rei Mides, tot allò que tocaven les mans del poeta tornava's or!

En l'obra de Josep Carner no es desaprofita res. Ja he dit més amunt que el nostre "desideràtum" seria l'edició de les seves obres completes, comprent-hi, és clar, els seus articles periodístics. Res del que ha escrit no és negligible. L'article aparentment més insignificant enclou —ultra les acostumades lliçons de català— exemples sostinguts d'energia. Tal poema que, de bell antuvi, us havia aparegut com un mer esplai, us sobta tot d'una amb un crit afortunat, amb un mot que se us enganxa a l'orella ple d'harmonies i de ressonàncies!

Però, ultra aquesta aportació prodigiosa, que posarà en la nostra història literària el nom del poeta immediatament al costat del de Verdaguer, nosaltres admirem en Josep Carner dues qualitats altíssimes: aquelles, precisament, que més haurien d'esforçar-se a imitar els joves d'avui si volen que Catalunya esdevingui el gran poble que tots els patriotes hem somniat amb consciència del nostre deure de catalans. Aquestes qualitats són: l'ambició i el patriotisme.

Josep Carner ha estat —és— un gran ambiciós. El domina tothora una ambició tivant i noble, una constant pruïja de superació que traspua en el més mansoi dels seus articles; ambició que ell voldria encomanar a tots els catalans. ¡Intelligència! Caràcter! ¡De quina unió més harmoniosa és eixida la personalitat del nostre poeta! ¡Quin meravellós "professor d'energia" és Josep Carner!

— I el seu patriotisme? S'ha dit massa sovint que Carner era un poeta que vivia lluny de Catalunya. Absència corporal, si per acàs, mai no espiritual... Ell és l'home qui, tornant d'una llarga estada a l'Amèrica Central, pogué dir, en una sessió dels "Amics de la Poesia" (que ell mateix havia fundat), que mai no havia enyorat Catalunya perquè mai no se n'era sentit absent... ¡Belles paraules, que no eren un mer compliment, ans bé una confessió del seu íntim daler, del seu pensament de cada dia! Llegiu els seus articles i veureu que mai no és estrany a les nostres preocupacions, àdhuc a aquelles que podrien semblar locals, com si fes la vida que nosaltres fem, com si fes un més a les penyes de l'Ateneu o a les tertúlies dels nostres cafès...

Ah! Però el seu patriotisme té molt poc a veure amb aquell pairalisme cofoi i lamentable de les pagesies de l'"Elogi de Catalunya", el llibre sortosament oblidat. ¡Es un patriotisme exigent, ambiciós, que es commou i s'enfelloneix —com ens commovem i ens enfellonim nosaltres— davant les reculades lamentables del nostre poble! Que clama perquè Catalunya emprengui decidida, sense vacillacions, la via de cara a nous horitzons de pròpia coneixença, de cultura, de llibertat... ¡Ah, poeta, com et comprenem! ¡El teu patriotisme roent, ambiciós, aquesta constant superació en tots els ordres que tu voldries encomanar als catalans són ben bé els nostres! I si mal ens escau, del fons de la nostra consciència de patriotes, d'adreçar-nos al nostre poble —que romanceja i es complau en una eterna i desmanegada adolescència— és ben bé amb aquells versos virils que tu escrivies un dia:

Salut a la pàtria tan feble i dolguda!
Salut a la pàtria que encar no és nascuda
com l'han somniada sos fills!

Els llibres nous

Publicacions d'Art

★

Del recentment traspassat degà dels arqueòlegs castellans, don José Ramón Mélida, és el doble volum 334-335 de la "Colección Labor", que publica, de molts anys ençà, l'Editorial Labor: és un llibre sobre l'arqueologia clàssica, des del naixement de l'imperi egipci fins a la fi de l'hellenisme, un perfecte i agradable compendi de tan important i diversa matèria. Són particularment notables els capítols sobre l'Egipte, la Mesopotàmia i la Pèrsia, tots tres ben a l'ordre del dia, enregistradors de les més recents descobertes. Els capítols sobre Fenícia i Grècia, tot i no estar "à la page", no ofereixen objecció de cap mena: són admirables resums de tot allò que de més assenyat i solvent expliquen els grans tractats.

L'ordre expositiu que el plorat autor del llibre ha emprat és el més adient a una obra de divulgació seriosa. En virtut de tal ordre, aquest volum de la "Colección Labor", que porta per títol "Arqueología Clásica", esdevé fàcilment manejable, eficientment consultable, àdhuc per a les persones del tot assabentades. Abundant illustració en el text i fora text, més abundant que en els altres volums de la mateixa collecció, augmenta la valor consultiva i àdhuc artística del llibre. No cal dir que els fotogravats són reeixits com sempre en els llibres que surten d'aquesta casa, model i exemple per a tantes de les nostres impremtes que descuren la nitidesa en el tiratge dels fotogravats directes o que no se senten capaços de reeixir-hi. Així mateix són sempre benvingudes les tricromies que en aquesta obra, com en d'altres, no sembla pas que puguin ésser superades. Bons índexs arrodoneixen la perfecció de l'"Arqueología Clásica", obra probablement pòstuma del celebrat arqueòleg madrileny. Si ell ho pogués veure ho celebraria com el millor homenatge a la seva llarga vida de científic de l'art.

• • •

La revista "Cerámica", que sembla ja del tot consolidada va sostenint el pavelló de la ceràmica artística, tot defensant el progrés de la ceràmica industrial de casa nostra. La feina d'aquesta publicació és, doncs, de les meritòries, sobretot si tenim en compte les enormes dificultats amb què haurà hagut de lluitar per arrelar una publicació de caràcter tan especial.

Els darrers números publicats ens donen, a part dels treballs de pura tecnologia, els següents, dedicats a la ceràmica d'art: l'acabament d'un treball de petita divulgació històrica de la ceràmica artística de diversos països europeus, per René Jean; dos articles sobre rajoleria gòtica valenciana en blau i blanc, per Joan Sacs; un vocabulari de l'antiga ceràmica de Manisses, per F. Almela Vives; una notícia sobre l'antiga porcellana polonesa, per anònim; per fi, un reportatge sobre la pisa paternina, per la ploma del cèlebre ceramògraf valencià senyor González Martí. El més important d'aquest reportatge és la nova cronologia que el senyor González Martí atorga a la susdita ceràmica: segons ell, l'esplendor d'aquesta vaixella decorada en verd i manganès sobre blanc estannífer seria els segles XII i XIII; el segle XIV seria el de la seva decadència.

Bona i abundant illustració de primera mà acompanya i sobrepreua el text dels esmentats treballs.

JOAN SACS

EL CORREU D'AVUI

★ *Dos noms*: *Rovira i Virgili i Obiols* s'ha imposat aquests amb l'edició benemèrita feta per l'"Ocell de Paper" de la *Història de Catalunya*. (Tria d'episodis). L'erudit historiador i l'eminent artista han realitzat conjuntament un llibre que tots els lectors patriotes voldran tenir.

★ *¿Qui*... que tingui consciència de la missió històrica de la nació catalana deixarà de conèixer els clàssics catalans que editen *Els Nostres Clàssics*?

★ *Fer recular* la llengua invasora fins als seus propis límits nacionals és el deure del patriota català. Això vol dir implantar integralment l'ús gloriós de la llengua catalana per totes les terres de la Catalunya immortal. Això vol dir que a Catalunya els [illegible] han d'ésser tots escrits en català, [illegible] [illegible]vistes [illegible] d'ésser catalanes, en llibertat, [illegible], i que el [illegible] ha de triomfar amb tots els seus drets. Qui traeix la llengua traeix la Pàtria!

★ *La Publicitat* és, patriota català, el teu diari; *Mirador*, el teu setmanari; *Esplai*, el teu magazine dominical; *D'Ací i d'Allà*, el teu magazine trimestral. I la teva biblioteca la formaràs subscrivint-te a *Els Nostres Clàssics*, a la Fundació Bernat Metge (*Clàssics grecs i llatins*), a la Fundació Bíblica Catalana, a les edicions de la Catalònia, de "Proa" i de la "Barcino".

★ *Mirador*: és el setmanari català dels dijous. Subscriviu-vos-hi!

★ *Setmanari nou*. — Demà, dimecres, sortirà un nou setmanari titulat "El Temps", inspirat en els principis de "Unió Democràtica de Catalunya". Difondrà les teories socials del partit, juntament amb informació política comarcal, d'art, teatre, cinema, etc.

★ *Esplai* s'exhaurí totjust posat a la venda. Bella iniciació!

★ *Pintura Catalana a Reus*. — Es oberta a la Galeria d'Art de la Llibreria Nacional Estrangera de Reus una exposició de pintura catalana integrada per obres de Benet, Capmany, Créixams, Domingo, Humbert, Llimona, Mompou, Sisquella, Serra, Togores. L'esmentada exposició és molt visitada.

★ *Josep Maragall*. — Demà, dimecres, a les sis de la tarda, s'inaugurarà l'exposició de Josep Maragall en una saleta privada de la casa Parés. L'esmentada exposició serà integrada per divuit pintures. El catàleg porta una presentació de Domènec Carles i Manolo Hugué.

★ *Mompou*. — Entre les obres que dissabte s'exposaran de la sèrie "Mallorca", de Mompou, figurarà un interior de gran mida, interpretant un recó d'una gran finca mallorquina.

★ *Cittadini*. — L'exposició de Cittadini es clausurarà el vinent divendres, dia 12.

Carles Sindreu avui al Lyceum Club

Avui, a les set del vespre, tindrà lloc al Lyceum Club (Fontanella, 18, tercer, primera) la lectura anunciada de Carles Sindreu. Tema: "Humorisme i poesia".

INFORMACIÓ DEL PARTIT

JOVENTUT D'ACCIÓ CATALANA

La Junta Directiva prega als socis d'aquesta Joventut que vulguin cooperar a les tasques electorals, [illegible] sin [illegible] més [illegible] pel local social, on els serà assenyalat llur treball.

ATENEU CATALÀ REPUBLICÀ DEL DISTRICTE VI
(Carrer Aribau, 98, baixos)

Preguem a tots els nostres amics que actuaren com a interventors i apoderats en les passades eleccions, passin seguidament pel nostre estatge, Aribau, 98, baixos, de vuit a nou o de deu a dotze de la nit, a fi de precisar llur collaboració en les eleccions de diumenge.

Agraïrem, també, llur visita i collaboració, a tots els simpatitzants amb l'ideari d'A. C. R. que encara que no hagin actuat fins ara, vulguin fer-ho en aquestes eleccions.

Recordem que aquesta vegada, vigent la nova llei electoral que no admet rectificacions ni esmenes en les candidatures, les tasques d'intervenció i escrutini seran molt senzilles i ràpides.

Acció Catalana Republicana

LES ELECCIONS MUNICIPALS

Els nostres amics que vulguin collaborar a l'organització electoral de la Candidatura d'Esquerres Catalanes que lluitarà en les vinents eleccions municipals de Barcelona-ciutat, són pregats de passar a inscriure's per aquestes oficines centrals — Corts, 589, pral. — o per les entitats de districte adherides a Acció Catalana.

Campanya electoral d'Esquerres catalanes

MITINGS per a avui, a les deu del vespre

CINEMA WALKYRIA

Oradors:

Domènec Pla i Blanc
Francesc Rossell i Muntaner
Estanislau Duran-Reinals
Jaume Serra-Hunter
Joan Lluhí i Vallescà
Carles Pi i Sunyer
Lluís Companys i Jover

CINEMA MERIDIANA

Oradors:

Ricard Altaba i Planuch
Manuel Talens
Marià Martínez Cuenca
Joan Puig i Ferreter
Martí Esteve
Josep Dencàs
Ventura Gassol

LLIBRERIA CATALONIA
RONDA DE SANT PERE, 3

Adquiriu el Número Extraordinari de

D'ací i d'allà

Magazine Trimestral Català

Literatura - Art - Fotografia - Esports - Viatges - Decoració - Cinema - Modes, etc., etc.

Profusió de gravats en negre i color

Sr. Director del POPULAR INSTITUTO POLITECNICO Apartat 108 — SEVILLA (Espanya)

Molt senyor meu: serveixi's transmetre'm a volta de correu, i sense cap compromís ni despesa per la meva part, el llibret que m'ensenya la manera d'aprendre una carrera per correspondència sense sortir per a res de casa meva.

Nom i cognoms ... residint ... provincia ... carrer ... núm. ...

CARRERES PER CORRESPONDÈNCIA

ELECTRICITAT - AGRICULTURA - CONSTRUCCIÓ - COMERÇ - TOPOGRAFIA - COMPTABILITAT - QUÍMICA - MECÀNICA - AUTOMOBILISME - FUSTERIA

REVISTA DE PREMSA

La concentració de les esquerres

La [illegible] a LA HUMANITAT:

"Catalunya té, des de fa pocs dies, un Govern autònom de concentració [illegible]ista i esquerrista. En el Govern i en el Parlament, els catalans d'esquerra hem realitzat la primera de les operacions estratègiques exigides per les presents circumstàncies: la concentració de forces. La Generalitat, que, segons la definició consignada a l'Estatut Interior, és l'organisme jurídic de l'autonomia catalana, està integrada pel Parlament, pel President i pel Consell Executiu o Govern. I ara tenim, en virtut de l'aplegament de les esquerres catalanes, un Parlament fort, un President fort i un Govern fort. A aquesta triple fortitud de les institucions autònomes, correspon la fortitud nacional i democràtica del poble català.

Els imperatius de l'hora actual ens porten a una segona operació, que és també indispensable per a l'èxit de la contraofensiva esquerrista: l'aliança estreta i lleial de les esquerres catalanes amb les esquerres espanyoles. Aquesta gran aliança, que ve a renovar anteriors pactes i a reforçar llaços una mica massa allunyats, serà consagrada en el míting d'avui a la Plaça Monumental.

Dins Catalunya, concentració. Davant l'Espanya autènticament republicana, aliança. Tals són les dues primeres etapes, ràpidament recorregudes, de la nova acció conjunta.

Els esquerristes espanyols veuran ara amb més claredat que mai el paper cabdal de Catalunya en l'obra de la revolució. Veuran que, sense l'ajut de Catalunya, la República espanyola cauria. Els catalans podríem salvar-nos nosaltres sols, amb un esforç heroic. Però l'Espanya autènticament republicana no podria resistir el cop de la reacció monàrquica si els catalans no intervinguessin en la lluita.

Això fa recaure damunt Catalunya una doble personalitat: la de mantenir i eixamplar les llibertats catalanes, i la de contribuir a la defensa de la República espanyola. Hem de defensar la República en perill, no solament com a republicans, sinó també com a catalans nacionals. En la lluita entre les dues Espanyes, no podem ésser neutrals de cap manera. La reinstallació a Castella de la monarquia o de la dictadura significaria una constant i greu amenaça contra Catalunya.

Els nostres aliats de l'Espanya esquerrista s'acabaran de convèncer que llur propi interès i llur propi ideal els aconsella el més favorable acolliment a les reivindicacions autonòmiques de Catalunya. Davant la dura lliçó dels fets, aquells esquerristes espanyols que encara sentien recels i encara oposaven resistència, els abandonaran sens dubte. L'inoblidable President Macià tenia clavades al cor algunes espines, entre les quals hi havia la de la conducta d'alguns membres del darrer Govern Azaña en el problema de la valoració dels serveis traspassats.

La generositat i la lleialtat catalanes han d'ésser amplament i noblement correspostes. Totes aquestes llibertats inicials que avui té Catalunya no són cap donatiu de ningú. Són una part, només una part, de les llibertats que ens pertoquen, que són ben nostres. I així com nosaltres hem ajudat i ajudem les esquerres espanyoles a defensar la República autèntica, ells han de facilitar la marxa ascendent de Catalunya pel camí de la seva llibertat nacional.

Com més llibertat tindrà Catalunya, més voluntat i més força tindrà per a la defensa de les institucions republicanes i per a la cooperació en el front únic que ha d'assegurar l'èxit de la necessària i urgent contraofensiva esquerrista."

Suïssa i Macià

Sota el títol de "L'alliberador de Catalunya", LE DEMOCRATE, de Suïssa, sempre bon amic del nostre país, publica amb la signatura de les inicials F. A. S. (coincidents amb els noms i cognoms de F. A. Schmit) un article a la memòria de Francesc Macià, la vida del qual qualifica de prodigiosa.

"La causa catalana —diu— fou essencialment la de Macià, amb la qual ell s'identificà completament. Així feia temps que el poble català l'anomenava l'"Avi". Res millor que això no pot definir el lloc que ocupava al cor de l'home del carrer, a despit de les baralles polítiques. Caldria la lira d'Edmond Rostand per evocar dignament aquesta figura, que s'assemblava pel seu romanticisme, pel seu idealisme inveterat, pels seus mateixos defectes, a l'heroi avui un xic passat de moda Cirano de Bergerac.

Sí, un Cirano, però un Cirano transmudat en polític —en aquesta política remorosa, pintoresca i encesa d'eloqüència que és la d'aquest país meridional vell de la pàtria dels cèlebres Canadets— era aquest català fill de pagesos aburgesats de les comarques de Lleida. Però tingué sobre el seu fantàstic davanter l'avantatge de tenir al seu darrera un poble ferit en els seus sentiments íntims i eternament revoltat contra el despotisme. Encara que encarnà les aspiracions nacionals d'un poble, conegué terribles desillusions, i la seva mort fou ennegrida per les lluites que divideixen actualment els seus compatriotes, als quals no ha pogut donar tot el que havia desitjat.

Aquells que han tingut la fortuna d'acostar-se-li servaran el record d'un vellard esvelt, elegant, lleugerament corbat, de perfil d'àguila enquadrat de rulls blancs, d'ulls sentimentals i esdevingut una mica distret. Però hauria guardat tota la seva eloqüència i, diguem-ho, amb una truculència que feia d'ell l'ídol del seu poble enamorat a la vegada de la poesia i de la realitat."

Després d'afegir que la seva carrera política és indissolublement lligada a les lluites que Catalunya ha sostingut de trenta anys ençà amb Madrid, fa una extensa i eloqüent resum d'aquestes lluites i de la vida de Macià fins a l'aprovació de l'Estatut, i afegeix:

"Macià, que havia sabut manipular a meravella, en l'exposició ablamada [illegible], el magnífic instrument de [illegible] que és una opinió pública alerta a la rèplica irreverent com és la catalana, se sentí ferit sovint en aquests darrers mesos. Però el que més l'entristí fou de veure com els pobles ibèrics, els castellans sobretot, són tan lluny del federalisme, única solució harmònica a llurs antagonismes diversos i recíprocs i, sobretot, estèrils. I fou, sobretot, de veure com el vell esperit despòtic de l'antiga Espanya és mantè avivat i havia sobreviscut a la monarquia.

El primer President de la Generalitat de Catalunya ha mort amb l'exhortació als llavis de la concòrdia entre els catalans. Les eleccions recents, que han enfortit a Castella les tendències centralistes i han fet reviure els vells impulsos imperialistes que feren córrer tanta sang, donen un singular relleu a les supremes recomanacions del vell cavaller de la llibertat nacional en l'agonia. Aquells que hagin conegut la mentalitat que regnà en la gairebé illa ibèrica a finals de segle mesuraran la llargària del camí recorregut i l'èxit d'aquest home optimista i cavalleresc. Tots els Sanchos espanyols de la Península no sabran disminuir els seus mèrits."

Hora de joventut

Gaetà Nolla és la resposta a VIDA TORTOSINA de l'enquesta de "La Publicitat" sobre el pensament de les joventuts. Creu, però, que havia d'haver estat adreçada, per ésser més fruitosa, als homes d'un promedi de 35 anys. I diu:

"Es a aquesta joventut, doncs, que entenem que s'ha de dirigir la pregunta que ha motivat les nostres ratlles. Més que res, perquè ella, com per llei natural, és la cridada, si no ara, dins de poc, a exercir plenament la labor constructiva en el pas dels pobles, camí a la seva maduresa, i per tant consolidació de llurs idees i llurs pensaments en obres duradores. No volem dir, però, de cap de les maneres, que no estiguéssim conformes amb la polsació que es porta a cap. Hi estem totalment i la seguim amb gust i amb tot interès. El nostre gust seria que es fes d'una manera intensiva i extensiva per diverses edats. Les conseqüències que se'n traurien, i qui sap si lliçons, compensarien el treball i esforç que aquesta labor significa.

I ja situats en aquest camí tan atractívol, no amagarem l'optimisme que ens inspiren els joves d'avui. Creiem que l'hora de la Catalunya retrobada, malgrat tots els inconvenients que es puguin assenyalar i que no desconeixem, és l'hora de la joventut. Convé un avanç fort, audaç i conservador alhora del nostre poble. Això no ho farà mai la senectud i els homes carregats de prejudicis, d'excés de legalisme i amants de preocupar-se de la forma més que del fons. Admetem un terç. Però no excessiu. Una proporció de tres a u ens semblaria correcte. No ens cap el dubte que, malgrat les diverses apreciacions dels joves, en l'hora de la discussió arribarien més aviat a una entesa que no els més pocs d'edat madura.

Continuï LA PUBLICITAT la tasca empresa i seria de desitjar que el seu exemple tingués imitadors. Estem segurs que al capdavall de serioses investigacions totes les enquestes anirien a parar a la conclusió que, evidentment, és aquesta l'hora de la joventut per a Catalunya."

L'acció directa, els carlins i la Lliga

EL CORREO CATALAN extreu els següents paràgrafs d'un article de Jesús Elizalde — al qual anomena "mestre del tradicionalisme" — publicat a "El Pensamiento Navarro":

"Estado Corporativo, lucha antimarxista, acción directa, ¡no es verdad que ha sido esto lo que con un poco de afán de imitación y otro poco de ese afán español, de preferir lo de fuera a lo nuestro, es lo que ha motivado a los españoles a mirar con simpatía el movimiento fascista en nuestra Patria? Pues bien, esas afirmaciones forman parte del contenido doctrinal y guerrero de nuestro ideario.

¿Lucha antimarxista? Cuando los Estados liberales, por aquello de que el pensamiento no delinque, permitían toda clase de propagandas disolventes, nosotros negábamos a las Internacionales el derecho a vivir y esto no en nombre de un Estado falible, humano y variable, sino en nombre sobre todo de una Iglesia infalible, inmutable y divina, inspiradora del Estado, ordenadora de la Sociedad y vivificadora de las almas.

¿Estado Corporativo? Fuimos nosotros los que en contra de todos negamos a las ideas políticas la facultad de aglutinar a los hombres en partidos que sirvan de base a la ordenación jerárquica del Estado, en cambio afirmamos, en contra de todos también, la organización gremial de las diversas fuerzas productoras. Y respecto de la acción directa, ¿quién no ya en España, sino en el mundo entero tiene un historial heroico como el nuestro? Las guerras carlistas, la brava actuación de los requetés, etc. ¿Que aquel espíritu ha desaparecido? Mentira. Quizá sea cierto que las Juventudes Tradicionalistas estén un poco frenadas, pero cuando ha sido necesaria su actuación han demostrado que el alma Carlista ni decae ni languidece.

¡Cien toneladas de camisas azules! ¿Para qué tanto? ¡Con veinte de boinas rojas nos bastaban!..."

Els lectors catalans ja saben, doncs, com pensen els aliats electorals de La Lliga.

Odis i rancors

EL LIBERAL remarca que, en cap nació del món no hi ha una premsa que vulgui ésser solvent i que faci campanyes de difamació com les que ha fet la premsa de dreta espanyola contra els governs de la República i contra els diputats de les Constituents. No obstant, aquesta premsa afirma la l'impudor d'acusar de mantenidora d'odis la premsa d'esquerra:

"No se nos pueda citar ni un solo párrafo de nuestros artículos, ni una palabra que acuse rencor. Somos los primeros en compadecer a los delincuentes, sean o no generales; lo mismo si se sublevaron para entronizar la [illegible] que si lo hicieron con la ilusión de poder establecer un régimen de mayor libertad y de mejor justicia.

Al delincuente lo compadecemos siempre, sea quien fuera. Lo perdonamos siempre también, por monstruoso que sea su delito; pero olvidarlo, no es posible, mientras continúe actuando. ¿Cómo se puede olvidar la sublevación de agosto si continúan en pie de guerra los sublevados, sus cómplices y encubridores? ¿Cómo las sacudidas anarcosindicalistas de 1933, si el 1934 ha sorprendido a la fuerza pública redoblando retenes y guardias, prestando servicio con armas de guerra, cual corresponde al "estado de alarma", que aún no se puede levantar?

Lo que se pide no es perdón ni olvido; es "consentimiento" lo que se reclama en tono impertinente por lo imperativo...

"No habrá paz —dicen— si no ponéis en libertad a los que tan hondamente la perturbaron. No podréis ver consolidada la República si no dejáis en libertad a sus encorados enemigos, para que puedan combatirla con la mayor impunidad..."

Pero esas palabras no hacen honor a la conducta de los que las pronuncian, porque jamás perdonaron a nadie; porque "persiguieron sañudamente" a sus adversarios; porque, insaciables en sus persecuciones, después de fusilar a Galán y García Hernández, aún pidieron la cabeza del Gobierno provisional revolucionario, cuando ya estaba recluído en la cárcel de Madrid.

Y aquel Gobierno provisional correspondió a la "sañuda persecución" de que había sido objeto constituyendo a sus perseguidores la difamación y la calumnia; atenuando los rigores de la ley con el perdón de los delincuentes; dando, en fin, ejemplo saludable de serenidad y de clemencia.

Habrá o no amnistía. Nosotros no nos oponemos a que la haya, ni "coléricos" ni "frenéticos". Nos hemos limitado a hacer algunas consideraciones para descubrir la alevosa maniobra que puede haber contra la República al poner en libertad a los que hicieron armas contra ella y a los que volverán a sublevarse alentados por la impunidad.

Esto, en fin de cuentas, sería lo de menos, porque volverían a ser vencidos; pero vale más prevenir que reprimir.

Denunciamos una maniobra contra la República, no sólo en la amnistía, en cuanto perdona y olvida, sino también en una amnistía tan singular que da ciento por uno, como san Bruno, a los que nutrieron la suscripción de algunos millones de pesetas para ganar las elecciones del 19 de noviembre...

Lo que menos importa a los que patrocinan la amnistía es lo humano que puede haber en ella devolviendo la libertad a los reclusos y repatriando a los que están en rebeldía en el extranjero.

Con perdón y olvido que no sienten encubren la finalidad más codiciada, que es la de devolver a los grandes de España las tierras que el ministro de Agricultura está repartiendo entre los campesinos.

Y esto no tiene nada que ver con ningún perdón ni con ningún olvido.

Esto puede ser un negocio para reponer fondos, para continuar cavando la fosa en que se pretende enterrar la República.

Podrá ser más o menos oportuno; pero sería, sin duda, humano perdonar y olvidar para que no muera en presidio quien tanto sirvió a la patria, quien tanto contribuyó a la proclamación de la República antes de sublevarse contra ella; pero devolver las tierras incautadas a los grandes de España, eso es algo más que perdón y olvido, y contra eso toda prevención es poca.

No decimos con esto —entiéndase bien— que nos opongamos a la revisión de las incautaciones, por si hubiera lugar en derecho a indemnizar de alguna manera la propiedad legítima expropiada. Eso, con discutirlo con luz y taquígrafos, basta.

A lo que nos oponemos es a que con el pabellón del perdón y el olvido, tocando la fibra de la sensibilidad o de la sensiblería, se nos pase como de matute la nulidad de las incautaciones y de los asentamientos. Esto no puede ser objeto de amnistía, sino de recursos o revisiones acordados por las Cortes, después de amplio debate en el que se ponga de manifiesto la justicia de lo que se resuelve y salvando, desde luego, los intereses creados al amparo de la ley.

Con perjuicio de tercero, no pueden unas Cortes anular lo que otras Cortes hicieron, porque se establecería con ello la insolvencia del Estado.

Y si esa insolvencia no se establece al pasar de un régimen a otro; si hasta las revoluciones respetan los monopolios y la deuda pública, ¿cómo pueden unas Cortes hacer y deshacer sin más razón que los votos?

Tiene mucho que estudiar ese anteproyecto de amnistía, de cuya inoportunidad ya hemos dicho en días anteriores lo que teníamos que decir, y asunto sobre el que no hubiéramos vuelto de no tener que salir al paso a quien nos habla de odios y rencores y de otras cosas por el estilo, de su exclusivo uso y pertinencia."

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 580, 1.er pis, abans de les nou del vespre. Les que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari: "Urbarà, 11, no seran publicades fins quaranta-vuit hores després.

Les eleccions municipals

Abans-d'ahir foren proclamats els candidats que lluitaran diumenge

Diumenge, a les deu del matí, es va constituir la Junta Municipal del Cens a la Sala del Consistori per procedir a la proclamació dels candidats per a les vinents eleccions municipals, en compliment de les disposicions del Govern de Catalunya i de l'article 26 de la Llei Electoral vigent.

Per malaltia del Sr. Pere Cenarro, presidí l'acte el regidor Sr. Martí Casals i Galceran, amb assistència dels vocals senyors Frederic d'Aldea i Gil, Agustí Bel i Balada, Alfons Vallcorba i Jordan, Josep M. Carreres i Oliver, Josep Lancidú i Benedicho, Manuel Palomes i Ventura i Josep Casamitjana i Serra. Actuà de secretari el senyor Josep Martínez d'Acevedo.

La primera llista presentada fou la de les Esquerres Catalanes, a la qual fou adjudicat el número 1. Foren proclamats candidats els ciutadans que la integren, Srs. Carles Pi i Sunyer, Jaume Serra-Hunter, Estanislau Duran-Reinals, Antoni Ventós i Casadevall, Antoni Vilalta i Vidal, Marià Martínez i Cuenca, Jaume Vàchier i Palier, Josep Escofet i Andreu, Ferran Boter i Mauri, Francesc Carbonell i Vila, Hilari Salvador i Casteli, Vicenç Bernades i Biusa, Domènec Pla i Blanch, Emili Granier-Barrera, Josep Gispert i Vila, Francesc Godó i Roch, Romàs Pumarola i Julià, Ot Hurtado i Martí, Benet Mori i Ballester, Antoni Oliva i Oliva, Ricard Altaba i Planuch, Francesc Rossell i Montaner, Joan Cordomí i Pujolar, Josep M. Massip i Izàbal, Ramon Juvent i Vila i Cristià Cortès i Lledó. Suplents: Ramon Eroles i Sorribes, Francesc Ferrer i Pié, Antoni Lloret i Fumanal, Gaietà Rahola i Escofet, Ramon Palomes i Tudó i Delmir Ibáñez.

El número 2 va correspondre a la Lliga Catalana, la llista de la qual és constituïda pels senyors Lluís Duran i Ventosa, Josep Codolar i Gualdo, Frederic Roda i Ventura, Octavi Saltor i Soler, Xavier Calderó i Corones, Andreu Bausili i Sanromà, Joan Soler i Gener, Josep M. Blanch i Romeu, Ramon Coll i Rodés, Antoni de Sabatés i Vila, Josep M. Cardona i Espunyes, Francesca Bonnemaison i Farriola, vídua de Verdaguer, Montserrat Serra i Bellsolell de Roig-Chovar, Frederic Amat i Arnau, Jaume Espona i Brunet, Francesc Guarner i Molins, Manuel Baster i Duran, Alfons d'Oriola Cortada i Renom, Josep M. Ginesta i Ponc, Alfred Dorca i Blanch, Joan Andreu i Miralles, Joan B. Ferrer i Estublier, Amadeu Llopard i Vilalta, Ferran Valls i Taverner, Concepció Sastre i Zurita, Jaume Roure i Mondet, Xavier Ribó i Rius, Eusebi Llensa i Bascú i Jaume Carrera i Freixe.

La llista del Partit Republicà Radical es va rebre a continuació, i se li adjudicà el número 3. La integren els senyors Lluís Matutano i Casanoves, Josep Matheu i Ferrer, Pere Domènech i Serinyana, Frederic Frígola i Palau, Pere Ferreres i Parellada, Alexandre Bosch i Catarineu, Jaume Campmany i Cortines, Rupert Roldós i Gómez, Josep M. Serraclara i Costa, Alfred Sedó i Peris-Mencheta, Eladi Gardó i Ferrer, Mercè Galíndez de Seevold, Fèlix Roure i Carricarte, Ferran Fuster i Fabra, Encarnació Hidalgo d'Osés, Lluís Rufasta i Banús, Marià Garcia i Gutiérrez, Salvador Lluch i Sobiranes, Lluís Sisquella i Oriol, Francesc Esquerdo i Grau, Manuel Ferràndiz i Nacher, Ricard Espejo d'Hinojosa, Alfons Barba i Miracle, Manuel Mallén i Garzón, Antoni Montaner i Castaño, Joan Pich i Pon, Josep Capdevila i Ventosa, Eduard Batalla i Conillera, Joaquim Fuyuelo i Sanz, Josep Palau i Gelabert, Germà Riera i Condal i Josep Pauler i Vidal.

La llista presentada pel Partit Comunista de Catalunya fou la número 4 amb els següents candidats: Josep del Barrio i Navarro, Joaquim Pijoan i Gener, Antoni Sese i Artaso, Hilari Arlandis i Esparza, Felip García i Guerrero, Tomàs Molinero i Andaluz, Josep Peñalver i Barranco, Temístocles Benito i Casador, Joaquim Claret i Piera, Empar Coloma i Chalmeta, Joan Conillera i Pagès, Paulina Oliena i Garcia, Vicenç Joan i Puiggener, Agustí Arcas i Merlos, Josep M. Romeu i Avant, Antoni Mazón i Hernández, Maria Ricard i Soler, Joan Vilabella i Cortès, Francesc Albà i Barbera, Rosa Jover i Aritzeta, Maria Campo i Racart, Ricard Salzmann i Marcúdez, Manuel del Caso i Duran, Josep Anzino i Torres, Joan Avalos i Presa, Laureà Rodríguez i Fuentes. Suplents: Salvador Llaurador i Jordana, Pau Moyana i Arranz, Bernat Montagut i Aiguerú, Josep Bertar i Gracia, Heliodor Iza i Ogarabitia.

El número 5 correspongué a la llista presentada pel Partit Nacionalista Català, la qual fou lliurada en cinquè lloc. Conté els següents candidats: Josep M. Nammar i Sala, Lluís Marsans i Solà, Josep de C. Serra i Ràfols, Joan Alzina i Alzina, Josep Colomines i Roca, Guifre Pujol i Ribera, Daniel López i Briviano, Angel Queralt i Domingo, Antoni Mur i Rodriego, Antoni Homs i Ferrés, Manuel Vilanova de Solà, Francesc Pina i Enrich, Jaume Rodríguez i Casals, Jordi Vall i Novelles, Pere Soteres i Gibert, Josep Giralt i Casadesús, Jaume Comas i Borges, Manuel Pena i Ferreres, Josep Jordana i Soteres, Josep Busquets i Costells, Joan Pasqual i Comas, Pere Usall i Puig, Joan Vallverdú i Montserrat, Josep Puig i Prat, Miquel Ortiz i Solsona, Antoni Zabala i Puigals, Joaquim Guasch i Tomkos, Joan Amades i Gelats, Joan Vendrell i Palos i Lluís Llober i Sànchez.

Es va lliurar després amb el número 6 la llista del Partit d'Extrema Esquerra Federal, integrada pels senyors Enric Mir i Rossell, August Coll i Trius, Francesc Macià i Panisello, Jacint Borràs i Sabadell, Emili Muñoz i Caro, Eduard Leonart i Gràcia, Leonci Mon i Mostench, Gregori Garcia i Garcia, Martí Zapatero i Maimó, Tomàs d'Antonio Grajales, Joaquim Raimbart i Boneta, Alfred Ibáñez i Boscà, Ramon Torró i Penedès, Alfred Alcon i Roquet, Enric Roig i Casanova, Joan Arteu i Cascante, Ramona Llàtzer i Sancho, Josep Conesa i Huertas, Salvador Soler i Calvis, Alfred Alguacil i Burgès, Josep M. Alesandre, Marià Sardà i Pallarols, Edeci Gatell i Catalines, Josep d'Antonio Càncer, Josep Monteys i Gómez, Josep Manuel Ibáñez. Suplents: Esteve Carrió i Garrido, Josep Bonada i Bonada, Angel Jiménez i Martínez i Manuel Garcia i Medira.

Darrerament fou presentada la llista del partit Bloc Obrer i Camperol, al qual correspongué el número 7. Van ésser proclamats els candidats que la formen, els quals són: Joaquim Maurín i Julià, Tomàs Tussó i Temprado, Jaume Miravitlles i Navarra, Jordi Arquer i Saltor, Pere Bonet i Cuito, Daniel Rebull i Cabrer, Josep Domènech i Bastús, Víctor Colomer i Nadal, Ramon Magre i Riera, Josep Sala i Gallifa, Joan Muster i Prim, Nuri Folch i Pi, Daniel Domingo i Montserrat, Llibert Estartús, Joan Albert i Nova, Josep Candevila i Marqués, Salvador Serra i Jofre, Josep Rovira i Canals, Pau Barceló i Faix, Antoni Perun i López, Josep Lluís i Cid, Ramon Cod i Ochetero, Ramon Torra i Forcada, Lluís Masachs i Picor, Francesc Hernàndez i Garcia i Teòfil Zayuelas i Cuesta. Suplents: Eusebi Rodríguez i Salas, Josep Coll i Torrelles, Manuel M. Julià i Josep Marfà i Monter.

DISPOSICIONS PER A LES ALCALDIES DE BARRI DURANT EL PERIODE ELECTORAL

Ahir a l'Ajuntament facilitaren aquesta nota:

Disposant l'article cinquè de l'ordre del 30 de desembre de 1933 que és un mitjà demostratiu de la personalitat d'un elector, entre altres, la certificació de l'alcalde de barri, i que per al lliurament dels dits documents de coneixement per les alcaldies de barri s'observarà com a requisit especial el d'obrir a cada Tinència d'Alcaldia un registre especial de les certificacions que lliurin aquells, als efectes susdits, és evident que cal donar certes regles que permetin complir la finalitat de l'ordre, que no és altra que la de donar la màxima facilitat als electors; i com que això no seria compatible amb la permanència continuada de les autoritats o funcionaris municipals d'una determinada categoria a l'edifici de la Tinència, durant totes les hores del dia, i en cada un d'aquests, sigui de festa o feiner, des d'aquest moment fins al dia de les eleccions, l'alcalde, doctor Aiguader, disposa que es notifiqui a cada un dels secretaris de les deu Tinències d'Alcaldia de Barcelona que des d'aquesta data fins al diumenge de les eleccions inclòs tinguin una guàrdia permanent a les Tinències. Quedarà a poder de l'oficial de guàrdia el segell de la Tinència, per tal d'estampar-lo en les certificacions dels alcaldes de barri, als únics efectes del reconeixement de la seva signatura, per a la constatació de la qual per part de l'oficial de guàrdia prendran els senyors secretaris de les Tinències les mesures que considerin oportunes, procediment que possibilitarà de poder segellar a totes hores els documents expedits per aquells alcaldes de barri, donant-los l'autenticitat oficial que dimana d'estampar en la documentació el segell de cada un dels districtes municipals als quals corresponguin les autoritats de barri que certifiquin, portant-se també d'aquesta manera continuada i sense interrupció el registre especial de certificacions expedides, que preveu aquella ordre, per tal que resti constància documental dels certificats expedits segellats per la Tinència. La permanència de la guàrdia s'entendrà acomplerta mitjançant el fet que aquesta actuï des de les nou del matí a les vuit de la nit, excepte el dia de l'elecció de regidors, que començarà a les set del matí i acabarà a les quatre de la tarda. El procediment anteriorment assenyalat per tal de donar coneixement de la signatura de l'alcalde de barri no serà obstacle, donat el seu caràcter general, perquè les Tinències puguin seguir-ne qualsevol altre que impliqui el coneixement de la signatura de l'alcalde de barri, sempre i quan no es trenqui la permanència i la continuïtat del servei, durant les hores a què el decret es refereix. Aquest decret, signat per l'alcalde, doctor Aiguader, ha estat traslladat per la secretaria municipal amb el fi que arribi a coneixement de cada secretari per al seu degut compliment.

Els feixistes compleixen les amenaces

Diumenge va cometre's un altre acte de sabotatge contra els autobusos

Als voltants de les vuit del vespre de diumenge, des d'un auto-taxi que marxava a gran velocitat foren llançades dues ampolles contenint líquid inflamable contra l'autobús de la Companyia General núm. 220, estacionat, com els altres cotxes, al carrer de Cabanes, xamfrà a l'Avinguda de Francesc Lairet, esperant la sortida dels teatres per a prestar servei.

Una de les ampolles trencà els vidres de tots dos costats del cotxe i anà a trencar-se sobre l'empedrat del carrer. El líquid s'escampà per terra sense produir el menor dany.

L'altra ampolla caigué a l'interior del cotxe, i havent-se trencat i encès el líquid que contenia, provocà un incendi en el vehicle, que resultà amb importants danys.

Uns guàrdies de seguretat, de servei en aquells voltants, en adonar-se del que succeïa pujaren en un auto i intentaren perseguir el taxi des d'on havien estat llançades les ampolles amb líquids inflamables, però l'aglomeració de vehicles i de transeünts impossibilitaren la persecució iniciada, car el cotxe perseguit aconseguí desaparèixer.

Avisats els bombers acudiren a temps de salvar d'ésser destruït per les flames el motor i el xassís del cotxe.

Ahir, en rebre els periodistes, el conseller de Governació, senyor Selves, digué, sobre les precaucions que aquests dies es noten en els tramvies i autobusos, que eren per evitar que es cometessin actes de sabotatge com el de diumenge al carrer de Cabanes. Afegí que unes precaucions eren ostensibles i les altres no tant.

—¿Creieu en la vaga de transports el dia 10?—li preguntà un periodista.

—Sóc el menys indicat per a saber-ho, ja que amb els Sindicats clausurats no m'ho comunicaran. El que sí puc dir-vos que hi haurà totes les precaucions que calguin per evitar coaccions i pertorbacions en els transports urbans.

L'atracament d'ahir a la tarda

Set individus, armats amb pistoles, entren a un bar del carrer de Viladomat i roben els diners de tots els presents

A les dues d'ahir a la tarda set atracadors penetraren al Bar Canigó, del xamfrà del carrer de Viladomat, 138, i Diputació, 106, propietat de Joan Gras.

Els atracadors s'apoderaren d'unes tres mil pessetes, i una vegada aquesta quantitat en el seu poder, emprengueren la fugida, i pujaren en l'auto taxi 40859-B, que tenien a la porta, i amb ell aconseguiren desaparèixer.

ANTECEDENTS

Feia dos o tres dies que dos individus ben vestits, i que parlaven en castellà, acudien al Bar Canigó, a distintes hores del dia, i es passaven llargues estones a l'establiment, fingint discutir, però el que feien era observar els costums de la casa.

Aquests dos individus, a tres quarts de dues d'ahir a la tarda, entraren al bar, i s'assegueren en una taula que hi ha davant el mostrador, a la dreta de la porta d'entrada.

El dependent Aleix Vilamala els serví uns vermuts. Aquest dependent és el que ha confirmat que en dies anteriors ja havia servit aquests desconeguts.

COM ES DESCABDELLÀ L'ATRACAMENT

Abans de les dues entraren a l'establiment cinc individus més, i mentre dos es quedaven juntament al mostrador, els altres tres, situats enmig del local, pistola en mà, obligaren els clients, dependents i l'amo, de 35 a 40 persones en total, a posar les mans enlaire, i els feren passar a la cuina.

A la cuina hi havia en aquell moment la mare i una germana de l'amo del bar, anomenades Maria Claramunt i Bofarull i Teresa Gras i Claramunt. També hi era l'altre dependent, anomenat Antoni Llopard. Un cop a la cuina, els atracadors procediren a apoderar-se dels diners de tots.

Un dels clients, que portava en el seu poder una respectable quantitat que havia cobrat al matí al Banc, tragué de la cartera els bitllets de Banc que portava, i els anava a lliurar a la mare de l'amo, però aquesta, tement que la maniobra fos vista pels pistolers, no els agafà, però féu senyals al client que els amagués a la carbonera, i així ho féu. El mateix individu portava un anell valorat en diversos milers de pessetes, i per tal d'evitar que la hi robessin, la llançà en una paella que hi havia plena d'oli, al costat del foc, i d'aquesta forma pogué ésser salvada la joia. Altres clients imitaren la maniobra de l'anterior, amb la qual cosa pogueren salvar-se més de set mil pessetes. A l'amo del bar li robaren aproximadament unes tres-centes pessetes.

Els pistolers només volien diners en bitllets i metàl·lic i desdenyaren tots els altres objectes, com carteres, joies i altres coses de menys valor.

La mare de l'amo, en sentir-se indisposada de l'ensurt, sol·licità que li portessin aigua, per la qual cosa un atracador amenaçà amb la pistola el dependent Aleix Vilamala perquè portés un vas d'aigua a la senyora Maria Claramunt.

Quan ja havien escorcollat tots els clients, els atracadors, des de la cuina digueren: "Durant cinc minuts que no es mogui ningú." Sortiren a la botiga i ajuntant-se amb els dos individus que van entrar prèviament i que, com ja hem dit, s'havien assegut per prendre el vermut, per tal de guardar la retirada dels atracadors, sortiren tots junts al carrer. Segons manifestació d'un dels veïns, els atracadors, en sortir del bar, pujaren a l'auto taxi 40859-B, el mateix que havia estat robat al carrer del Dant al xofer Manuel Gràcia. Amb aquest auto marxaren en direcció a la barriada de Sans, amb tanta rapidesa, que en sortir de la cuina les víctimes de l'atracament, no trobaren ni senyals dels pistolers. Es donà avís a la policia, la qual es presentà al lloc de l'atracament, i pregà a l'amo i testimonis presencials del fet que passessin a la Prefectura, a l'objecte d'examinar fotografies d'atracadors, per si entre elles reconeixien alguns dels que intervingueren en aquest atracament.

ES TROBA EL TAXI ABANDONAT

El taxi 40.859, que ahir fou robat pistola en mà a un xofer al carrer del Dant, i serví per a l'atracament del bar Canigó, aparegué abandonat al carrer Putxet, de Sant Gervasi.

Segons declaració d'alguns veïns, en arribar a aquell lloc, un desconegut que no anava vestit de taxista parà el cotxe i l'abandonà ràpidament.

Pel que digué aquest testimoni, les senyes del que guiava el cotxe coincideixen amb les d'un dels atracadors del carrer Viladomat.

DAVANT DEL JUTJAT

Al jutjat on s'instrueixen les diligències d'aquest atracament han comparegut a declarar alguns dels perjudicats.

Tots coincidiren amb el que digué l'amo en el primer moment, i no acudiren tots els perjudicats perquè per la quantitat que a cada un d'ells fou robada no tenia importància per perdre temps declarant.

Només acudiren l'amo, Joan Gras, que portava unes dues-centes pessetes, de les quals s'incautaren els atracadors; Frederic Frei i Carbonell, al qual robaren tres-centes pessetes; un germà d'aquest, que no comparegué per haver marxat cap a València en viatge de negocis, el qual portava un anell de brillants valorat en cinc mil pessetes, que un atracador intentà de prendre-li, però en veure que trigaria molt de temps a aconseguir-ho perquè estava molt estret, abandonà el propòsit i anà a prendre el diner dels altres.

A Frederic Roca li prengueren cent cinquanta pessetes; a Ramon Blanco, 120; a Joan Antoni Riuseka, 35 pessetes, i una cartera que portava, amb tres mil pessetes, la deixà caure a terra sense que se'n donessin compte els atracadors, i així es lliurà d'un gros perjudici. A Josep Tarrés, 25 ptes; a Josep Mallén, 75 ptes.

Hom sap que n'hi ha molts més que marxaren per ésser l'hora de reemprendre el treball.

Tots coincideixen en què els atracadors eren joves, alguns vestien amb certa elegància, i portaven, la majoria, gabardina.

Els robats estigueren a la brigada social per examinar els retrats dels que estan fitxats com atracadors, i no en reconegueren cap.

El jutjat tramita aquest sumari pel procediment d'urgència.

Llegiu LA PUBLICITAT
PROPAGUEU-LA!

Per la unió dels socialistes

Diumenge, es celebrà una important assemblea

La Federació Socialista de Barcelona celebrà diumenge a la tarda una assemblea extraordinària per tractar de la fusió amb la Unió Socialista de Catalunya.

A la reunió, que fou presidida per Lluís Prieto, assistí el secretari de l'Executiva del Partit, Enric de Francisco, el qual donà compte als reunits de les gestions que realitza des de dijous passat, que va arribar a Barcelona, per tal de procurar la unió de les forces socialistes de Catalunya. En l'assemblea predominà el desig d'anar a una entesa.

Les gestions per a arribar a la fusió les segueixen els comitès nomenats per aquest objecte per la Unió Socialista de Catalunya i per la Federació, amb intervenció del senyor de Francisco.

El senyor de Francisco, parlant de les gestions que es feien, digué que tenia molta confiança en la unió de les forces socialistes de Catalunya. Estic segur—afegí—que la unió serà un fet molt aviat, i que així restarà solucionat aquest plet tan enutjós de la divisió dels nostres partidaris a la regió catalana. I m'indueix a creure-ho l'excel·lent disposició de transigència que trobo pertot.

El senyor de Francisco tornarà a Madrid així que hagi estat solucionat l'afer que motiva la seva presència a Barcelona.

Amb mitja entrada escassa, la Lliga i els carlins es presenten al Teatre del Bosc

Diumenge al matí la Lliga Catalana celebrà un *míting* electoral al teatre del Bosc. Presidí el senyor Abadal i hi parlaren els senyors Carreres, Saltor, la senyora vídua de Verdaguer i Callís i els senyors Ferran de Segarra, Duran i Ventosa i Ventosa i Calvell.

Tots *ells* exaltaren, com és natural, puix que per a això hi anaren, les excel·lències de la política regionalista i els bons propòsits que els animen com a governants. Atacaren els partits d'esquerra i s'esplaiaren a cor que vols amb tots els tòpics de l'extens *repertori* dels oradors regionalistes i carlins. No quedà per dir res en desprestigi dels adversaris i per convèncer els catets que la Lliga i els coaligats tradicionalistes i monàrquics són els únics amb aptituds per alegrar el panorama tràgic que presenta la ciutat... sobretot vista a través dels cartells truculents amb els quals ells embruten les parets.

El públic, que no omplí, ni de bon tros, el local, complí entusiasmant-se per a ell i per als que hi mancaren. Pocs, però ben avinguts.

Llegiu tots els dijous «MIRADOR»

L'estada a Barcelona dels senyors Azaña, Casares Quiroga, Prieto i Domingo

Davant la tomba del President Macià

Diumenge al matí els oradors que prengueren part al míting de la Monumental, abans de l'hora anunciada per a aquest acte, anaren al cementiri nou, per tal de visitar la tomba de Francesc Macià.

Els visitants dipositaren un ram de flors damunt el panteó que guarda les despulles del que fou el primer president de la Generalitat restaurada. Després d'estar uns moments davant aquella tomba, retent homenatge al finat il·lustre, es retiraren per anar-se'n directament al lloc del míting.

Un dinar de polítics

Després del míting a la Monumental, els ex-ministres de la República que vingueren a Barcelona per a prendre part al míting foren obsequiats pel president de la Generalitat, senyor Companys, amb un àpat a la font del Lleó.

Hi assistiren els senyors Rivas Cherif, Nicolau d'Olwer, Gassol, Prieto, Casares Quiroga, Martí Esteve, Terradelles, Xirau (A.), Alavedra, Govern, Bolívar (ex-sotssecretari d'Instrucció Pública), Lluhí, Domingo, Casanoves, Azaña, Aiguader, Pi i Sunyer, Bello, Dencàs, Artur Menéndez i López Llausàs.

Als postres arribaren els senyors Sandino, Ametlla i Hurtado.

A la taula, com ocupant dues presidències, seieren, un enfront de l'altre, els senyors Companys i Azaña. El president de la Generalitat tenia a dreta i esquerra els senyors Prieto i Casares, i l'ex-cap del Govern de la República els senyors Casanoves i Aiguader.

Durant l'àpat s'inicià una animada conversa sobre temes polítics d'actualitat, que es perllongà, prenent un interès creixent, fins a dos quarts de set del vespre.

En aquesta conversa, que fou interessantíssima, es tractaren qüestions polítiques importants en termes del major fervor per a la causa de la República i de Catalunya davant les circumstàncies presents.

Hi prengueren part tots els concurrents, i els temes foren principalment descabdellats pels senyors Companys, Azaña i Prieto.

Després de l'àpat tots els que hi assistiren es traslladaren a l'Hotel Colom, on els ex-ministres reberen diverses visites.

Visita a A. R.

Diumenge a la tarda el senyor Azaña visità l'estatge social d'Acció Republicana del passeig de Gràcia. Fou rebut per la directiva i el seu president, senyor Ballvé. El local era ple de gom a gom, i es féu una arribada de gran entusiasme al senyor Azaña.

L'ex-cap de Govern va prendre seient a la presidència del saló d'actes i escoltà el discurs pronunciat pel senyor Ballvé, el qual, després d'expressar-li la fe inintangible del partit envers ell, li exposà alguns conceptes del que calia fer ací i els desigs que s'intensifiqués l'actuació del Partit a Catalunya.

El senyor Azaña respongué amb un discurs de gran interès polític. En primer lloc digué que la República corria un gran perill, i que era hora d'unificar voluntats. Manifestà que calia que el Partit treballés molt a Catalunya, per tal com Catalunya era dins d'Espanya el que havia estat el Piemont quan l'època d'unitat italiana; que ell estava segur que la República té la seva base a Catalunya, i que ell creu que el Partit hauria de treballar de ferm per intensificar tot el que sigui possible la seva actuació a Catalunya.

Després d'ésser calorosament aplaudit, va rebre diverses comissions d'arreu de Catalunya que li oferiren llurs respectes.

Després es traslladà a l'Hostal del Sol, on li fou ofert un àpat, al qual assistí un gran nombre de correligionaris.

De sobretaula es parlà de diferents assumptes polítics, i cap a les dotze es retirà a descansar, per tal de poder traslladar-se a Madrid ahir, dilluns, a les vuit.

El Sr. Azaña visita la família Macià

Diumenge, a les set del vespre, el senyor Azaña estigué a visitar, per tal de donar-los el seu condol, la vídua i fills del senyor Macià.

La visita, el senyor Azaña l'efectuà al domicili del doctor Peyri, puix tal com es recordarà, els familiars del president s'han traslladat, provisionalment, al domicili de l'esmentat doctor.

Tornada a Madrid

Diumenge, en l'exprés que surt a les vuit, se'n tornà a Madrid l'exministre senyor Indaleci Prieto.

Ahir, a bona hora del matí, sortiren en automòbil cap a la capital de la *República els senyors* Azaña i Casares Quiroga, els quals pregaren a *les personalitats que els* acompanyaren fins a darrera hora a l'Hotel Colom que els donessin per acomiadats, atesa l'hora intempestiva de llur sortida de Barcelona.

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL

GUMMÁ

Ens plau de posar a la disposició del públic la present carta, d'extraordinari interès, que ens ha tramès el senyor AGUSTÍ GONZALEZ BARAJA, propietari d'una important Merceria i Gèneres de Punt, amb domicili social a BILBAO, carrer FUEROS, número 18.

El text de la carta de referència és com segueix: "Bilbao, 11 octubre de 1933.

Sr. D. A. Gummá. — Barcelona.

Muy señor mío y de mi más alta consideración: Cuatro líneas solamente para manifestarle mi mayor agradecimiento hacia su producto **SERVETINAL** (para mí lo más grande de la tierra), ya que, después de sufrir por espacio de veinte años de contínuos dolores estacionados por temporadas largas en diferentes partes del cuerpo, ha sido lo único, entiéndalo bien, lo único que me ha devuelto el bienestar, la juventud y la alegría de vivir.

Como yo soy comerciante, y no de productos que se asemejan a éste, recomiendo a mi distinguida clientela, más aun que mis géneros, su estupendo y maravilloso producto, aliviándoles la salud.

Quedándole agradecidísimo, le saluda afectuosamente s. s., q. e. s. m.,

(Signat): **Agustín González Baraja.**"

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions interessades d'encàs o nul resultat

De venda a les principals Farmàcies d'Espanya, França i Portugal, i al Carrer Ample, número 1. — BARCELONA

BARCELONA AL DIA

FULL DE DIETARI

Termes republicanes

Malgrat la poca simpatia que personalment m'inspiren els mitings a l'aire lliure, on la paraula perd bona part del seu valor per deixar pas a una mena de plàstica sonora, he de reconèixer que en determinats moments històrics és necessari de congregar una multitud enorme i d'acarar-la amb els polítics, amb els homes representatius.

I potser un d'aquests moments és el que travessem a hores d'ara. Enfilat dalt de tot de la Plaça Monumental curulla de poble, em plaia d'imaginar-la com una mena de cossi enorme on els senyors Prieto, Casares i Azaña havien vingut a prendre un bany de republicanisme i de democràcia. I fet i fet, aquesta era la funció essencial del miting: esdevenir una mena de termes republicanes. Que les paraules no se sentissin gaire bé, que els sabotatges comesos contra els altaveus, sumats a la inquietud de la massa, que s'atapeïa incòmodament en el ròdol i a les grades immenses, distragués l'atenció amb episodis impertinents, tot això no tenia cap importància. Allí l'essencial era que aquells homes representatius de l'esquerrisme espanyol s'adonessin de la força i de l'entusiasme del nostre poble així que és aglutinat amb una idea que excedeix els límits del mer partidisme.

Se n'han adonat, no hi ha dubte. Es segur que ja venien del Madrid verdàsil i de l'Espanya eixuta amb la ilusió de submergir-se dins aquesta massa densa i càlida que podia llevar-los el fred del cor.

La visita dels senyors Azaña, Prieto i Casares corrobora el pes creixent de Catalunya dins la política espanyola. ¿Es paradoxal que aquest increment d'influència ocorri precisament quan semblava que l'Estatut havia d'isolar-la?

Molt paradoxal, confessem-ho; a primera vista, molt paradoxal. Però quan un hom s'hi fixa amb calma, comença a descobrir una certa lògica en aquest fet. Al capdavall, per a influir la primera cosa que cal és existir, ésser; i l'Estatut no és sinó un alçaprem per a elevar la nostra existència de l'esfera vegetativa o purament animal a l'esfera conscient i volitiva.

Catalunya pren cos, s'afirma, es defineix. Però tot realitzant aquestes magnífiques operacions, ¡com multiplica les seves responsabilitats! ¡Com eixampla les seves ocasions d'èxit i de fracàs! Cal que ens n'adonem tots plegats... I que restringim, ja que demanar que l'anul·léssim fóra excessiu, el butxarisme que ha malmès tantes bones intencions i ha defraudat tants entusiasmes.

Carles SOLDEVILA

CURSOS I CONFERENCIES

★ *ATENEU ENCICLOPEDIC "SEMPRE AVANT"*.—Aquesta nit, a les deu, tindrà lloc una conferència amb projeccions, a càrrec del publicista Sr. Lluís Elies. Versarà sobre el tema "La raça jueva".

★ *INSTITUT FRANCES* (*Provença, 325*). — Aquesta setmana es donaran, a l'Institut Francès, de la nostra capital, tres cursos públic, a càrrec dels professors de l'esmentat centre cultural: Demà, dimecres, de 7 a 8, conferència per M. G. Gaillard, sobre: "Ingrés" (amb projeccions). - Dijous, de set a vuit: conferència per M. J. J. A. Bertrand. Tema: "L'art de la tapisserie" (amb projeccions). - Divendres, de 7 a 8: conferència per M. J. Cazes. Tema: "Alfred de Vigny et la poesie philosophique". - Les cartes d'entrada es despatxen a la Secretaria.

★ *CONFERENCIA CLUB*.—De pas per Barcelona el marquès Piero Misciatelli, ilustre escriptor italià i l'eminent Dr. Arnold Lorand, metge de Carlsbad, autor d'un bon nombre d'obres importantíssimes sobre Medicina, "Conferència Club" ha invitat aquestes dues insignes personalitats, a fi que donin per als seus socis unes conferències sobre llurs especialitats respectives. El marquès Piero Misciatelli parlarà per als socis de "Conferència Club" dijous vinent, i es referirà en el seu tema a una "Lettura Dantesca", sobre el qual tema el marquès Misciatelli té publicats ja importants treballs literaris. - El Dr. Arnold Lorand, conferenciant que ha parlat en altres ocasions a l'Acadèmia de Medicina de Barcelona i a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, així com també en altres d'Espanya, Alemanya, França, Bèlgica, Anglaterra, Suècia, Estats Units, etcètera, tractarà en la seva dissertació sobre "El arte de prolongar la juventud y la vida". Aquesta conferència tindrà lloc divendres, a l'Hotel Ritz.

★ *LYCEUM CLUB*.—Avui, a un quart de vuit del vespre, el Dr. Joaquim Balcells donarà una conferència sota el títol "Nova estructuració de la Universitat Autònoma", a l'estatge social: Fontanella, 18, 3-er 1.

NOTES POLITIQUES

MORT D'UN VELL CATALANISTA. — El dimarts proppassat, a les dues de la matinada, finí en aquesta ciutat, a l'edat de 59 anys, el qui en vida fou conseqüent republicà, Ramon Coso i Miquel.

Els sentiments demòcrato-liberals i catalanistes que precediren tots els actes de la seva vida el portaren, durant el període de la dictadura Berenguer, a fundar, juntament amb altres conseqüents republicans, el Centre Català d'Esquerra del districte cinquè, de la directiva del qual hagué de separar-se, degut a la malaltia que ha truncat la seva vida en plena maduresa.

Rebi la seva família el condol per la pèrdua irreparable.

NOTICIARI

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 8 DE GENER DE 1934

Les baixes pressions continuen situades a les Illes Britàniques i a Escandinàvia, i donen lloc a pluges i boires al nord de França i als Països Baixos, amb vent de ponent.

A l'Europa central, a les regions alpines i al centre de la Península Ibèrica persisteixen les boires matinals degut al règim anticiclònic que domina a Europa.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

Fa bon temps, amb cel serè, excepte al pla de Lleida, on hi ha boires glaçades el matí.

Els vents són molt fluixos, preferentment del nord, i les temperatures baixes.

Les mínimes registrades avui han estat de 10 graus sota zero, a Adrall, 7 sota zero a Ribes i a Sant Julià de Vilatorta, i 6 també sota zero a Camarasa i a la Pobla de Segur.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

En benefici dels propis interessats es fa públic que tots els súbdits turcs domiciliats en aquesta ciutat des de fa sis mesos han de gestionar del senyor cònsol general de Turquia el certificat de nacionalitat turca, així com el que hagi elegit domicili fix a Espanya, a fi de canviar llur passaport pel dit document. No es troben en aquest cas els que duguin menys del dit temps de residència. El Govern de la República Turca es reserva el dret de privar de llur nacionalitat els turcs que no hagin fet cap gestió al dit Consolat durant el termini de cinc anys.

BEVEU AIGUA IMPERIAL

S'avisa als que tenen robes empenyorades a la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat (central) les dates de renovament o empenyorament de les quals són anteriors al 31 de març darrer inclòs que en la subasta que se celebrarà en aquest Mont de Pietat el dia 9 de gener es procedirà a la venda de les peces dels préstecs número 13.277 al 50.713 que no hagin estat prorrogats, desempenyorats o venuts anteriorment.

Durant la darrera setmana s'efectuaren a la dependència central i a les sis sucursals de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona les operacions que s'expressen a continuació: 6.496 imposicions per valor de 2.135.508 de pessetes; 1.563 reintegraments per valor de 708.490'15 pessetes; 6 compres de valors per valor de 21.984'25 pessetes; nous imponents, dos-cents setanta quatre.

SI TENIU FEBRE

Tota elevació de la temperatura en l'individu és anormal i indica una infecció microbiana. Per a fer baixar la febre cal abans que tot destruir el microbi. Es recomana la Boisson Blanche de l'Abat Magnat, que produeix efectes sorprenents en tots els casos de febre, àdhuc en els més greus, Tifoides, Palúdica, Grip, Escarlatina, Verola, etc. En 24 hores, i en ocasions en sis, el microbi queda destruït, la febre baixa i les infeccions greus i mortals són tallades completament. El flascó de Boisson Blanche de l'Abat Magnat per a fer un litre de beguda val 3'20 pessetes a totes les Farmàcies.

REBAIXES GENERALS
— EN —
Mitges : Mitjons : Sueters : Brusetes
Pullovers : Caçadores, etc
10 per 100 de rebaixa
F. Vehils Vidal
32 Avda. Portal de l'Angel, 34 - 7, Plaça Univer. itat, 7

Per tal d'assabentar-los d'un assumpte d'interès, la Junta del grup de jubilats de l'Associació Instructiva d'Obrers i Empleats de l'Ajuntament prega a tots els jubilats inscrits a la susdita Associació que passin per les seves oficines demà, dimecres, dia 10, de les quatre a les cinc de la tarda.

Hem rebut el calendari "Infància", d'innegable utilitat per a les mares que volen criar els seus fills sans i vigorosos. Tant la seva presentació com el seu contingut són verament recomanables.

Segimon Rovira ha confeccionat aquest any un calendari que reprodueix, en tricromia, una pintura de R. Arenys i que demostra la traça, a bastament acreditada, de l'esmentat impressor.

CALEFACCIO IDEAL
ESTUFA J. M. B.
VALENCIA, 246 - Telèfon 73016

FETS DIVERSOS

Diumenge, a l'arribada d'un tren de Sabadell a l'estació de Sarrià, de la Plaça de Catalunya, foren detinguts Francesc Sopena i Jovellar i Enric Lacambra i Resaco, els quals portaven dos paquets que contenien robes i altres coses la procedència de les quals es negaren a explicar. Es comprovà, però, que les robes i els altres efectes dels quals eren portadors els havien furtat d'una torre de Sant Cugat, propietat del senyor Marià Larraz i Bernal.

— Un auto que es féu escàpol atropellà, a l'Avinguda Gaudí, Joan Ferros i Perales, i li *produí lesions de pronòstic reservat*, de les quals fou auxiliat de primera intenció al dispensari de Sant Martí.

— Antònia Moià presentà a la policia una denúncia contra el propietari d'una casa en construcció de la Travessera, número 244, al qual lliurà mil pessetes perquè li concedís la porteria, i ara l'ha atorgada a una altra dona i, en canvi, es nega a tornar-li la quantitat rebuda.

— Uns individus del Sometent detingueren, pels voltants de Sant Gervasi, Pere Merino i Bustos i Ricard Martínez i López, als quals ocuparen estris per a robar.

— En una tenda de queviures del carrer de Béjar, propietat de Vicenç Jiménez, entraren lladres i se n'emportaren gèneres per valor d'unes 1.300 pessetes.

— Al Mercat de Santa Caterina unes gitanes hongareses s'aproparen a la venedora ambulant Pilar **Espanyol I**, en un moment de distracció, li robaren una partida de mitges valorades en 300 pessetes.

— La policia va sorprendre diumenge una partida de joc prohibit en un bar de Sarrià. Foren detinguts disset jugadors, els quals foren traslladats a la *Direcció de Policia* i alliberats després d'haver-los fet saber la multa que els corresponia com a càstig i d'haver demostrat llur identitat.

— Diumenge al migdia, a la platja de Somorrostro, es barallaven dos gitanos. Un carrabiner hi anà amb el propòsit de posar pau entre ells. Llavors, els gitanos es giraren tots contra el pacificador i pretengueren desarmar-lo, mentre dues gitanes, amb unes tisores, el volien ferir. Tots quatre foren detinguts i traslladats al Jutjat de guàrdia. El sumari serà tramitat per delicte contra l'ordre públic, i els agressors han estat processats i tancats a la presó. Seran jutjats pel Tribunal d'Urgència. Les dones duien encara, en ésser agafades, les *tisores amb les quals burxaren* el carrabiner.

— Al xofer Manuel Gràcia dos desconeguts, amenaçant-lo amb les pistoles que portaven, li robaren ahir, al carrer del Dant, el taxi número 40858.

— A la fàbrica de gèneres de punt de Joan Sala i Morera, del carrer de Camp i Fabre, es presentà ahir l'operària Anna Gonzàlez, pretenent treballar, ja que havia estat acomiadada el divendres passat. Denunciat el fet, es presentà la policia i posà la detinguda a disposició del Jutjat de guàrdia.

— Pilar Godoy i Carbonell, que viu al carrer de Tallers, número 68, entresol, presentà una denúncia per haver estat víctima d'un robatori important a casa seva. Aprofitant l'absència, els lladres van trencar un vidre del balcó, entraren a la casa i se n'emportaren 3.500 pessetes en metàl·lic i robes i joies que valora en unes 75.000 pessetes.

Pels centres oficials

GENERALITAT

Visites al president.—Durant el dia d'ahir el senyor Companys va rebre gran nombre de visites, entre elles les del senyor Bello i el seu germà.

Conselleria de Governació.—El senyor Selves va rebre ahir al matí la visita de l'ex-governador de Lleida, senyor Ventós, i dels caps i oficials dels Cossos d'Assalt i de Seguretat.

També el visità per a parlar-li d'assumptes d'interès per a aquella ciutat, l'alcalde de Sallent.

L'hora de visita del senyor Martí Esteve. — El conseller de Finances, senyor Martí Esteve, rebrà el públic els dimarts i divendres, de dotze a una.

Els secretaris del conseller d'Economia. — El conseller d'Economia i Agricultura, senyor Comorera, ha nomenat per a les seves secretaries el senyor Joan Fronjosà i Salamó, per a la política, i el senyor Miquel Santacana i Vidal, per a la particular.

El senyor conseller rebrà el públic els dilluns i divendres, de dotze a una.

L'hora de visita del senyor Lluhí. — El conseller de Justícia i Dret, senyor Lluhí i Vallescà, ha nomenat secretari el senyor Rafel Govern i Puig.

El senyor conseller rebrà el públic els dimecres, de dotze a dos quarts d'una.

El Consell d'avui. — Per a avui a la tarda ha estat convocada reunió del Consell de la Generalitat.

Laboratori General d'Assaigs i Acondicionament. — Durant el mes de desembre darrer Laboratori ha rebut les següents peticions de proves i anàlisis:

Blocs de formigó, 7; fils de coure i de bronze, 3; cable de coure, 1; tensors de ferrocarril, 4; vàlvules de pas, 2; bronzes, 2; correigues, 21; motors elèctrics, 2; transformadors, 4; disposició de seguretat per a cinemes, 1; voltímetre, 1; isoladors, 6; olis minerals, 7; desincrustants, 2; carbons, 17; productes diversos, 2; gasos d'escapament, 1; oli turc, 1; negres en pols, 3; manganès, 2; minerals, 2; aigua, 1; foneries, 2; sulfo-ricinat, 1; greixos sòlids, 3; teixits de cotó, 7; fils d'abacà, 2.

Acondicionar: filats de cotó, 2.

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Presidència: Llei municipal de Catalunya.

Justícia i Dret: Ordre adreçada a l'honorable president de l'Audiència respecte a la creació al poble de Montgat d'un Jutjat municipal.

Treball i Obres Públiques.—Ordre nomenant el senyor Lluís Mascias i Osteret president del Jurat Mixt de Transports terrestres de Barcelona.

Departament de Treball i Obres Públiques (Jurats Mixtos de Treball en les Indústries Tèxtils i de la Confecció). — Edicte.

Jurat Mixt del Comerç a l'Engròs de Barcelona.—Edicte de citació.

Recaptació de Contribucions de Barcelona.—Anunci de cobrament de la Patent Nacional de Circulació d'Automòbils a les comarques barcelonines.

Junta Provincial del Cens electoral de Barcelona. — Certificació de l'acte de constitució de la Junta per al bienni 1934-1935.

Juntes Municipals del Cens electoral de Catalunya. — Designacions de presidents, adjunts i suplents de les meses que hauran d'actuar en les vinents eleccions municipals.

Relació dels locals destinats a Col·legis electorals.

Administració Municipal. — Edictes, subhastes i concursos d'Ajuntaments de Catalunya.

Administració de Justícia. — Sala primera del Civil de Barcelona. Sentència.

Edictes de Jutjats de primera instància i instrucció de Catalunya.

Edictes de Jutjats municipals de Catalunya.

AJUNTAMENT

El doctor Aiguader, a Madrid. L'alcalde, doctor Aiguader, ha marxat cap a Madrid, i s'ha possessionat accidentalment de l'Alcaldia el tinent d'alcalde senyor Duran i Guardia.

ELS TRIBUNALS

Causes vistes ahir

A la Secció primera es va veure la vista d'una causa per lesions contra Andreu Jover, el qual va atropellar un noi amb el seu auto. La pena ue sollicità el fiscal fou de dos mesos i un dia de presó.

★

També s'hi va veure una altra causa contra Joaquim Diez, el qual estava acusat d'haver-se incautat, en un moment de distracció que va tenir, de la cartera del mariner holandès que va denunciar-lo. La pena que va sollicitar el fiscal contra Diez fou de quatre mesos i un dia de presó.

★

A la Secció segona se n'hi veié una altra per robatori. El processat, anomenat Rafel Angel López, es conformà amb la pena de dos mesos i un dia de presó.

★

A la mateixa Secció, i a porta tancada, se'n va veure una altra per escàndol públic contra Ricard Terradelles. El fiscal demanà que li fos aplicada la pena de dos mesos i un dia de presó i 1.000 pessetes de multa.

★

A la Secció tercera començà la vista de la causa per expendició de bitllets falsos contra Josep Hernàndez. El fet va ocórrer l'any 1925. Com sigui que la meitat dels testimonis citats no van comparèixer, i els altres ja no es recordaven dels fets, el fiscal se sentí magnànim i retirà l'acusació per manca de proves.

★

A la Secció quarta es va suspendre la vista que hi havia assenyalada.

UN PLET INTERESSANT

Pel jutge del Jutjat núm. 6, senyor Fernàndez Moreda, s'ha seguit procediment per una qüestió civil que pot establir segons com recaigui sentència, un precedent interessant en les qüestions que se susciten en els Consells d'Administració d'Anònimes, sobre divergències entre els obligacionistes en qüestions que afecten la constitució de l'entitat.

La Societat "Goering, S. A.", composta per uns 150 obligacionistes, intenta convertir la Societat en Cooperativa. La majoria d'obligacionistes estan d'acord, però hi ha un nucli de tres o quatre, posseidor tan sols d'unes 20.000 pessetes, que s'oposa terminantment a aquesta transformació.

"Goering, S. A.", elevà un escrit al Jutjat consignant les 20.000 pessetes, import de les esmentades obligacions del grup impugnador, que actua en forma de pobresa. El jutge acceptà la demanda, tramitant l'expedient oportú.

Ahir al matí se celebrà la vista en menor quantia, i que dant el judici pendent de sentència. Informaren per "Goering, S. A.", el lletrat senyor Rabassa, i pel grup impugnador els lletrats senyors Regàs i Puigdefàbul.

Assistí a la vista nombrós públic, i hi hagué molta expectació, tant per l'interès de la qüestió com per la intransigència que han demostrat els grups contendents.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Com a presumptes culpables d'haver comès un robatori de matèries explosives en una pedrera del terme de Vilafranca, ocuparen ahir el banquet els processats Joan Fuster, Ramon Andreu, Pere Tudela, Josep Vilagrasa i Pura Jara. Després de les proves, el fiscal retirà l'acusació dels dos primers processats, sostenint-la per als altres. El tribunal va dictar les penes següents: L'absolució per als dos primers; dos anys de reclusió per a Tudela i Vilagrasa, com a autors del fet, i la pena de mil pessetes de multa i tres mesos d'arrest com a encobridora del dit delicte per a Purificació Jara.

★

Al mateix tribunal es va veure una altra causa contra la mateixa Purificació Jara, per tinença d'explosius. En posar-se de manifest que es tractava de coets, la Sala va absoldre-la.

De l'atracament a la casa Pàmies

Ahir al matí declararen davant el Jutjat número 11, que és l'encarregat d'instruir els sumaris per l'atracament de la casa Pàmies, el pare del processat Larrosa. Va dir que el seu fill va néixer l'any 1915, i que, per tant, té 18 anys fets. Que va néixer a Villanueva del Rio, provincia de Sevilla.

També declararen els agents de Vigilància que van detenir Antich i Molina. Es ratificaren en les seves primeres declaracions. No hi afegiren res de nou.

Un altre dels testimonis fou Josep Serret i Prat, el qual va declarar que es trobava al costat del dipòsit de benzina amb el mort Josep Déu, i explicà que en sentir els trets que anaven dirigits contra el xofer, Déu va sortir del garatge amb una vareta a la mà de les que serveixen per a amidar la gasolina, tot dient: —On són els lladres? L'atracador que va resultar mort, aleshores va acararse-li apuntant-lo amb la pistola, i va dir: —Me les has de pagar.

En veure això, el testimoni va ajeure's a terra i els dos atracadors, que anaven aplegats, dispararen contra ell, que tingué la sort que no el toquessin de ple, però els dispars li causaren unes cremades lleus a les quals no va donar importància.

Després d'aquesta declaració pesa sobre els inculpats un altre delicte d'homicidi frustrat, la qual cosa augmentaria la seva pena amb sis anys més de presó.

Del crim del barri de la Prosperitat

Els perits armers estigueren ahir al matí al Jutjat número 16 per tal d'examinar la pistola amb la qual Ruperta Hernàndez va matar Francesc Llop (a) "Xiquet de Sans". Segons el seu dictamen la pistola feia poc que havia estat utilitzada, i, a més, estava en perfecte estat de funcionament.

La policia practica un escorcoll al domicili de Llop, i s'incautà de diversos documents que hi havia, els quals demostren que amb el mort vivia Felip Matute, un dels lladres més coneguts.

DETENCIO DE DOS FUGITIUS DE L'"URUGUAY"

Fa uns quants dies que fou detingut per la policia al carrer de l'Arc del Teatre, com a autor d'un robatori de 600 pessetes, Antoni Fernàndez i Fernàndez, el qual ha resultat que s'anomenava Antoni Dobin Fernàndez, i que és un dels fugitius del vaixell "Uruguay".

— També fou detingut i posat a disposició del Jutjat Enric Garrea, fugitiu, així mateix, d'aquest vaixell.

★

VARIA

Fou detingut i posat també a disposició del Jutjat de guàrdia Antoni Jiménez, un cartejrista que ha sofert més de cinquanta detencions governatives. Li serà aplicada la llei de perdularis.

★

Josep Font va denunciar que al carrer de la Diputació havia estat víctima d'un robatori de peces de maquinària, per valor de 4.000 pessetes.

★

La casa Plans i Sintes denuncià també un robatori de 12.000 pessetes en màquines de calcular i d'escriure, comès al seu despatx del carrer de Provença.

★

Els secretaris judicials complimentaren ahir al matí el president de la Generalitat.

★

Signat pel lletrat senyor Marià Guirao i el procurador senyor Joan Puig i Rosés, s'ha presentat a la Sala segona de l'Audiència un escrit sollicitant que el dit Tribunal apliqui a Eulàlia Mainou els beneficis de l'indult del 8 de desembre de 1931 amb motiu de la condemna que li fou imposada per la mort de Emmy Lauger. Es fonamenta la petició en què el crim fou comès abans de la data de l'indult, i que, per tant, ha d'entrar en aquests beneficis de la gràcia atorgada.

★

Pel fiscal de torn del Tribunal d'Urgència han estat qualificades dues de les causes instruïdes darrerament. Una d'elles és contra Eustaqui Estreigo, Benet Canal i Francesc Margave, per coaccions als obrers d'una fàbrica d'impermeables de Badalona. Demana el fiscal per al primer 125 pessetes de multa, i per als altres dos dos mesos i un dia d'arrest.

Una altra causa qualificada és la seguida per tinença il·lícita d'arma de foc contra Anna Maria Falero, a la qual a Badalona se li ocupà un revòlver sense el corresponent permís. La pena que demana el representant del Ministeri Públic és d'un any de presó.

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Divorci: Rosa Navarro Pujol contra Enric Miralles Domingo i Ministeri Fiscal. Pobresa: Hilari Halmizara Gasquet contra Elvira Illan Gimen i Ministeri Fiscal. Executiu: Víctor M. Alarcón Aguirre contra Joan Mont i Mas.

Sala segona. — Major quantia: Florentina Santa Ana Vergara contra Miquel Ibern Ferres i altres. Executiu: Joaquim Dalmau contra Alfred Zahonero.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Dos orals per estafada i dos per lesions contra Ferran Ferreiro, Ferran Ibàñez, Pau Fernàndez i Josep Estope, respectivament.

Secció segona. — Tres orals per lesions contra Pere Brugat Dane, Antoni Vidal i Isidre Cuenca.

Secció tercera.—Un oral per furt contra Salvador Tuixunera.

Secció quarta.— Continuació de la vista anterior.

EL BARATO

Aquesta és una vertadera Realització de temporada!!
Totes les confeccions d'hivern amb REBAIXES sensacionals
Flassades - Edredons - Catifes
a preus sacrificadissims
Panyos - Llanes - Astrakans
Franel les - Fantasies - Xeviots
i grandioses partides de TROSSOS i preus de veritable rematada

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català amb un timbre o signatura coneguda

INFORMACIO D'ESPANYA

El senyor Lerroux fa declaracions

La dimissió del senyor Moles. -- Els fets de Cap Juby. -- Dimissió de l'ambaixador a Bèlgica, senyor Salvador Albert. -- El senyor Abello s'ha precipitat. -- La provisió d'alts càrrecs

Madrid, 8. — El Sr. Lerroux ha passat tota la tarda a la Presidència. A les vuit de la nit ha rebut els periodistes, als quals ha dit:

—No tinc res a dir-vos com sigui que avui he tingut un dia de molt treball. He celebrat una llarga conferència amb el nostre Ambaixador a França senyor Madariaga. Una altra també molt extensa, que continuaré demà, amb l'Alt Comissari que ha arribat avui a Madrid. Igualment m'han visitat els ministres d'Estat i Obres Públiques, però res de transcendència, i l'alcalde de Barcelona acompanyat de quatre regidors que han sollicitat el meu ajut per a la cessió a aquella ciutat del Castell de Montjuïc.

—¿Es tractarà en el Consell de demà de la provisió de l'Alta Comissaria al Marroc?

—Segurament que no, car si bé el Sr. Moles persisteix fins ara en la seva dimissió, res no hem d'acordar mentre durin les converses que hem començat avui. També m'ha visitat el coronel Asencio, enviat per mi a Cap Juby, el qual m'ha lliurat un informe per escrit, ultra fer-ho verbalment, i amb això es comprova que no ocorre res del que s'ha dit i molt menys de caràcter internacional.

El Sr. Lerroux ha fet saber, així mateix, que ultra la dimissió del senyor Alomar, ambaixador a Roma, ha dimitit el de Bèlgica, Sr. Albert.

—El Sr. Rico Abello — li ha dit un periodista — ha invitat avui els periodistes a un esmorzar de comiat.

—Doncs em sembla un comiat prematur — ha respost el Sr. Lerroux —, a no ésser que el Sr. Rico Abello temi una mort fulminant. Ahir precisament va venir a veure'm i es posà a la meva disposició perquè escollís jo el moment de la seva sortida del Govern. Hi ha, encara, algunes interpellacions anunciades i tal vegada hagi de contestar-les el Sr. Rico Abello, el qual no necessita intèrprets per a ferho, car ho fa admirablement i amb gran enginy, així com sinceritat. A més, per al Sr. Rico Abello es tracta solament d'un trànsit que té ben merescut, car ha d'anar a un lloc més descansat.

—¿Es proveiran abans alguns dels alts càrrecs vacants?

—Estant en perspectiva una modificació ministerial, sembla lògic que es facin tots els nomenaments al mateix temps. Jo no tinc pressa, car no he vingut al Govern com una allau atropellant els uns i els altres. I el qui desitgi continuar i ho faci bé, per mi no hi haurà dificultat.

El comitè pro-captius d'Africa protesta de l'actitud del Govern

Saragossa, 8. — Les famílies de militars presoners a Africa s'han reunit en assemblea per tal de tractar del rescat de llurs parents, i s'acordà entrar en estreta relació amb les Comissions de famílies de presos establertes en altres províncies, amb el fi de gestionar del Govern el rescat immediat.

Madrid, 8. — El Comitè central pro- captius ha publicat la següent nota:

"Demostrada con pruebas irrefutables la existencia de numerosos españoles prisioneros en el Sahara Francés, rogamos a todos los familiares de los jefes, oficiales, clases y soldados desaparecidos en Marruecos en los años 1921 a 1924 nos remitan los datos necesarios para la identificación y su apoyo moral.

Al propio tiempo hacemos constar nuestra más enérgica protesta por la actitud del actual Gobierno que, a nuestro entender, intenta soslayar la cuestión nombrando una Comisión de la Dirección General de Marruecos y Colonias, centro que hasta la fecha ha puesto bien patente la carencia absoluta de cariño hacia la obra —hemos de salvar al señor Alvarez Buylla y a otras personas ajenas a este asunto—, para que de acuerdo con Francia averigüen lo que haya de cierto sobre la existència de nuestros hermanos en cautividad, siendo así que está más que suficientemente demostrada y probada y el mismo Gobierno convencido de la verdad de nuestras afirmaciones."

Detenció d'un comandant de la Guàrdia Civil

Pizarra, 8. — Comuniquen de Casaregoneia que ha estat detingut el comandant del lloc de la guàrdia civil, i se l'ha traslladat a Presons Militars des de Alera.

Es guarda gran reserva respecte l'assumpte.

Reunió de la Junta Central del Cens

Madrid, 8. — Sota la presidència del senyor Sànchez Toca i amb l'assistència dels senyors Melquiades Alvarez, Cardenal, Gastardi i l'oficial major del Congrés senyor Sanmartin, s'ha reunit la Junta Central del Cens.

S'han vist diversos expedients instruïts amb motiu de la suspensió de l'elecció a diversos collegis d'Espanya amb motiu de la suspensió de l'elecció a diversos collegis d'Espanya amb motiu de les últimes eleccions, acordant-se arxivar aquelles en què estan justificades tals suspensions i imposar multes a altres.

S'ha resolt la consulta del president de la Junta Provincial del Cens de Barcelona sobre la interpellació de l'art. 43 de la Llei Electoral, acordant-se que puguin votar els electors que a les quatre de la tarda estiguin al local o al carrer en fila ordenada, però prenent les precaucions que calguin perquè no puguin incorporar-se a la fila més persones.

S'han resolt també diversos recursos contra acord de les Juntes Provincials i en els quals figuren sollicituds d'algunes associacions per a formar part de les referides Juntes.

L'actuació dels tribunals d'urgència

Logroño, 8. — A l'Audiència continuà el judici per sedició contra 38 veïns de San Asencio, encartats en el sumari instruït amb motiu dels passats successos.

La vista acabà a les set de la tarda.

Foren condemnats deu dels processats a deu anys de presó cadascun; 11 a quatre anys, dos mesos i un dia, i tres a un any i dos mesos, i alguns altres a penes inferiors per tinença illícita d'armes, i els restants foren absolts.

Logroño, 8. — El Tribunal d'Urgència ha dictat sentència contra 14 processats del poble de Alfaro, per conspiració, sedició, tinença darmes, explosius i encobridors de latemptat personal.

Les penes varien entre quatre anys i dos mesos de presó.

Bujalance, 8. — A disposició del Tribunal d'Urgència han marxat cap a Còrdova 27 extremistes, entre ells Manuel Haro, el qual va ferir el tinent Cotta.

Han arribat cinc extremistes procedents de Cañete, als quals se'ls han ocupat armes.

El Congrés de la U. G. T.

Probablement es celebrarà d'ací un mes i mig

Madrid, 8. — Sobre la celebració del proper Congrés de la U. G. T., que en alguns sectors de la Premsa es posava en dubte, el senyor Besteiro ha manifestat:

—No s'ha decidit encara en ferm la celebració del Congrés, però les votacions de les diverses Agrupacions que componen la Unió s'estan celebrant amb el més gran entusiasme.

—¿Quin resultat donen?

—El més optimista. La majora de les Agrupacions es manifesten en sentit afirmatiu i, per tant, com que ja són poques les que falten per votar, pot afirmar-se que és certa la celebració del Congrés.

—Per a quina data?

—No ho sé exactament, però les votacions acabaran a finals d'aquest mes i després no falta més que l'organització del comici. Pot calcular-se, per tant, que dintre d'un mes i mig se celebrarà el Congrés Nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

¿S'augmentaran les tarifes dels ferrocarrils?

Madrid, 8. — El ministre d'Obres Públiques ha rebut els periodistes i els ha dit:

—En algunes de les referències del darrer Consell publicades en la premsa, es destaca l'afirmació que el Govern té el propòsit de resoldre d'una manera immediata el problema ferroviari, mitjançant un determinat procediment que si no es diu amb claredat insinua amb bastant transparència que hauria de consistir en un augment general de les tarifes.

Interessa al ministre d'Obres Públiques declarar davant aquestes informacions, que fins al moment el Govern no ha concretat altre propòsit que el decidit d'afrontar el greu problema ferroviari i les seves possibles solucions, amb la rapidesa que el cas requereix, però amb tots els assessoraments i amb totes les garanties tècniques i legals necessàries, per tal d'harmonitzar tots els interessos que estan en joc en aquest greu problema, nacional, però sense que fins ara existeixi criteri determinat quant a la seva solució.

Els conflictes del treball

Pego, 8. — Després de laborioses gestions s'ha conjurat el greu conflicte obrer existent en aquesta població.

Aquesta tarda s'ha celebrat una reunió de patrons i obrers, sota la presidència del delegat provincial del Treball, acordant-se la proposta de l'Associació Professional de llauradors, que desapareixi la Bora de Treball i que es destini a alleugerir la situació de la classe necessitada la dècima del pressupost d'obres municipals.

En el cas que aquests diners s'esgotin, seran collocats els obrers del terme verament necessitats.

Madrid, 8. — El ministre de la Governació ha dit aquesta matinada que, segons li comunicava el governador d'Alacant, a Elx la raó social Hernàndez i Companyia es nega a abonar la setmana de vacances reglamentària als obrers.

Els obrers de la indústria tèxtil, en vista de la negativa han anunciat la vaga general per al dia 12.

El governador ha donat ordres al delegat del treball perquè intervingui a resoldre el conflicte.

El senyor visita el President de la República

Madrid, 8. — L'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, avui dimisisonari, senyor Joan Moles, ha acudit al Palau Nacional, on ha estat rebut en audiència pel cap de l'Estat.

El trasllat de presos militars

Madrid, 8. — Des de dissabte és a la Presó Cellular de Madrid l'ex-ajudant de Sanjurjo, senyor Esteve Infante.

També ha arribat aquest matí a la Presó Principal l'extinent coronel senyor Martínez Baños, que sofreix condemna a la presó de Burgos per la seva intervenció pels successos d'agost, i que ha sortit aquesta nit cap a Madrid per a acabar d'extingir-la al Castell de Santa Caterina, de Càdiz.

Sobre la presència a Madrid del senyor Esteve Infante, diu un periòdic que podria tenir, tal vegada, un caràcter de major permanència, potser fins a la concessió de l'indult de què es ve parlant i amb el qual resultaria beneficiat.

Càdiz, 8. — Procedents de València i Alacant han arribat en automòbil i han ingressat al Castell de Santa Caterina, els coronels Cano Ortega i Gutiérrez de León, el comandant Joan Ozaeta i dos capitans, tots ells complicats en els successos d'agost.

No es probable que el Govern no augmentarà les assignacions per a les escoles

Madrid, 8. — El ministre d'Instrucció Pública ha manifestat als periodistes que no tenia cap notícia important a comunicar-los, ja que per haver estat aquests dies malalt no havia pogut ocupar-se de cap assumpte.

Un periodista li ha preguntat si en els vinents pressupostos sofririen alguna disminució els del seu departament, i el senyor Pareja Yèvenes ha contestat que ell farà tot el possible perquè no es rebaixin les consignacions referents a Instrucció Pública.

Crec—ha seguit dient—que ho aconseguiré, encara que no puc afirmarho, perquè, com sabeu, el que té en definitiva la darrera paraula en aquestes qüestions és el ministre d'Hisenda.

Altrament, el meu propòsit és no solament que no es disminueixi el pressupostat per a aquest departament, sinó que es concedeixin algums augments, però això tinc la seguretat que no podré aconseguir-ho.

Un altre periodista li ha preguntat si ja s'havia resolt el conflicte referent a la calefacció dels grups escolars de Madrid, i el ministre li ha contestat que d'un moment a l'altre es resoldria, puix que avui mateix pensava celebrar una entrevista amb el director general de Primera Ensenyança i el cap de comptabilitat del ministeri perquè, únicament a títol excepcional, per una sola vegada, i sense que serveixi de precedent, s'arrangi l'assumpte, puix que la seva opinió és que aquestes atencions ha de sufragar-les el Municipi.

Unicament ara, per evitar el conflicte que podria plantejar-se es farà amb càrrec a l'Estat, perquè, com comprendreu, amb la mateixa raó que sollicita això l'Ajuntament de Madrid podrien demanar-ho els altres municipis d'Espanya, i el ministeri no podria atendre la petició.

Envieu les notes en català!

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
DURAN CAMPS — Pintura
V. NAVARRO — Escultura
C. VAZQUEZ — Pintura
Fins al 20 del corrent

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
J. M. VIDAL QUADRES — Pintura
Fins al 12 del corrent

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 36
Mobles i objectes d'art
Exposició del grup d'Art Vivent

SYRA
DIPUTACIO, 262. - Telèfon 18710
Art i ornamentació
Exposició Collectiva de Dibuixos humorístics
Fins al 12 de gener vinent

SALA PARES
PETRITXOL, 5
TITO CITTADINI — Pintura
12 de gener

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT 323 - Tel. 12004
Pintures. Dibuixos. Marco Grevels
Miròir Motllures
Exposició
JOSEP F. ORS — Dibuixos
Inauguració dia 13

Sembla que rebrotarà la vaga de cambrers a Madrid

Madrid, 8. — Sembla que el conflicte dels cambrers, que recentment deixà Madrid sense cafès i bars durant més de dues setmanes, torna a tenir actualitat.

Segons l'acord del comitè de treball avui havien d'entrar en vigor les bases que foren aprovades per aquest comitè, i que donaren lloc al conflicte vaguístic que patí Madrid recentment.

Per això el comitè i els patrons interpretaven que la fórmula transitòria establerta pel ministre senyor Pi i Sunyer finalitzava el dia d'avui, però els obrers no ho entenen així, i creuen, pel contrari, que la vigència de la fórmula regeix fins al proper dia 16.

En tal sentit han entaulat una reclamació prop del ministre del Treball, amb l'esperança, segons han comunicat aquesta tarda a la Societat General de Cambrers, que prosperi el seu criteri, i han recomanat als seus afiliats que no facin les liquidacions amb els seus patrons d'acord amb les bases origen del conflicte, i que es regeixin per les que establí l'anterior ministre del Treball, que entenen que són encara vigents.

L'Assemblea de Perits Agrícoles

Madrid, 8. — Aquesta tarda, a dos quarts de sis, al saló d'actes del Ministeri d'Agricultura ha continuat les seves deliberacions l'Assemblea de Perits Agrícoles.

L'ha presidida el senyor Joaquim Armengol.

Ha quedat aprovada l'acta de la sessió anterior, celebrada ahir.

El senyor Ostaler, en nom dels collegis d'Oviedo, La Coruña i Saragossa, ha demanat que fos suspesa la conversa durant vint minuts, per tal de reunir-se els presidents dels collegis d'Espanya i tractar de l'organització de l'Associació Nacional de Perits Agrícoles, que és un dels punts que figurava a l'ordre del dia.

Suspesa la sessió han passat a reunir-se els esmentats representants, els quals han redactat una ponència, que serà sotmesa a la reunió de demà.

Un auto mata dues persones i en fereix tres

Madrid, 8. — Quan baixava a gran velocitat pel carrer de Claudi Moyano en direcció a la Glorieta de Atocha un automòbil particular conduït pel regidor senyor Francesc Garcia Moro se li ha trencat la direcció al vehicle i ha anat a topar contra un arbre. L'automòbil ha destroçat l'arbre, ha pujat la vorera i ha atropellat diversos transeünts, dos dels quals han resultat morts i de moment no han estat identificats.

A la Casa de Socors del districte de l'Hospital han estat curades tres persones de ferides de pronòstic greu.

Posteriorment s'ha sabut que un dels morts s'anomena Marcos Ruiz Luna. Aquest senyor havia sortit a prendre el sol per la vorera del Ministeri de Foment.

Un altre dels morts és una dona que encara no ha estat identificada, la qual sembla tenir uns trenta anys.

El cotxe, com hem dit, el conduïa el seu propietari, senyor Garcia Moro. Aquest senyor, que és regidor, diputat provincial i farmacèutic, sofreix commoció cerebral i algunes lesions.

Un confident multat amb deu mil pessetes

Bujalance, 8. — Han estat alliberats quinze detinguts a conseqüència dels passats fets, i han ingressat a la presó dos individus procedents de Cañete i Morante.

La policia ha fet saber a la Direcció General de Seguretat que un individu anomenat Cachucho, multat recentment amb 10.000 pessetes pel ministre de la Governació, és un dels confidents que feren abortar el passat moviment anarcosindicalista.

Els enllaços ferroviaris de Bilbao

Madrid, 8. — Han visitat el ministre d'Obres Públiques l'alcalde de Bilbao i el president de la Comissió gestora de la Diputació de Biscaia, acompanyats de representants de les diferents fraccions polítiques que integren aquelles Corporacions, per tal d'exposar-li els avantatges de les obres d'enllaços ferroviaris de Bilbao, i la seva solidaritat amb el projecte.

Notícies vàries de Madrid i províncies

UN GITANO MORT I UN ALTRE FERIT GREU. — Ferrol, 8. — En un mont pròxim a Vivero, ha estat trobat mort d'un tret al cap el jove Llorenç Hermida, i ferit greu al pit, Jesús Rodeiro, ambdós gitanos.

Sembla que es dedicaven a robar cavalleries, essent escomesos per un grup de camperols que els perseguien des de fa diversos dies.

LI ESCLATA UNA BOMBA A LES MANS I EL MATA. — Ferrol, 8. — El jove de 19 anys, Josep Romalde, veí del poble de Ferreira, va recollir una bomba que va trobar prop del seu domicili.

En traslladar-la li va esclatar a les mans i el va matar.

UN AUTOMOBIL MATA UN NEN. — Mieres, 8. — Un automòbil de la matrícula d'Oviedo, ha atropellat el nen Jesús Fernàndez, de set anys, i l'ha mort.

DETENCIÓ DE DOS DELINQUENTS. — Salamanca, 8. — La guàrdia civil ha detingut al poble de Sanguijuela, dos veïns, un d'ells llicenciat de presidi, on havia complert condemna per homicidi i els quals van assassinar a l'agent executiu de la recaptació de contribucions, Joan Francesc Gonzàlez Bravo, veí del poble d'Agalla.

ELS GUARDIES NOCTURNS MATEN UN INDIVIDU. — San Sebastiàn, 8. — A Renteria, de matinada, un grup va insultar dos serenos els quals es van veure obligats a disparar les seves pistoles i van matar a Lluís Aguirre, de 19 anys.

Amb aquest motiu es va amotinar e lveïnat i els serenos hagueren d'amagar-se a la Inspecció Municipal.

Foren tramesos guàrdies d'assalt que van aclarir la situació.

TROBALLA DEL CADAVER D'UN PROPIETARI DESAPAREGUT FA VINT DIES. — Càdiz, 8. — Comuniquen de Chiclana que ahir a la tarda uns nois que es passejaven per la vora del riu Iro veieren un embalum estrany a l'aigua. En donaren avís, i extret l'embalum de referència, es pogué comprovar que era el cadàver del propietari senyor Gregori Ruiz Rosillo, desaparegut de Chiclana el dia 19 del mes passat, després una disbauxa. Extret el cadàver i portat al dipòsit, el jutge avisà el fill de la víctima dient-li que la família podia nomenar un metge que assistís en nom seu a la diligència d'autòpsia.

Fou designat el forense senyor Manuel de los Reyes i també el redactor del "Diario de Càdiz" senyor Antoni O. Sànchez, que ha seguit les peripècies derivades del succés.

El jutge s'oposà fermament a què el senyor Sànchez i els fotògrafs presenciessin la diligència.

Segons el dictàmen del senyor de los Reyes, el senyor Ruiz Rosillo morí ofegat, però el cadàver presenta a la regió parietal una ferida que rebé el dit senyor quan encara vivia. No s'ha aclarit si aquesta ferida se la produí Ruiz Rosillo en caure al riu, o bé se li produí abans. El succés segueix en el misteri.

Els metges afirmen que el cadàver ha estat a l'aigua uns vint dies, però és cert que aparegué precisament al lloc on els sondatges han estat més minuciosos. El cadàver presenta aspecte normal i res més que un lleuger inflament. Els botons de l'armilla i l'americana estan cordats i la resta del vestit sense desarreglar.

En una de les butxaques es trobaren tres rebuts del mercat de proveïments de Càdiz, que es podien llegir perfectament. Una ganivet i algunes monedes, que també portava al damunt no mostren la més petita porció de rovell.

La creença més estesa és que es tracta d'un crim, i el cadàver fou tirat a l'aigua diversos dies després per despistar.

El fill de la víctima no s'ha conformat amb l'informe de l'autòpsia, i es proposa designar un advocat que posi en clar l'assumpte.

UNA NOIA ES VENJA DEL SEU SEDUCTOR. — Alacant, 8. — Maria Ferrer, agraciada jove de 19 anys, va agredir Francesc Llorente, cambrer d'una pensió, i el ferí greument al coll d'un cop de ganivet.

L'agressora es va presentar a la Comissaria dient que havia vengat la seva honra, puix que Francesc la va seduir i li va contagiar una malaltia, i es negà després a casar-se.

Va estar a l'hospital de Múrcia, i va venir després a Alacant en busca de treball i per trobar el seu seductor i venjar-se.

FEREIX GREUMENT LA SEVA MULLER I SE SUICIDA. — Lugo, 8. — Al poble de Mera, Manuel López Pérez, que tenia pertorbades les seves facultats mentals, va donar un cop de destral al cap a la seva esposa López i la ferí gravíssimament.

Manuel es va disparar dos trets de pistola al cap i es ferí greument.

Per consumar el seu propòsit es va dirigir al riu Navia i es llançà des de 20 metres d'alçada i morí ofegat.

El matrimoni deixa set fills.

EXPLOSIÓ DE BOMBES A DUES FLEQUES. — Las Palmas, 8. — Ha esclatat un petard en una fleca del barri de Sant Josep. Dues bombes han esclatat en una altra fleca del port. Ha resultat ferit el propietari.

Ambdues explosions han causat danys materials.

Han estat detinguts dos individus per suposar-se'ls autors del fet esmentat.

UNS INFANTS TROBEN MUNICIONS. — Bilbao, 8. — Uns nens han trobat en una claveguera del barri d'Escurrez una caixa metàllica que contenia una cinta d'ametralladora, 141 projectils, i 26 carregadors de cinc trets cada un.

EXTREMISTA DETINGUT. — Bujalance, 8. — La policia ha detingut el significat extremista Francesc Salvador, intervenint-li una escopeta que havia llançat a un pou.

Secat el pou s'han trobat altres diverses armes.

ATAC DE BOGERIA. — Bujalance, 8. — El patró Pere Guerrero, al qual la guàrdia civil va obligar a ajudar a traslladar en una llitera en la qual anava ferit Manuel Haro, s'ha tornat boig.

La família de Guerrero assegura que el ferit va amenaçar de mort a Pedro i que la preocupació derivada d'aquesta amenaça li ha pertorbat les seves facultats.

PARTIT DE FUTBOL. — Las Palmas, 8. — El partit de futbol entre l'equip xileno-peruà "All-Pacific" i el Victòria, d'aquesta localitat ha estat guanyat pel Victòria per tres gols a un.

EL XARAMPIÓ A VIGO. — Vigo, 8. — La Junta de Sanitat ha acordat suspendre les classes en tots els collegis i escoles públiques a Vigo i el seu terme, per haver-se declarat l'epidèmia de xarampió, maligne en alguns casos.

S'han pres les mesures oportunes perquè es compleixi radicalment l'acord.

DESGRACIA EN UN TEATRE AMBULANT. — Jerez de la Frontera, 8. — En el teatre ambulant "Alegria", durant la representació d'una obra, s'ha enfonsat part de la graderia i han resultat cinc dones contusionades.

Es va originar una gran confusió entre el públic que omplenava el teatre.

Pels centres oficials de Madrid

DISPOSICIONS DE LA "GACETA". — Madrid, 8. — La "Gaceta" publica ordres declarant excedents forçosos per haver estat elegits diputats a Corts els catedràtics dels Instituts de Granada, senyor Rafael Montes; de Màlaga, senyor Pere Armasa, i d'Almeria, senyor Antoni Tuñón de Lara.

Una ordre disposant que la comissió per a l'estudi d'un projecte d'ordenació ferroviària i de mesures per establir la coordinació entre els serveis de transports mecànics per carreteres i per ferrocarrils, quedi constituïda de la següent forma:

President: senyor Vicenç Iranzo, ex-ministre, en representació del Govern.

Vocals: Josep Maria Gonzàlez, secretari de la Cambra de Comerç de Madrid.

Antoni Prieto, president del Consell Superior de Ferrocarrils.

Francesc Jiménez, enginyer del mateix organisme.

Antoni Gonzàlez, vice-secretari del mateix organisme.

Fermí Casares, enginyer de camins, professor de les Escoles d'Enginyers de Camins, en representació del Ministeri d'Obres Públiques.

Antoni Flores de Lemus.

Benjamí Monforte.

Josep Fàbregas del Villar, en representació del Ministeri d'Hisenda.

Nicasi Navascués, enginyer industrial, en representació del Ministeri d'Indústria.

Josep Marchessi, enginyer agrònom, en representació del Ministeri d'Agricultura.

Pere Granado, en representació del Ministeri de Comunicacions.

Rafael Coderc.

Joan Bravo.

Blai Vives.

Josep Anchústegui.

Ignasi Villalonga, en representació de les Companyies ferroviàries.

Josep Graells i Jaume Estapé, en representació de les associacions de transportistes de viatgers i mercaderies, respectivament.

Alfred Armante, per l'Associació d'Empleats i Obrers de Ferrocarrils, Aníbal Sànchez i Antoni Martínez Goñi, representants del Sindicat Nacional Ferroviari.

La comissió es reunirà el dia 13 del corrent al local del Consell Superior de Ferrocarrils.

També publica un decret del Ministeri d'Agricultura disposant la celebració, durant el primer trimestre del corrent any, de dos cursets, un intensiu, de 45 a 60 dies, sobre cooperatives de comerç i estadística d'indústries i explotació ramadera, infecció, diagnòstic i inspecció alimentària, destinat a veterinaris, i un altre de trenta dies de durada, sobre

Consulteu el vostre metge i veureu com us confirma que els vapors de formaldehido són el mitjà més segur i enèrgic per a evitar i tractar les infeccions que tenen la porta d'entrada per la boca... i que les pastilles de

FORMITROL

són el millor preparat a base de formaldehido per a la pràctica agradable i comodíssima de tals inhalacions per a combatre els refredats, angines, grip, faringitis, etc., etc.

Tubs de 30 pastilles a totes les farmàcies del món.

Dr. Josep M.ª Vilardell S'HA TRASLLADAT a CORTS CATALANES, 654, PRIMER (ENTRE CLARIS I LLURIA)

avicultura i cunicultura, amb conferències i excursions a granges, per a cent obrers del camp, petits propietaris i aficionats.

VISITES AL MINISTRE D'ESTAT. — Madrid, 8. — El ministre d'Estat, senyor Pita Romero, ha rebut avui les visites següents:

Encarregat de Negocis de l'Uruguai, ex-ministres senyors Fecet, Rodríguez de Viguri i ex-comte de Lizárraga; diputats senyors Blanco, Espada, Valero Ervàs; ex-diputat senyor Gómez Rogí; una comissió de l'Ajuntament de la Coruña; una altra de la Cambra de Comerç del Ferrol, i els senyors Gala, Boado, Salorio, García del Real i Iglesias.

VISITES AL MINISTRE DE LA GUERRA. — Madrid, 8.—Avui, en audiència militar, han visitat el ministre de la Guerra nombrosos generals, caps i oficials de l'exèrcit.

També han visitat el senyor Martínez Barrio una comissió femenina pro presoners d'Africa i la directora general de Beneficència, senyoreta Clara Campoamor.

Setze presos es disposen a fer la vaga de a fam

Màlaga, 8. — Els presos a conseqüència del darrer moviment revolucionari i els socials, en nombre de 16, han declarat la vaga de la fam, que començarà demà.

Vós que estimeu tant el vostre fill, procureu-li la felicitat d'ésser fort i sa. No oblideu que les diarrees durant la lactància y la dentició fan que el nen os crií dèbil, i que sempre les guareix

L'ELIXIR ESTOMACAL

SAIZ DE CARLOS

UN LLIBRE QUE HA D'ADQUIRIR TOT CATALA

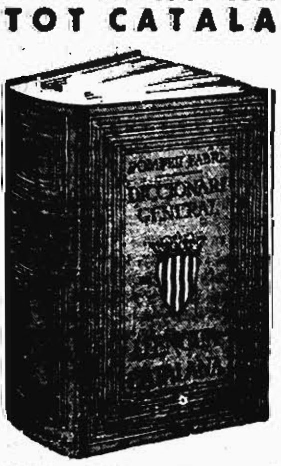

Es l'obra cabdal i definitiva del gran filòleg català, el Mestre Pompeu Fabra, en la qual ha treballat més de vint anys

Un volum de 1750 pàgs. magníficament relligat Pessetes 65 al comptat; a terminis de Pessetes 10 al mes, Pessetes 75.

Si desitja adquirir aquesta obra, tallí i remetí'ns el següent cupó:

En ______
Carrer ______
Localitat ______
desitja rebre el Diccionari General de la Llengua Catalana i pagar-lo } a terminis / al comptat

LLIBRERIA CATALONIA
Ronda de Sant Pere,
BARCELONA

Les activitats de Palestra

CURSOS DE CATALA

Vist el creixent interès que han despertat els cursos de català organitzats per Palestra, avui, dimarts, dia 9, començaran dos nous cursos al seu local. Un Curs Elemental de Català, per a principiants, i un Curs Mitjà per als que ja coneguin les regles elementals. Aquests cursos tenen una finalitat eminentment pràctica. Són dirigits pel professor Jaume Aimà i tindran una durada de tres mesos.

El Curs Elemental serà donat de les 7'20 a un quart de nou del vespre, tots els dimarts i dijous feiners. El Cur Mitjà es donarà els mateixos dies, d'un quart de nou a les nou del vespre.

El Curs Mitjà serà seguit d'un Curs Superior, d'unes característiques semblants i a càrrec del mateix professor.

Inscriviu-vos a la secretaria de Palestra, de dotze a dos quarts de dues i de set a nou del vespre.

El preu de la matrícula és de 12 pessetes per a cada curs. Per als socis de Palestra, sis pessetes.

HISTORIA DE CATALUNYA

Per tal de divulgar el coneixement de la nostra Història, Palestra ha organitzat un curs que tindrà les següents característiques:

Una durada de 15 lliçons i una lliçó setmanal els dilluns feiners, de vuit a nou de la vetlla.

Aquest Curs d'Història de Catalunya serà dirigit pel professor senyor Enric Baquer, i començarà el dilluns dia 15, a l'hora esmentada.

L'import de la matrícula és de vuit pessetes. Per als socis de Palestra i per als Minyons de Muntanya, quatre pessetes.

Inscriviu-vos a Corts Catalanes, 592, principal, de dotze a dos quarts de dues i de set a nou del vespre.

Confederació gremial catalana

Avui, dimarts, dia 9, a les quatre de la tarda, tindrà lloc a Barcelona, i en local de l'entitat confederada, situada al carrer de Tallers, número 22, una magna assemblea de presidents i Juntes directives de les Corporacions professionals, per tal d'assabentar-se i aprovar les conclusions que el gran organisme gremial de Catalunya presentarà a la consideració del Parlament Català respecte a la nova llei de Cooperatives que ha d'aprovar aquest superior cos legislatiu de la nostra terra.

Una vegada més la Confederació Gremial fa constar i es complau en fer-ho públic, que no és ni pot ésser contrària al sistema cooperatiu. Aquest acte que promou obeeix tan sols al desig ferventment sentit de col·laborar en l'obra social i governamental de la nostra Catalunya autònoma.

Si alguna entitat confederada a causa d'un possible endarreriment d'avís no ha rebut la corresponent convocatòria, pot donar-se per invitada, delegant la representació dels seus dirigents a l'acte esmentat, i espera que per la seva transcendència no hi mancarà cap organisme.

SOLER I TORRA G.nes

BITLLETS

Francesos: 47'60 per 100.
Anglesos: 39'55 pessetes.
Italians: 64'05 per 100.
Belgues: 33'75 per 100.
Suïssos: 235'40 per 100.
Estats Units: 7'72 pessetes.
Alemanya (Reichsmark): 2'89 pts.
Austria (sxilling), 1'30 pessetes.
Txecoslovàquia, 34 per 100.
Holandesos: 4'83 pessetes.
Grècia, 6'50 per 100.
Suècia: 1'98 pessetes.
Noruega: 1'93 pessetes.
Dinamarca: 1'70 pessetes.
Finlàndia, 16 per 100.
Romania, 6'50 per 100.
Bulgària, 7'30 per 100.
Turquia, 5 pessetes.
Portuguesos: 0'35 pessetes.
Canadà, 7 pessetes.
Argentins, 1'90 pessetes.

Abans d'encarregar el vostre vestit, visiteu

Mallafré SASTRE

Consulteu els seus preus i qualitats

Ronda de Sant Pere, 24 — Telèfon 18835

Comarques catalanes

LLEIDA

Proclamació de candidatures :: Míting de les esquerres :: Incendi a Tàrrega :: Altres noves

Lleida, 8 (per telèfon). — Diumenge tingué lloc l'acte de proclamar els candidats que es presenten en les properes eleccions a regidors de diumenge propvinent.

A Lleida lluiten tres candidatures: "Front d'Esquerres", integrada per Esquerra Republicana, Acció Catalana, Partit Radical-Socialista i Unió Socialista de Catalunya; una altra formada per regionalistes, radicals i tradicionalistes sota el nom de "Concentració lleidatana", i la del Bloc Obrer i Camperol.

Els candidats proclamats del Front d'Esquerres són els següents: Juli Barberà i Castelló, Antoni Vives i Estover, Ramon Cervera i Pinyol, Pere Montes Meléndez, Josep Maties i Solans, Pau Quimet i Bachs, Antoni Pujades i Fabregat, Víctor Rubio i Mercader, Joan Florensa i Oller, Salvador Roca i Lletjós, Ramon Fígols i Duran, Francesc Piu i Agustí, Josep Ribera i Sabater, Josep Vilaplana i Anglès, Ramon Ferrer i Víctor Atxer i Jovell. Com a suplents van els senyors Alfred Pinyol, Octavi Pereña, Josep Bademunt, Domènec Aniel, Eduard Fosseli, Lluís Abadia, Balbí Izquierdo i Josep Reus.

La nostra ciutat, d'antiga tradició republicana i catalanista, confirmarà una vegada més, diumenge vinent, aquests ideals donant la victòria a aquesta candidatura que, tan bon punt ha estat coneguda, ha desvetllat els grans entusiasmes de les jornades més glorioses de la democràcia lleidatana.

—Dijous a la nit serà presentada la candidatura del Front d'Esquerres en un míting que tindrà lloc a l'espaiosa sala d'actes de Joventut Republicana, i en la qual parlaran representants de tots els sectors polítics que integren la candidatura.

—Pau Pelegrí ha denunciat a la policia que d'un corral de la casa on habita han robat algunes gallines, i ha assenyalat dos subjectes com a pressumptes autors del robatori.

—Ha estat detingut Carmel Martínez, natural de Múrcia, al qual hom acusa d'un delicte de robatori en un cabaret de Barcelona.

—A Tàrrega, a l'establiment de confeccions propietat d'Angel Prat, al carrer del Carme, es declarà un incendi la nit del passat dissabte. El foc començà en un lloc on hi havia una gran quantitat de carbó i matèries d'embalatge, i es comunicà ràpidament a la resta de l'establiment. Acudiren al lloc del sinistre les autoritats, la guàrdia civil i un gran nombre de veïns que espontàniament cooperaren amb els bombers a l'extinció del foc. Al cap de dues hores fou sufocat l'incendi.

No hi hagué desgràcies personals. Les pèrdues es calculen en unes cinquanta mil pessetes. Hom suposa que el foc fou originat per una guspira elèctrica. — C.

TORTOSA

Proclamació de candidats :: Esquerres contra dretes :: Foc a Ulldecona :: Topada de vehicles

Tortosa, 8 (Per telèfon). — Ahir al matí, tingué lloc a l'Ajuntament la proclamació de candidats a regidors. Es cantaren solament 3 candidatures, la del Front Unic d'Esquerres, assenyalada amb el número 1; la complementària d'Esquerres i la coalició tradicionalista regionalista, números 2 i 3 respectivament.

— Han estat alliberats els detinguts d'Ulldecona i l'alcalde d'Alfara.

— El Front Unic d'Esquerres, celebrà dissabte i ahir, actes de propaganda electoral a Aldea, Jesús, Camarles i Jesús i Maria. Hi van prendre part oradors d'Acció Catalana, Radicals-Socialistes, Esquerra i Partit Socialista. Tots els actes estigueren animadíssims, ço que fa preveure una magnífica elecció.

— Aquest matí, a Ulldecona, s'ha intentat calar foc a la botiga de ferreteria de Josep Masseguer, detingut dies enrera per protestar contra l'Ajuntament. Sembla que obeeix a una maniobra política.

— Avui, a la Costa de Soldevila, un automòbil particular, conduït per Josep Martí, de Roquetes, ha topat amb un carro on anaven Domènec Safalla, de 60 anys, i la seva muller Josefa Cid, de 65 anys. Resultà el primer amb fractura de la cama dreta i la segona amb ferides al cap. Han estat auxiliats en una clínica de la nostra ciutat. — C.

MATARO

Detenció de lladregots a Palafrugell :: Topada d'automòbils :: Detencions Nova entitat

Mataró, 8 (per telèfon). — Al carrer de Santa Teresa, cantonada amb el del 10 de Gener, toparen el camió B-49454, propietat de Manuel Soler, amb l'auto B.-20992, propietat de Jaume Amat. Els conductors d'ambdós vehicles resularen illesos. L'automòbil resultà amb algunes avaries.

— Ha estat detingut, per estar reclamat per les autoritats, Joan Martín Maties, de trenta-dos anys, natural de Oleiras (Portugal). Ha estat posat a disposició del cap del Servei d'Estrangeria de Barcelona.

També han estat detinguts, per demanar caritat: Miquel Colomina i Basses, de trenta-tres anys, de Sant Feliu de Pallarols (Girona); Pau Ponç i Garcia, de vint-i-un anys, de Tarragona; Manuel Ferrero i Vidal, de quarta anys, de Onteniente (València); Ferran Hernàndez Martín, de vint-i-dos anys, de Daimiel (Ciudad Real). Tots quatre han estat expulsats de la localitat.

— Ha quedat constituïda en aquesta ciutat una entitat anomenada Mútua Escolar Dr. Valdé. — C.

GIRONA

Detenció de lladregots a Palafrugell :: Topada de vehicles :: La darrera aparició dels "Butlletí Oficial" :: Proclamació de candidats Vària

Girona, 8, (Per telèfon). — A La Bisbal han estat detinguts Siset Incógnito i Ponç Ros, naturals de Palafrugell, com a autors d'un robatori realitzat a la torre Ronsart, propietat de Núria Torres. La guàrdia civil va sortir en persecució de Joan Incógnito, el qual prengué part també en el robatori, i que havia fugit de casa d'un oncle que té a Verges.

— Prop de Besalú toparen un camió que conduïa Jaume Gratacós, veí de Figueres, i un carro ocupat per Joaquim Planes, de 42 anys, i Josep Serra, de 55 anys, veïns de Sant Ferriol. Aquests dos darrers van resultar amb diverses ferides.

— En rebre els periodistes, el Comissari delegat d'Ordre Públic els ha dit que demà sortirà, per darrera vegada, el "Butlletí Oficial" de la "província".

— El veí de Vilasacra, Pere Soler, de 74 anys, posà fi a la seva vida penjant-se amb una corda lligada a un cobert de la casa de camp en la qual habitava. L'interfecte patia reumatisme crònic i hom creu que això fou el que l'indui a prendre tan extrema resolució.

— Per autorització del Comissari delegat han estat tornades a les armeries les armes curtes que foren intervingudes amb motiu dels passats successos.

— Davant la Junta Municipal del Cens, constituïda ahir al saló de sessions de l'Ajuntament des de les deu a les dotze del matí, es verificà la proclamació de candidats per a les eleccions. Les llistes proclamades foren presentades pel següent ordre: número 1, Unió i Defensa Ciutadana, formada per Lliga Catalana i Tradicionalistes; número 2, Acció Catalana; número 3, Esquerra; número 4, Partit Radical; número 5, Acción social agraria, y número 6, B.O.C. En la llista número 5 figuren solament quatre candidats, i als restants, 16.

— El veí de Sant Gregori, Francesc Garangou, de 42 anys, sortí a caçar i tingué la desgràcia que se li disparés l'escopeta. Resultà amb ferides a la mà dreta i a la cara, amb pèrdua del llavi inferior i fractura del maxilar inferior, de caràcter greu. Va ésser traslladat amb urgència a aquesta ciutat, i va ingressar a l'Hospital provincial. — C.

L'HOSPITALET

La proclamació de candidats

L'Hospitalet, 8. — Ahir, diumenge, al saló de sessions de la Casa Consistorial, i davant la Junta Municipal del Cens, es procedí a la proclamació de candidats que han de lluitar a les vinents eleccions de Consellers.

La proclamació i lliurament de les llistes es féu amb aquest ordre: primer: "Partido Republicano Democrático Federal Independiente" (del senyor Escudero); segon: Esquerra Republicana i Partit Nacionalista Republicà; tercer: Partit Republicà Catalanista (Lliga); quart: "Partido Republicano Radical"; cinquè: Acció Republicana i Partit Republicà Democràtic, coaligats; sisè: "Partido Comunista de Cataluña".

En la candidatura del "Partido Federal Independiente" (Escudero) figura en primer lloc el Sr. J. Martí Rost, que també fou presentat per Esquerra Republicana. Això fa que l'encarregat de presentar la llista de l'Esquerra, per tal d'aconseguir el número 1, i d'aquesta manera donar per vàlid el nom del senyor Martí Rost en la candidatura de l'Esquerra i no en la dels Federals, demanà torn a dos quarts d'una de la matinada de diumenge; però el senyor Escudero, encara que més tard, també es presentà de bon matí, i aquest, en lloc de demanar torn, es dirigí al saló de sessions, lloc on s'havia de celebrar l'acte. En arribar la Junta del Cens, i obrir-se les portes en acte públic, l'únic que hi havia era el senyor Escudero; per tant, la Junta del Cens no ha tingut altre remei que donar el número primer a la llista del senyor Escudero, i quedà vàlid, per tant, el nom del doctor Martí Rost. El senyor Domingo, que era l'encarregat de presentar la llista de l'Esquerra, és clar, féu la deguda protesta, i féu constar que havia demanat torn primer que ningú, i el senyor Escudero li contestà que en aquests casos no n'hi ha prou amb demanar torn, sinó que s'ha de fer la deguda "cua" a fora al carrer, tal com ell.

En la presentació de la candidatura de coalició Acció Republicana-Federal (no escuderos) hi hagué alguna dificultat, i s'acceptà la llista amb condicions.

En ésser-li demanada pels corresponsals la llista d'aquesta Coalició, el senyor Moreno s'hi negà, no sabem per què.

La candidatura dels Federals del senyor Escudero està formada per un cock-tail de Martínez-Rodríguez i Gutiérrez que enamora, que és la més justa representació murcianoalmerienca de la barriada de La Torrassa. Com és natural, pensa que sortirà triomfant, i està contentíssim d'haver fet la santíssima al senyor Domingo.

Els de la Coalició d'Acció Republicana amb Federals no escuderos presenten el senyor Agustí Torres i Codina, president d'un Centre d'Esquerra Republicana. Com és natural, en assabentar-se el Comitè Local de l'Esquerra del propòsits del senyor Torres, l'expulsaren del partit el divendres passat. — C.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

TARRAGONA

Proclamació de candidats :: Els radicals es retiren de la lluita :: Cessament del servei d'autoòmnibus :: Propera vaga de paletes :: Altres noves

Tarragona, 8 (Per telèfon). — Ahir al migdia, al saló de sessions de l'Ajuntament, es reuní la Junta municipal del Cens procedint a la proclamació de candidats per a les properes eleccions.

Es presentaren cinc llistes, a les quals s'ha donat la següent numeració: Primera, coalició d'esquerres republicano-socialistes, composta per Acció Catalana i radical-socialistes independents; esquerra, socialistes i Acció Republicana, 24 candidats; segona llista, Agrupació Unió Ciutadana, composta per Lliga Catalana, radicals i tradicionalistes, 24 candidats; tercera llista, Republicana d'Aliança Obrera d'Esquerres, composta per radicals socialistes catalans i Centre Obrer, 16 candidats; quarta llista, Partit Nacionalista Català, 6 candidats, i cinquena llista, Unió Democràtica de Catalunya, 2 candidats.

— En el míting de presentació de candidats de la coalició d'esquerres que se celebrarà divendres al teatre de Tarragona hi prendrà part l'exdiputada senyoreta Victòria Kent, i és molt possible que presideixi l'acte l'ex-ministre senyor Marcel·lí Domingo.

— Els obrers paletes han presentat a la Comissaria d'ordre públic l'ofici de vaga, que començarà el dilluns vinent si abans no s'arriba a un acord.

— Els obrers flequers han presentat noves bases de treball demanant augment de sou.

— El comissari delegat, senyor Amat, està treballant en la redacció d'un report sobre l'estat actual de la producció arrossera. Per tal de documentar-lo, avui l'han visitat els alcaldes de Tortosa i Amposta.

— El "Butlletí Oficial" publica una circular dirigida als alcaldes notificant-los haver estat autoritzat transitòriament l'augment del pa de luxe en cinc cèntims per quilo.

— El cens del partit radical d'aquesta ciutat ha passat una nota a la premsa en la qual diuen que per unanimitat han acordat abtenir-se de la lluita electoral i desautoritzar el candidat o candidats que en nom dels radicals figurin en alguna o altra llista de coalició.

— Demà a la tarda, organitzat per la Filharmònica de Tarragona, se celebrarà un concert a càrrec de la banda del regiment núm. 18, que interpretarà exclusivament música d'autors peninsulars.

— L'empresa Caixaro ha retirat des d'avui els autobusos del servei públic de la circulació. L'Alcaldia, referent a aquesta qüestió, ha publicat una nota en la qual diu que, malgrat haver-se donat al concessionari tota mena de facilitats per tal que prorrogués el servei fins que fos destinat el nou concessionari, s'ha vist desatesa per part del senyor Caixaro, el qual, sense explicacions de cap mena, ha retirat avui els autobusos.

— Moviment del port. Vaixells entrats: "Arza-Mendi", de Sagunt; "Mendoza", de Barcelona; "Cabo Menor", de Palma. Sortits: "Arza-Mendi" i "Cabo Menor", cap a Barcelona, i "Mendoza", cap a València.—C.

BADALONA

Homenatge a Pompeu Fabra :: Accidents

Badalona, 8. — Sembla que definitivament l'homenatge que Badalona ha de retre al gran filòleg i il·lustre convei nostre senyor Pompeu Fabra se celebrarà el dia 28 del present mes.

— En virtut de la Llei de Vagabunds, ha estat detingut el conegut delinqüent Antoni Jiménez López, de 33 anys d'edat, domiciliat al carrer de Lancàster, 24, de Barcelona.

— Al Dispensari municipal ha estat assitit Josep Moupel i Servet, de 50 anys d'edat, a conseqüència d'una forta mossegada de gos.

— L'automòbil B-40612 ha atropellat Maria Gómez Fernàndez, de 17 anys d'edat, domiciliada a la Riera de Sant Pau, 178, i li ha causat diverses lesions de caràcter lleu.

— Al carrer de Sant Anastasi un ciclista ha atropellat Elvira Garriga i Ros, de 30 anys, domiciliada al carrer de Quintana Alta, núm. 17, la qual ha estat assistida de diferents contusions al Dispensari municipal.

IGUALADA

La candidatura de Coalició d'Esquerres :: El pas del senyor Azaña :: Política :: El Segell pro-Infància :: Noticiari

El dia dels Reis, darrer per a la venda del segell Pro-Infància, postularen per la nostra ciutat diversos equips de senyoretes. Sembla que el total de segells que haurà absorbit la nostra ciutat serà de 15.000, xifra prou important en aquest primer any de tan lloable iniciativa.

— De pas cap a Barcelona, s'aturà alguns minuts a la nostra ciutat el senyor Azaña. Mentre visitava el Centre Republicà corregué la veu per la ciutat, i una gran gentada es congregà a l'esmentat Centre. El senyor Azaña es veié obligat a dir quatre paraules al públic. Fou aplaudit frenèticament. L'acompanyaven l'ex-ministre de Governació senyor Casares Quiroga i altres personalitats.

— Regna gran entusiasme per la candidatura de Coalició Republicana d'Esquerres, la qual fou feta pública el divendres passat. La integren els següents noms:

Josep Morera i Miserachs, Jaume Claramunt i Breu, Josep Castelltort i Sabat, Bartomeu Torner i Prat, Felip Gabarró i Noguera, Antoni Gual i Gumà, Isidre Albareda i Miquel, Francesc Jorba i Mutllor, Ramon Lledó i Martí, Josep Massana i Alberich, Jaume Oller i Massachs, Joan Rabat i Aragonès, i com a suplents: Francesc Pol i Roma, Amadeu Guitardt i Duran, Martí Sabat i Salines, Isidre Torrents i Mercader, Josep Bagà i Freixes, Josep Ferran i Soler.

SALLENT

Suïcidi :: Un ferit greu en baralla

Sallent, 8 (Per telèfon). — Ahir, diumenge, a tres quarts de vuit del vespre, un dels empleats dels autoòmnibus Sala, va adonar-se que a la via fèrria, en el tros comprès entre el pas de Cabriana i la colònia de Potasses Ibèriques, hi havia un embalum. Pressentint una desgràcia, el xofer Enric Claveria, va parar l'autoòmnibus i baixà per tal de mirar de què es tractava. Abans d'arribar-hi ja va veure un tros de braç separat del cos. Més enllà, el cos, en el qual hi havia encara vida. Advertides les autoritats hi acudiren i donaren ordres de traslladar a Sallent les restes trossejades de la víctima, que es deia Ramon Freixes i Vila, de 20 anys, solter, natural de Prats de Lluçanès, de la casa denominada Casa Rei. Ara, vivia a Cabrianes, de mosso a la coneguda casa Guitart.

Segons es desprèn de les declaracions fetes al Jutjat per alguns amics de la víctima tot coincideix que es tracta d'un suïcidi, corroborant-ho diversos detalls trobats a la cartera del desgraciat jove.

— Uns vagabunds als quals les autoritats locals han donat acolliment al soterrani de la Casa de la Vila, s'han barallat aquesta tarda i ha resultat un d'ells ferit de gravetat per causa d'una ganivetada.

Ha estat traslladat a l'Hospital local. No ha pogut declarar degut al seu estat de gravetat. La guàrdia civil ha detingut tres vagabunds que prengueren part a la baralla i que se suposa poden ésser els autors de les ferides que presenta la víctima. — C.

MALLORCA

Exit del teatre mallorquí :: Turisme :: Reis

Palma, 8. — El passat dimecres, al Saló Mallorca, i formant part de la temporada de Teatre Mallorquí, va ésser estrenada l'obra dramàtica "A la llum dels estels", del jove poeta senyor Manuel Andreu i Fontirroig. La sala no podia encabir més públic del que hi acudí. L'obra de Manuel Andreu triomfà totalment. Consta de tres actes en vers, en els quals el poeta ha volgat pintar el contrast que en la gent sana de la pagesia obra la podridura de la ciutat, i això dóna ocasió a l'autor d'enaltir i cantar amb gran entusiasme patriòtic la pau dels nostres camps, la puresa de costums, tradicions i danses de la pagesia. El seu vers és sempre d'una bellesa exquisida. La trama dramàtica, però, és un xic fluixa.

Després de cada acte, l'autor hagué de sortir a escena, requerit pel nombrós públic.

— Amb referència a l'entusiasme que ha despertat la temporada de Teatre Mallorquí, i per tal de crear un estímul per als novells autors i així possibilitar la dignificació del nostre Teatre, la Secció d'Atlots de Muntanya de l'Associació per la Cultura de Mallorca ha fet públics els seus acords de felicitar entusiàsticament l'Empresa del Saló Mallorca i de recaptar els diners que calen per a instituir un premi en metàl·lic que s'atorgaria a la millor obra dramàtica, inèdita i no representada encara, en un Concurs anual que es proposen celebrar. Ha estat molt ben rebuda la nota en la qual els Atlots de Muntanya han fet públiques les seves intencions.

— Segons dades facilitades pel Foment del Turisme, ha minvat el corrent turístic a les nostres illes.

— Ha tingut lloc la cavalcada dels Reis Màgics. Repartiren joguines i dolços als nens assilats. — C.

Rosselló

Consell del Comerç exterior de França

Ens plau d'assenyalar que el nostre bon amic senyor Jordi Brousse, director administratiu de "L'Indépendant", dels Pireneus Orientals, diplomat de l'Escola de Ciències polítiques i director de "La Vérité", fill del malaguanyat Emanuel Brousse, ministre de Finances, ha estat nomenat Conseller del Comerç exterior per cinc anys per decret del "Journal Officiel".

Acollim amb el més gran goig aqueix nomenament del nostre jove i simpàtic amic, que no deixa de prendre una part activa en el desenvolupament del comerç al Rosselló i a l'extensió de les relacions turístiques entre Rosselló i Catalunya.

Li adrecem una coral felicitació per l'alt càrrec que li acaba de confiar el govern de la República francesa.

VAPORITZANT BENESSAT

Ungüent vaporitzant contra refredats, grip, irritacions nasals, etc., etc.

LABORATORI BENESSAT
SABADELL

Preu: 2'25 ptas.
Es ven a totes les farmàcies

Les bases de treball en el comerç al detall

Una nota de la Cambra Mercantil

Ens és pregada la inserció del següent solt:

"La totalitat de les entitats patronals, amb la conformitat de tots els vocals patrons del Jurat Mixt al Detall (Interior i Afores) posa a coneixement dels seus representats que contra el laude publicat variant les seves condicions de treball s'han presentat els corresponents recursos per quant el pacte en què es fonamenta fou trencat *per la dependència* i *incomplert* pel Conseller de Treball, i per aquests dos fets fou denunciat pels patrons.

Així, doncs, fins que sigui resolt el recurs definitivament, es fa avinent a tot el comerç al detall que les condicions de treball, en la seva totalitat, seguiran de la mateixa manera que fins al dia d'avui, i, com a conseqüència *immediata*, els establiments continuaran tancant-se a dos quarts de vuit del vespre, advertint-se d'una manera especial que els dependents i els restants empleats no poden treballar més de vuit hores."

La gratitud dels periodistes al doctor Jacint Rabentós

Una representació de l'Associació de Periodistes de Barcelona, integrada pel seu president senyor Joan Costa i Déu, els senyors Joan Vives i Borrell, Pere Permanyer, Jaume Carrera, Josep M. de Segarra i el secretari general senyor Josep Salvà, estigué el diumenge passat al domicili del doctor Jacint Reventós i Bordoy, a l'objecte de fer-li ofrena d'un pergamí, obra del conegut artista Antoni Flos i Guivernau, per la cooperació desinteressada de l'il·lustre doctor a l'obra benèfica que realitza la primera de les nostres entitats professionals. El Dr. Reventós agraí molt l'obsequi i expressà la seva íntima satisfacció de poder col·laborar a la tasca benèfica de l'Associació de Periodistes.

Dins el seu caire íntim, l'entrevista fou molt cordial i agradable.

Un altre taxista robat

Ahir, a dos quarts de vuit del vespre, a la Rambla, un desconegut llogà l'auto al taxista Francesc Calderón i li donà la direcció del carrer de Viladomat, cantonada al del Consell de Cent.

En arribar a l'esmentat carrer, entre el de la Diputació i Consell de Cent, féu parar el taxi, baixà del vehicle i, pistola en mà, obligà el taxista que li lliurés els diners que portava, que eren 18'20 pessetes.

El xofer va veure per aquells voltants dos desconeguts que vigilaven perquè l'atracador no fos sorprès pels guàrdies.

El xofer atracat es presentà després a la Prefectura de Policia i després de revisar totes les fotografies dels atracadors fitxats, no en va reconèixer cap.

Robatori de carteres

Ahir a la tarda fou denunciat a la policia que quan Camil Homs i Joan Coscojuela passaven per l'Avinguda del 14 d'Abril, se'ls acostaren dos individus, els quals, amenaçant-los amb pistoles, els obligaren a posar les mans en l'aire, i després els prengueren la cartera, que contenia 50 pessetes i documents. Seguidament els desconeguts es feren escàpols, per la qual cosa sembla que utilitzaren un automòbil que els esperava per aquells voltants.

VIDA SOCIAL

L'Associació d'Aparelladors d'Obres de Catalunya celebrà el diumenge passat junta general ordinària, amb assistència de gran nombre d'associats i enmig de gran entusiasme. Per unanimitat fou elegida la següent Junta Directiva: President, Joan Gavilàn; vice-president, Frederic Font; secretari, Josep Caldeiro; vice-secretari, Enric Puigbò; tresorer, Josep Panyella; comptador, Juli Ferrer; vocal de Tècnica i Cultura, Joan Josep Nieto; ídem de Publicitat i Propaganda, Josep M. Jansà; ídem de Drets i Atribucions, Dídac G. Montero; vocals: Eusebi Estela, Ricard Calvet i Josep M. Maresma.

E S T R A N G E R

Rússia es prepara militarment davant l'amenaça japonesa

D'algun temps ençà, des de Berlín s'escampen notícies sobre Rússia d'evident caràcter tendenciós. Es probable que a Moscou hagi tingut lloc una conferència de caps de l'exèrcit roig en la qual s'hagi examinat la situació de l'Extrem Orient i l'actitud poc tranquil·litzadora del Japó, l'exacerbat nacionalisme del qual és perillós. Però que Rússia, com es vol insinuar des de Berlín, vulgui desenrotllar una política bel·licosa, no és pas conforme a la veritat.

El diari oficiós de Varsòvia, Gazeta Polska, *ha fet, a propòsit de les notícies tendencioses circulades sobre les relacions polono-russes, remarques notables, fent observar que hi ha hagut qui ha tingut interès a posar obstacles a l'obra pacífica que els governs de Varsòvia i de Moscou es proposen de desenrotllar al Bàltic. El diari polonès observa que les relacions entre Varsòvia i Moscou cada dia són més cordials, i que aquest acostament podrà produir alguna sorpresa sensacional. Creiem que amb això es vol al·ludir l'obra del ministre polonès de l'Exterior, Beck, per a induir Litvinov a fer entrar la U. R. S. S. a la S. de les N.*

Indubtablement, pertoca a Polònia el major mèrit quant a haver provocat l'evolució de la política internacional de Moscou. Si, de més a més, reïx a fer entrar la U. R. S. S. en l'organisme ginebrí, encara haurà contret més remarcables mèrits en la causa de la pau i de la democràcia.

Berlín, 8. — Comuniquen de Moscou que, sota la presidència del vicecomissari de Guerra, Gamarnik, se celebrà ahir una conferència de caps de l'exèrcit vermell de guarnició a la capital.

En un gran discurs, Gamarnik ha cridat l'atenció dels oficials russos sobre l'aguditzación de la situació militar a l'Extrem Orient, que fa indispensable l'augment d'efectius de l'exèrcit vermell.

La Conferència ha acceptat una resolució expressant la confiança al govern soviètic, i declarant-se d'acord amb les mesures adoptades per aquell. També ha estat formulada una demanda en el sentit de reforçar la defensa militar de la Unió Soviètica.

Xang Sueh Liang arriba a Xang-hai

Xang-Hai, 8. — El mariscal Xang-Sueh-Liang, ex-comandant cap de les forces manxús, ha arribat a aquesta capital, procedent d'Europa, i ha estat saludat per molts notables. Després, i sota una forta escorta de motoristes armats, s'ha traslladat a la seva residència, situada a la concessió francesa.

Sembla que anirà a Nanquín el dia 20, on es proposa conferenciar amb Xiang-Kai-Xeck. Hom creu que li serà confiat un càrrec important en aquell Govern.

Els reis de Siam als Estats Units

Batàvia, 8. — S'anuncia que els reis de Siam embarcaran el dia 25 del corrent a la illa de Sumatra cap als Estats Units, via Europa.

Consell d'Administració del B. I. P.

Basilea, 8.—El Consell d'Administració del Banc Internacional de Pagaments ha prorrogat de nou per tres mesos la resta del crèdit a curt termini de tres milions de dòlars, concedit al Banc de Iugoslàvia, que venç el dia 28 de l'actual.

El president d'honor del Banc, senyor Garah, ha comunicat al Consell els esforços fets pel president dels Estats Units, senyor Roosevelt, per a arribar progressivament a una moneda consolidada.

Després, el doctor Schacht ha afirmat el propòsit d'Alemanya de consolidar les finances al seu país.

A honor de la delegació soviètica

París, 8. — El senyor Laurent Eynac, ministre del Comerç, ha ofert avui un àpat a honor de la Delegació soviètica que està negociant actualment a París un acord comercial entre ambdós països. Hi han assistit moltes personalitats soviètiques, entre elles l'ambaixador a París, senyor Dovgalevski.

Una enquesta del Vaticà al Sarre

Ciutat del Vaticà, 8. — Monsenyor Tosta, encarregat d'una missió al territori del Sarre, ha estat rebut pel Papa, amb el qual ha conferenciat extensament.

Sembla que monsenyor Tosta no ha acabat la seva missió, i que, després d'un curt període de descans a Roma, tornarà al territori del Sarre.

Lord Londondery a l'India

Londres, 8. — El ministre de l'Aire, Lord Londonderry, que realitza actualment un viatge d'inspecció a les forces aèries britàniques de l'India, ha arribat a Calcuta procedent de Delhi, on es proposa romandre diversos dies.

Lord Londonderry es hoste del virrei.

L'avió "Creu del Sud" cap a Rio de Janeiro

Natal, 8. — L'avió "Creu del Sud" sortirà probablement a mitja nit en direcció a Rio Janeiro.

¿Què passa al ferrocarril de l'Est xinès?

Toquio, 8. — L'Agència Rengo comunica als periòdics que les notícies relatives a l'afer dels funcionaris soviètics del Ferrocarril del Nord de Manxúria són contradictòries. Unes diuen que cinc funcionaris soviètics foren detinguts per abús de confiança, i després alliberats. En canvi, altres informacions diuen que molt aviat serà detingut el director del ferrocarril.

Els alemanys del Sarre protesten

Sarrebruck, 8. — El front alemany al si del Consell nacional del territori del Sarre, així com el front sindical alemany, han tramès un altre memoràndum al Consell de la Societat de Nacions protestant enèrgicament contra la pressió que consideren inadmissible de l'Administració de les mines del Sarre d'obligar els fills dels miners que vagin a les escoles franceses.

Les tropes governamentals sobre Fu-Txen

Nanquín, 8. — Les tropes governamentals es troben ara a 45 milles del N. O. de Fu-Txen i només a 30 milles al nord fou quan el seu avanç fou retardat per alguns combats de violència.

Els caps rebels es mostren molt inquiets i els rics abandonen Fu-Txen tement el saqueig de la ciutat en entrar les tropes de Nanquín. En general, hom creu que les tropes de guarnició a Fu-Txen es rendiran sense gaire resistència.

La campanya hitleriana contra Austria

Viena, 8. — El Consell de Ministres s'ha reunit en sessió extraordinària per tal d'estudiar la qüestió relativa a la campanya d'agitació extremista organitzada pels elements hitlerians, que s'ha revifat durant aquests darrers dies.

El Consell ha aprovat diverses mesures encaminades a combatre el terrorisme hitlerià i ha decidit publicar un document adreçat al poble austríac.

S'anuncia que destacaments de voluntaris dels heimwehren seran cridats a les banderes per tal de plantar cara a les temptatives hitlerianes per a continuar llur agitació criminal.

El document del Govern acaba invitant la població a col·laborar en la defensa contra el terrorisme dels nazis.

La "Neue Freie Press" diu que actualment se celebren converses per tal d'intentar agrupar totes les formacions premilitars patriòtiques en una organització única, que seria col·locada sota el comandament suprem del Canceller Dollfuss.

Acusacions per l'incendi del "Georges Philippart"

París, 8. — El 16 de maig de 1932, com es recordarà, s'incendià al Mar Roig, el paquebot francès "Georges Philippart".

Per denúncies d'alguns passatgers del vaixell es va ordenar l'obertura d'una informació.

El jutge d'instrucció encarregat del sumari acusa ara algunes persones, entre elles alguna enginyers de la Companyia de Missatgeries Marítimes, d'homicidi per imprudència, negligència i falta d'observància dels reglaments.

L'afer Stavisky

(Ve de la pàgina primera)

La solució de la crisi, segons l'esmentat diari, serà una altra vegada Chautemps, el qual el pròper dijous es presentarà a la Cambra amb el nou Govern.

El senyor Herriot, que ha estat rebut pel senyor Chautemps, no és impossible que accedeixi a col·laborar amb el nou Govern.

Com a modificacions immediates assenyala que s'encarregui del Ministeri de Justícia el senyor Boncour, i de la cartera de Negocis Estrangers el senyor Herriot, però el diari es pregunta: ¿Li ho permetrà al senyor Herriot el seu estat de salut?

No se sap encara qui substituirà Dalimier en el Ministeri de Colònies.

Chiappe cap a París ::

El prefecte de policia que ha estat cridat urgentment de Florència, senyor Chiappe, ha desmentit els rumors que han circulat, segons els quals l'estafador Staviski havia lliurat algunes quantitats a favor de la Casa de Retir dels Guàrdies de Pau. Avui al matí el Sr. Chiappe ha estat rebut pel President del Consell, amb el qual ha celebrat una llarga conversa. Per ordre de les autoritats s'ha celebrat un escorcoll al domicili social d'una Societat de Publicitat artística fundada per Staviski.

Declaracions d'un redactor de "La Volonté" ::

Interrogat a la Seguretat general el complicat en l'afer Stravisky, Pigaglio, redactor de "La Volonté", ha declarat que el 22 de desembre darrer Stavisky li preguntà per telèfon si aniria, com tots els anys, a passar les vacances a la seva villa de Servoz.

Pigaglio contestà que sí, i tots dos marxaren a Servoz el dia 24.

El dijous 28 Pigaglio tornà a París, i s'assabentà, llavors, de l'ordre de detenció que havia estat dictada contra el seu amic, tornant immediatament a Servoz, on manifestà a Stavisky que no podia romandre més temps a la seva villa, a la qual cosa contestà aquest que no l'agafarien viu.

Pigaglio assegurà, per la seva banda, a Stavisky que no el denunciaria, tenint en compte el seu bon comportament durant la malaltia d'una filla del declarant.

Després tornà a París, i ha manifestat que ignorava quan sortí de la villa Stavisky.

Bayonne, 8. — Els defensors del senyor Tissier, han dirigit al Jutjat dues cartes en les quals es demana que es nomenin perits per examinar la situació financera dels senyors Garat i Tissier.

Sol·liciten també que es facilitin els noms de totes les persones que han intervingut en l'assumpte Stavisky.

Lió, 8. — Ha quedat demostrat que diversos individus han fet gestions prop d'Agents de canvi proposant a aquests Bons del Crèdit Municipal de Baiona, per valor de 35.000.000 de francs.

S'han presentat diverses denúncies al Jutjat relacionades amb l'assumpte dels Bons falsos.

La quantitat que representen les dites denúncies puja fins ara un total de prop de 730.000 francs.

A Budapest :: :: :: :: ::

Budapest, 8. — A propòsit de l'escàndol Stavisky, l'Agència Telegràfica Hongaresa afirma que l'estafador no va negociar mai amb el Govern hongarès, ni amb cap organització dependent del ministeri de Negocis Estrangers.

Es desment així mateix que Stavisky hagués demanat o obtingut audiència del Regent d'Hongria.

Els EE.UU. volen construir 101 vaixells de guerra

Washington, 8. — El republicà Dritton ha dipositat a la Mesa de la Cambra de Representants una proposició de llei autoritzant la construcció de 101 vaixells de guerra, el cost dels quals es calcula en 743 milions de dòlars, que estaria escalonada en un període de deu anys, a partir de 1935, d'acord amb les recomanacions fetes pel Consell General de Marina.

Nova York, 8. — Sembla que el president Roosevelt estudia detingudament la idea d'estendre el sistema d'estalvis per mediació de les oficines postals, admetent l'obertura de petits comptes corrents, amb la qual cosa es considera que el petit estalvi augmentarà enormement en els dits establiments oficials.

Washington, 8. —El senyor Jesse Jones, president de la R. F. C., anuncia que les adquisicions d'or fetes pel Govern han excedit de 75 milions de dòlars, dels quals 20.887.000 foren pagats per metall recentment extret en els Estats Units.

Descobriment d'una organització hitleriana

Riga, 8. — Ha estat descoberta a Letònia una gran organització hitleriana, l'objecte de la qual era repartir escrits nacional-socialistes entre la població, constituir nuclis d'agitadors nacional-socialistes i reclutar joves alemanys bàltics per a l'escola de Koenikberg, anomenada Fuhrerschule.

La policia ha procedit a efectuar 15 escorcolls en cases de diferents hitlerians, i ha practicat algunes detencions.

Maximos visita Mussolini

La signatura del pacte balcànic no es farà esperar

Les declaracions de Màximos només contenen coses ja conegudes sobre la millorada situació balcànica, a la qual ha contribuït el govern d'Atenes.

Per tal que aquesta entesa general sigui mantinguda i produeixi els seus benèfics efectes, cal que no es deixi influir per països interessats a mantenir separades les nacions de la Península Balcànica.

Grècia ha estat sempre lligada amb Anglaterra i França. La seva col·laboració en l'acord balcànic és deguda, en efecte, als consells amistosos del Foreign Office i del Quai d'Orsay.

Això no treu, però, que Tsaldaris—un dels més actius col·laboradors del qual és Màximos — no estigui, així mateix, en bones relacions amb el govern de Roma.

Roma, 8. — El ministre grec de Negocis Estrangers, Sr. Màximos, en les declaracions que ha fet als periodistes, s'ha mostrat molt satisfet de les seves entrevistes amb el rei i amb el senyor Mussolini.

El Sr. Màximos ha manifestat que havia exposat al Duce que la política hel·lènica es basa en els ideals de concòrdia i col·laboració internacional. Ha recordat que Grècia signà pactes amb la major part dels seus veïns. Ha insistit sobre la importància del nou acord de cordial intel·ligència entre Grècia i Turquia. Aquest acord — ha dit — pel qual els dos pobles reforcen feliçment els vincles d'amistat que els unen, constitueix una garantia molt eficaç per a la pau als Balcans. Grècia té la intenció ferma de desenrotllar encara més aquesta política, convençuda que d'aquesta manera treballa pels interessos de la pau. Em sentiria molt satisfet si, gràcies a les converses en curs amb altres països balcànics interessats en la consolidació de la pau a la Península, pogués acabar l'obra començada.

M'ha complagut en gran manera constatar que el senyor Mussolini reconeix que la política grega és conforme als esforços encaminats a buscar una garantia de pau general.

El ministre grec ha deixat entendre que van a emprendre's negociacions per a la intensificació del comerç italo-hel·lènic.

Ha expressat la convicció que a Londres, on anirà per completar la visita a les tres amistats tradicionals de Grècia, aquesta política pacífica trobarà la mateixa aprovació.

Els periodistes han fet diverses preguntes al senyor Maximos, i el ministre grec s'ha vist obligat a precisar que Grècia prosseguéix envers Bulgària la mateixa política d'amistat que amb altres veïns.

Quant a les qüestions econòmiques i financeres ha dit que falta resoldre alguns problemes plantejats a Ginebra i examinats després a Atenes. Tant Grècia com Bulgària has donat suficients mostres del seu esperit de conciliació en estudiar aquests problemes. Crec—ha dit—que no serà difícil arribar a un acord, però aquestes converses començaren fa prop d'un mes. Es cert que la delegació búlgara tornà al seu país, però la retirada fou amistosa i en res no, significa la ruptura de les negociacions.

El senyor Maximos ha expressat la convicció que el Pacte balcànic serà un fet, i ha afegit que totes les grans potències, Itàlia, Anglaterra i França, acolliran amb simpatia el Pacte i sabran fer-ne un instrument útil per a la consolidació de la pau. El ministre grec ha precisat igualment que el Pacte balcànic que consolida l'"statu quo" és absolutament distint del pacte en que es basa la Petita Entesa i que Grècia serà fidel al Tractat de Neuilly sobre les sortides a la mar Egea.

Roma, 8. — De font ben informada s'assegura que Màximos durant la seva estada ací ha informat el Govern italià que la signatura del Pacte balcànic tindria lloc abans d'acabar el mes. Les negociacions greco-búlgares estaran molt avançades per a aquella data, i això permetrà l'adhesió del Govern de Sofia, però en tot cas, si aquestes negociacions es prolonguessin, els altres quatre Governs estan decidits a signar abans que ho faci Bulgària. En aquest cas el Pacte seria redactat en forma de deixar la porta oberta a l'adhesió ulterior de Bulgària. Sembla que els Governs de Belgrad i Sofia fan negociacions per concloure un Tractat de no agressió que serviria de llaç d'unió entre els quatre signants del Pacte balcànic i Bulgària.

Hi haurà una escissió en la església protestant alemanya?

Els noms dels mesos de l'any seran d'origen germànic

Berlín, 7. — La Prarrernotbund, associació que agrupa uns sis mil eclesiàstics hostils a la identificació del Dogma evangèlic amb els principis del nacional-socialisme, ha publicat un document protestant contra el Consistori de la nova Església protestant unida alemanya, i especialment, contra el bisbe Müller, el qual és reprotxat d'haver mancat als principis de l'Església, de la qual és Cap.

Això es considera com al preludi d'una escissió a l'Església protestant unida alemanya, i en alguns cercles es parla de la possibilitat de la dimissió del bisbe Müller.

El bisbe evangèlic del Reich senyor Müller ha publicat un decret sobre el restabliment de la normalitat d'església evangèlica. Les lluites político-religioses — diu — trenquen la pau i l'ordre i l'ordre en l'església, destruint la necessària solidaritat de l'església evangèlica a l'Estat nacional socialista, i posa en perill la predicació de l'Evangeli.

No volen incorporar Suïssa :: :: :: ::

Berlín, 8. — El lloctinent de Hitler Sr. Rudolf Hess ha concedit un interviu al representant d'un diari suís. Entre altres coses ha dit que tots els rumors circulats a Suïssa sobre la finalitat política dels nazis per a una incorporació de Suïssa al Reich no tenen cap fonament i no poden admetre's per ningú. Alemanya no pensa atacar la independència d'altres Estats.

Els noms dels mesos han d'ésser germànics :: ::

Berlín, 7. — El ministre de l'Interior del Reich està estudiant actualment la substitució dels noms romans dels mesos del calendari pels antics noms germànics.

Crònica del racisme ::

Estutgard, 8. — La policia ha detingut dos sacerdots catòlics acusats de boicotejar directament o indirectament el moviment nacional socialista.

Berlín, 7. — D'acord amb les condicions fixades per a l'admissió en el servei voluntari de treball, els candidats hauran de tenir de disset a vint-i-cinc anys, i hauran d'allistar-se per un període mínim de sis mesos.

Berlín, 8. — Tres mil cinc-cents milicians de la S. A. han efectuat una marxa d'entrenament, i han recorregut vint-i-cinc quilòmetres en tres hores 41 minuts.

Després han desfilat per alguns barris de Berlín i han estat aclamats.

Berlín, 8. — Ha estat nomenat Prefecte de Policia d'Elbing, el senyor Dorsch, oficial superior de la S. A.

Berlín, 8. — A Gellsenckirchen s'han sentit dues sotragades sísmiques que no han tingut conseqüències.

Dortmund, 7. — Dos directors químics detinguts no fa gaire acusats de fer córrer rumors subversius contra el Govern i el Partit Nacional Socialista han estat condemnats a 3 i 4 mesos de presó, respectivament. Un cirurgià, acusat de complicitat, ha estat condemnat a un mes de presó.

El govern britànic donarà a conèixer la seva tesi sobre desarmament

Ginebra, 8. — S'assegura que el Govern britànic donarà a conèixer abans de la setmana entrant, per mitjà d'una declaració pública, la tesi anglesa en matèria de desarmament.

S'afirma que Sir John Simon assistirà personalment a la reunió del Consell de la Societat de Nacions, acompanyat pel senyor Eden.

Londres, 8. — Mr. Mac Donald ha tornat de Lossiemouth aquest matí.

Ha rebut Sir John Simon, el qual li ha donat compte del seu viatge a Roma.

Envieu les notes en català!

Les condicions de Titulesco

Bucarest, 8. — Els ministres del nou Gabinet, presidit per Tartaresco, han prestat jurament.

Les condicions que Titulesco havia posat per continuar la seva col·laboració són les següents: 1. Que el Govern actual prosseguís l'obra de Duca, assegurant sobretot l'ordre públic. 2. Participació de Bratiano al Govern.

Tartaresco està disposat a satisfer la primera condició, però no la segona, i sembla que Titulesco no voldrà formar part del ministeri, on hauria ocupat el ministeri d'Afers Estrangers.

La no col·laboració de Titulesco i de Bratiano portarà segurament una escissió en el partit liberal, i per tant una curta vida del nou Govern.

L'Espanyol és vençut per sis a un

Budapest, 8. — En un matx amistós de futbol associació, l'equip del Kispest, de Budapest, ha vençut el Deportiu Espanyol per sis gols a un.

BAYER
Contra tots els dolors
Cafiaspirina

La guerra civil a Xina

El Govern de Nanquín encara no ha dominat la sublevació de Fu-Kien. Si els generals del sud no ajuden els sublevats, costarà poc d'ofegar el moviment acabdillat per Eugeni Xen i quatre militars descontents que han mobilitzat els soldats del 19è cos d'exèrcit.

Els últims telegrames diuen que aquests soldats odien el Govern de Nanquín perquè no els va ajudar en la lluita contra els japonesos durant el furiós bombardeig de Xang-Hai, l'any passat.

El despit dels soldats del 19è regiment dóna actualitat a aquella lluita i a algunes de les coses extraordinàries que hi van passar, gens conegudes dels lectors de premsa europea.

El 19è regiment pertanyia al Govern de Canton, formava part de l'exèrcit del sud, sota les ordres dels generals rivals del Govern de Nanquín.

Xang-Hai és la gran ciutat comercial que dóna vida econòmica al Govern de Nanquín. Un atac a Xang-Hai és considerat com un atac al cor del Govern de Nanquín. Xiang-Kai-Xec hi té els millors soldats. ¿Què hi feien, doncs, els soldats de Canton? ¿Com havien pogut arribar a Xang-Hai, als nassos mateix de Nanquín, havent de travessar, per arribar-hi, tres províncies de les més addictes al generalíssim Xiang-Kai-Xec?

Quan haurem explicat — és una historieta xinesa! — com els soldats de Canton havien arribat a Xang-Hai, explicarem els motius que tenia el Govern de Nanquín per no ajudar eficaçment aquests soldats del 19è regiment que ara, a Fu-Kien, són el puntal del moviment contra el Govern central.

Al llarg d'aquesta historieta trobarem, també, el senyor Eugeni Xen, que s'ha passat la vida anant de Canton a Nanquín, i que, actualment, ministre d'Afers Estrangers del ministeri revolucionari de Fu-Kien, té un peu a cada costat.

Aquesta informació, per un altre costat, també pot ésser com una petita història del regiment 19è. Val la pena de parlar d'aquests soldats, perquè en els darrers anys de la Revolució xinesa apareixen en quasi tots els fets importants.

CANTON CONTRA NANQUIN

El mes de juny de 1931, mentre el Govern de Nanquín dedicava tota l'atenció a la campanya contra els comunistes de la regió de Kiang-Si i contra el general rebel Xi-Yu-San, al nord, els líders del Govern de Canton, reunits en conferència, acordaren iniciar una expedició militar "de càstig" contra el Govern de Nanquín.

Els generals del sud acusaven Xiang-Kai-Xec d'haver detingut l'ex-president del Yuan Executiu, Mr. Hu-Han-Min, dimitit per discrepàncies amb el generalíssim.

Les tropes del sud foren mobilitzades i entraren a Hunan, província del Govern de Nanquín.

El generalíssim Xiang-Kai-Xec també mobilitzà el seu exèrcit. Una guerra civil terrible semblava inevitable. Els Governs de Nanquín i de Canton anaven a jugar-se, decididament, *l'última carta pel predomini a Xina.* Cinc quilòmetres separaven els dos exèrcits. Xiang-Kai-Xec dirigia personalment els soldats de Nanquín i el general Xen-Xi-Tang, líder del sud, els cantonesos.

Però el 18 de setembre els japonesos s'apoderaren de Mukden, a la Manxúria, i la temible guerra civil entre Nanquín i Canton no esclatà. Una oportunitat magnífica es presentava per a una solució pacífica. Els Governs rivals nomenaren advocats de pau. El Govern de Nanquín delegà els senyors Wu, Txang i Si. El Govern de Canton era representat pels senyors Wang, Sun, Eugeni Xen i Si-Wen.

Els delegats del Govern de Canton van negar-se a anar a Nanquín: temien que Xiang-Kai-Xec aprofitaria l'ocasió per a empresonar-los. Fou acordat que les reunions se celebrarien a la Concessió Estrangera de Xang-Hai, sota la protecció de la policia americana, anglesa, francesa i japonesa.

¿Qui garantia, però, que pel camí aquests pobres delegats oficials del Govern de Canton no serien presos per les tropes de Xiang-Kai-Xec? El generalíssim donava tota mena de facilitats i deia que podien traslladar-se a Xang-Hai ben tranquil·lament. Els delegats del sud no les tenien ben bé totes, i no gosaven arriscar-se a fer aquest viatge.

El senyor Wang-Xing-Wei, actual president del Yuan Executiu del Govern de Nanquín i aleshores cap de la delegació de Canton, va tenir la següent pensada: es farien acompanyar, ell i els seus amics, per un cos d'exèrcit. I van triar el regiment número 19, el més salvatge de l'exèrcit nacionalista del sud.

Els delegats del sud i quinze mil soldats van arribar a Xang-Hai. Els delegats s'instal·laren dintre la Concessió Internacional. El regiment número 19, a la ciutat xinesa de Xa-Pei, el gran barri comercial xinès de Xang-Hai.

A últims de novembre els Governs de Nanquín i de Canton havien fet les paus. Els resultats de la conferència de Xang-Hai van causar sorpresa. Tots els delegats de Canton van obtenir càrrecs en el Govern de Nanquín: Eugeni Xen fou nomenat ministre d'Afers Estrangers i Wang-Xing-Wei, cap de la delegació, president del Yuan Executiu.

La missió dels quinze mil soldats de Canton era la d'acompanyar els delegats sudistes, i com que aquests es van quedar a Nanquín, ells no es van moure de Xa-Pei. A primers d'octubre de 1931 havien arribat a Xang-Hai i pel gener de 1932 encara hi eren.

FAM I EXCITACIO ANTI-JAPONESA

Mentrestant, a la Manxúria, els generals del nord defensaven com podien les tres províncies de l'est, contra la invasió japonesa. Els comerçiants xinesos de Xang-Hai, de Canton i de Singapur recaptaven milions de "mex-doll", que eren lliurats als generals del nord. Els estudiants de Peiping — Pequín —, Nanquín i Xang-Hai demanaven a crits que el Govern central declarés la guerra al Japó i que el general Xiang-Kai-Xec dirigís personalment la campanya.

Però el generalíssim preferí anar a combatre els comunistes de les regions del centre de Xina.

Els ànims dels nacionalistes estaven excitadíssims. *El boicot a tot* el que fes olor a japonès era un èxit. Els japonesos no venien cinc cèntims en tot Xina. Si algun pobre ciutadà de la República Groga es distreia i es ficava en alguna botiga japonesa, perdia el cap.

Els quinze mil soldats cantonesos també estaven molt excitats. Des del mes d'octubre que no havien cobrat; quatre mesos. La situació del regiment 19è era ben galdosa: no depenien del general Xiang-Kai-Xec i el Govern de Nanquín no se'n preocupava. Com que no es trobaven en una província del Govern cantonès, els generals del sud no es recordaven del regiment 19è.

Aquests soldats cantonesos van començar a ésser una preocupació per a les autoritats de les Concessions Internacional i Francesa de Xang-Hai. Els anglesos, sobretot, estaven esverats. Recordeven que l'any 1927, el mateix cos d'exèrcit va envair l'antiga Concessió Britànica de Hankew i van ésser assassinats nombrosos súbdits anglesos, entre ells el senyor cònsol, l'esposa i les filles del qual foren salvatjament violades.

En una reunió de cònsols va ésser dit:

—Quinze mil soldats famolencs són, realment, un perill per a les vides i les hisendes dels estrangers de la Concessió Internacional. Els soldats xinesos, quan no cobren, es converteixen en bandits.

El senyor cònsol del Japó, senyor Murai, va afegir:

—Els governs dels Estats americans i europeus s'han entestat a voler reconèixer la República Xinesa com un organitzat Estat. El Japó, una vegada més, us salvarà la vida, com l'any 1927 a Hankew i a Xang-Hai mateix.

I el senyor Murai va concloure, somrient:

—Deixeu-nos fer i desapareixerà el 19è exèrcit.

L'endemà d'aquest diàleg, rigorosament històric, eren atacats cinc religiosos budistes japonesos, per un grup d'estudiants de Xang-Hai.

El cònsol general del Japó, en la protesta que lliurà al major Wu, de la Municipalitat del Gran Xang-Hai, demanava que cessés el boicot anti-japonès. Al mateix temps l'almirall japonès Xiosawa exigia, en un ultimàtum, que les tropes xineses es retiressin de Xa-Pei.

¿Què passava, a Xa-Pei, entre els soldats cantonesos?

L'experiència de les guerres civils ha donat als xinesos un nas molt fi per ensumar el perill. L'ultimàtum japonès havia estat cursat el dia 28 de gener. Des del 25 que els xinesos de Xa-Pei, de Woosung i de Nantao, els tres grans nuclis indígenes de Xang-Hai, entraven a corrua feta a les Concessions Internacional i Francesa. Ambdues Concessions rebentaven de tan plenes de xinesos.

(Acabarà demà)

El grandiós míting d'afirmació dels ideals

(Ve de la primera pàgina)

Heus ací una gentada inacabable. I entremig, la nota bigarrada dels autos que anaven arribant i dels autocars que havien vingut dels pobles de fora, els quals estaven parats als peus de les voreres. L'acte de diumenge fou per als republicans catalans i àdhuc per als espanyols, el més important que s'ha celebrat a Barcelona.

* * *

Un dels primers que es deixaren veure a la tribuna dels oradors fou el president del Parlament Català, senyor Joan Casanoves, que havia de presidir el míting. Fou aplaudit en el moment d'entrar-hi. Poc després, hi aparegué el senyor Lluhí i Vallescà, que també fou aplaudit. A tres quarts d'onze hi entraren els senyors Casares Quiroga, Prieto, Marcelli Domingo, Azaña i Nicolau d'Olwer, els quals, així que el públic s'adonà de la seva presència, foren saludats amb una ovació clamorosa, eixordadora, imponent, que els obligà a saludar diverses vegades, a peu dret.

Amb els aplaudiments, que petaren igualment que descàrregues, s'hi barrejaren els visques insistents que la multitud dirigia a Prieto, a Marcelli Domingo i a Azaña, especialment a aquest darrer. I amb els visques, la voleiadissa de mocadors, que els saludaven i els quals tenyiren, un moment, la plaça de blanc. Al cap de poca estona el públic atalaià la figura de Lluís Bello, que havia entrat darrera als anteriors i també l'aplaudí amb entusiasme.

Igualment, quan encara no s'havien apaivagat del tot els aplaudiments, féu la seva entrada a la tribuna dels oradors el President de la Generalitat senyor Lluís Companys, el qual acompanyaven els consellers senyors Gassol, Comorera i Martí Esteve; el senyor Aiguader, els diputats senyors Antoni Xirau, Sbert, Barjau i Serra i Moret. El públic també els aplaudí amb entusiasme.

Mentrestant, la tribuna s'havia anat omplint i arribà un moment que es féu impossible poder-hi entrar moltes personalitats que hagueren de quedar-se fora, entre elles els senyors Santaló i Serra-Hunter.

La presidència estava ocupada pels senyors Casanoves, Azaña, Prieto, Domingo, Quiroga, i pel President de la Generalitat: Al voltant seu hagueren de restar empeus els altres oradors i personalitats que hi havien.

* * *

En el moment que el senyor Casanoves es disposava a donar començ a l'acte, resultà que la instal·lació dels altaveus repartits per la Plaça no funcionava. Això va fer que l'acte hagués de retardar-se, la qual cosa provocà protestes entre bona part del públic, que donava mostres d'impaciència per sentir els oradors.

Immediatament es procedí a reparar l'avaria, la qual, com ja hem dit més munt, sembla que fou deguda a un acte de sabotatge, car els fils de la instal·lació de l'interior de la plaça havien estat tallats.

Mentre hom procedia a la seva reparació, feren ús de la paraula els senyors Barjau i Antoni Xirau, els quals hagueren de fer esforços sobrehumans perquè els pogués sentir el públic.

Foren al capdavall substituïts algun dels aparells i aleshores els discursos se sentiren bé.

Es practicà la detenció d'un individu, al qual s'acusa d'ésser l'autor del sabotatge.

Inicia la tanda de discursos el diputat a Corts de la U. S. C. senyor

Felip Barjau

Començà dient que l'acte que se celebrava era una prova evident de l'esperit liberal i republicà de Catalunya, i que el testimoni que ho palesava era la unió de tots els liberals i de tot el poble per tal d'afirmar i sostenir les conquistes obtingudes amb la República. Afegí que el millor discurs era el de tot un poble que es posava en peu per defensar les llibertats conquerides; que no volia tornar enrera i que volia anar endavant.

Es referí a la primera República espanyola, per dir que les negligències, les disputes, les vacil·lacions d'aleshores no podien repetir-se; i que si fos així el poble sabria imposar-se per damunt de tot.

Va dir que contra la República s'havia format un ambient reaccionari de dretes que volien obstaculitzar-la, per tal de conservar els privilegis que tenien abans i que feren possible per a Espanya un poble d'esclaus, d'ignorants i de famèlics.

Per això—afegí—a la U. S. de C. li plau més aquest acte, que no és altra cosa que la pauta que dóna el poble assenyalant el camí a seguir a tots els homes de Catalunya i d'Espanya, per tal que compleixin el seu deure i perquè pugui continuar la República, que fou proclamada fa tres anys.

En acabar fou aplaudit.

A continuació s'aixecà a parlar el senyor

Antoni Xirau

que fou rebut amb aplaudiments.

Les seves primeres paraules foren per dir que se sentia una necessitat imperiosa de fer aquesta unió de partits, que amb aquell acte es presentaven davant el poble. Van en aquesta unió —digué— els companys del Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, sense abandonar les directrius fonamentals que foren l'origen del nostre partit, però sense cap reserva, lleialment, amb tot l'entusiasme, convençuts que si la unió és ferma i la decisió és absoluta, la victòria avui, com en el passat 14 d'abril, que ens recorda aquell tan magnífic míting celebrat en aquesta mateixa plaça, la victòria serà nostra. No ho dubteu, triomfarem d'una manera esclatant.

La necessitat d'aquesta unió està en vosaltres. Pesteu imposant amb la vostra actitud.

La República, i cal parlar clarament al poble, està en perill. Per aquest motiu s'imposa, ara, la unió.

En aquests moments decisius per a la República hem d'arribar a la unió sagrada de tots els republicans per a fer front a la Lliga Regionalista i per a fer front a les dretes reaccionàries de la resta d'Espanya, al centralisme més vergonyós, al clericalisme intransigent i a l'opressió de les masses proletàries. Aquests són els nostres enemics i contra ells s'ha d'unir el poble de Catalunya.

Estan en perill les conquestes del 14 d'abril i àdhuc l'esperit d'aquella gran República.

El senyor Cambó ha tingut l'atreviment de dir, fa pocs dies, que negava el dret al senyor Azaña d'intervenir en les nostres coses. Jo dic que nosaltres neguem el dret al senyor Cambó d'aliar-se amb les dretes reaccionàries, clericals i anticatalanes.

Per al senyor Azaña i per al seus companys, lluitadors lleials en pro de les nostres llibertats, el nostre agraïment serà etern. (Grans aplaudiments i visques a Azaña.)

Heus ací la situació actual; i heus ací els moments decisius com en aquelles llunyanes jornades que precediren el 14 d'abril, en les quals, en aquesta mateixa plaça, fou enderrocada la monarquia per un acte magnífic de ciutadania, per un acte de bella ciutadania com el d'avui. Fem, ciutadans, que l'acte d'avui serveixi per afermar la República i fer-la triomfar dintre de les vies legals, si no ens són closes, i, en altre cas, fer-la triomfar com sigui, de la manera que sigui, acudint a aquells mitjans que se'ns imposin...

Aquestes són les directrius que nosaltres assenyalem al poble, per tal que ell les segueixi.

La unió sagrada dels partits d'esquerra, per la qual propugnem d'una manera ferma i clara, sense vacil·lacions i sense desorientacions, per acabar l'explotació de l'home per l'home, i per acabar amb la llei de bronze del salari, que lliura l'obrer com un trist Prometeu a un capitalisme sense entranyes.

Llargs aplaudiments coronaren el discurs del senyor Xirau.

Acte seguit s'alçà el senyor

Nicolau d'Olwer

el qual fou saludat amb una ovació xardorosa.

Amics —digué en començar el seu discurs—: Si algú us diu que aquest acte magnífic que estem celebrant és un míting electoral, s'equivoca de mig a mig o bé us engana. L'acte d'avui no és un míting electoral en vistes a les eleccions municipals del diumenge vinent. No és un míting electoral, perquè és molt més que això. Aquest acte que ara estem celebrant, amics, és la consagració de les esquerres catalanes; i encara és més que això: és també el primer de la campanya que ha de fer-se per totes les terres de la República per tal d'arribar a aconseguir la unió de les esquerres republicanes que avui veiem en perill.

Recordareu aquelles hores ignominioses, aquelles hores tèrboles de la dictadura; aquells moments en els quals la monarquia agonitzant feia tots els possibles per sostenir-se per la força i contra la voluntat del poble. Hi hagué, en aquells moments, uns homes representatius de tots els sectors del republicanisme que s'uniren per portar a Espanya la República i per enderrocar la monarquia.

Molts d'aquells homes es troben avui entre nosaltres. Jo tinc com l'honor més gran de la meva vida política haver estat al costat d'aquests homes i haver format amb ells en el Govern Provisional de la República.

Avui ens trobem en uns moments semblants, amb l'avantatge, però, que són molt més favorables per a nosaltres. Avui no es tracta d'enderrocar un règim, sinó simplement de consolidar el que establírem nosaltres. I en aquests moments de perill, els quals han reflectit en les eleccions legislatives; en aquests moments de perill per a la República, els homes de Catalunya, els que ens posàrem d'acord per portar la República, hem de fer els esforços necessaris perquè aquesta quedi consolidada per la nostra voluntat d'una manera definitiva.

Amics. En aquestes hores de perill ens hem de donar les mans. Tenim la sort que la nostra terra autònoma de Catalunya pot representar el baluard de defensa de la República; tenim la sort que aquests homes que avui són els nostres hostes puguin constatar també la força de l'entusiasme republicà de Catalunya, per tal que puguin portar a totes les terres d'Espanya l'emoció d'aquests moments i el convenciment que dintre de la República hi ha una terra, que és la nostra terra autònoma, que està disposada a defensar, costi el que costi, la República.

No puc parlar més estona, perquè em trobo fatigadíssim i perquè, a més, tots desitgeu escoltar els nostres hostes; però jo no podia mancar en aquest acte per tal de poder assenyalar personalment quina ha d'ésser l'actuació de la República.

Els monàrquics cridaren "Mori Catalunya!". Els catalans, en canvi, cridem: "Visca la República!".

Una entusiàstica ovació acollí les darreres paraules de l'illustre orador, el qual havia ja estat ap'audit en altres moments del seu discurs.

Encara duraven els aplaudiments que el públic tributava al senyor Nicolau d'Olwer, que s'alçà el senyor

Casares Quiroga

i l'una ovació empalmà amb l'altra, d'una tal manera, que li calgué esperar un llarg moment per tal de poder començar el seu discurs.

No voldria, republicans de Catalunya—digué—emprar paraules balderes en aquest magnífic acte de fraternitat republicana. No voldria veure'm obligat a explicar una cosa tan palesa com és la raó de la nostra presència ací. Però no tinc altre remei que fer-me ressò de quelcom que ha ocorregut no més lluny d'ahir, quan arribàvem al límit de Catalunya, quan veniem a estrènyer els braços dels nostres germans republicans de Catalunya.

Una veu s'ha aixecat, amb aires de burot irritat, que pressent el frau, a preguntar: ¿què veníem a fer els homes de la República a Catalunya en aquests moments?, i preguntar-nos per què, si hi havia un Estatut, teníem dret a intervenir en les qüestions republicanes de Catalunya. La veu de Cambó, en voler recollir l'esperit de protesta contra les esquerres, ens ha requerit per tal que ens mantinguem al marge de les lluites catalanes. Per què? Què venim a fer a Catalunya? Venim, senyor Cambó, a republicanitzar la República. (Molt bé. Grans aplaudiments.)

Venim, senyor Cambó, a cercar a les terres heroiques de Catalunya, gresol de l'esperit revolucionari espanyol, la força suficient i el suport de tots per a fer un gran front d'esquerres que serveixi de baluard davant l'allau de les dretes.

I creiem tenir-hi dret, nosaltres, els que hem aportat les nostres forces, poques o moltes, per a l'advenement de la República, tenim el dret de reclamar a Catalunya el suport necessari per a impedir que la República ens sigui arrabassada de les mans.

Aquestes eleccions passades han donat vida a un Parlament, el qual hauria d'haver pres la precaució de dissoldre's abans d'haver començat a funcionar. Es possible que la dissolució abans d'actuar pogués ésser qualificada d'anticonstitucional; és possible que la seva dissolució abans del seu funcionament hagués estat un acte que fregués la Constitució de la República. Però per a mi, entre fregar les normes que es donà la República, o forjar un instrument per a esclafar la República, no hi ha dubte: elimino l'instrument. (Aplaudiments.)

El Parlament actual de la República constitueix per ell sol un perill per a la pau republicana, i qui sap si per a la vida mateixa de la República. En aquest Parlament s'han produït dos escàndols. Escàndols de tipus personal? No! Escàndols de tipus de xoc entre dos partits de la República? Tampoc. Escàndol, senzillament, perquè el Parlament, la seva majoria, en un moment determinat, al sol conjur de la dictadura, es redreça per aclamar-la en contra de la República. No cal fer sinó dissoldre'l i fer-ho amb urgència.

¿Per què no és dissolt el Parlament? Perquè hi ha encara qui té una esperança incommovible que es produeixi un fenomen, una cosa així com la conversió dels infidels. Hi ha qui espera que en l'actual Parlament espanyol, la major part de les dretes que han fet la seva propaganda electoral contra la República, que s'aixequen constantment a l'hemicicle contra la República, l'acatin, acatin la República, no que l'estimin ni la serveixin, sinó que l'acatin, que la suportin.

En qualsevol dels camins que prenguin les hosts feixistes per apoderar-se del poder, ens hi hauran de trobar, perquè no podem de cap manera deixar que la República ens sigui arrabassada de les mans. No podem de cap manera plegar-nos de braços davant la marxa de les hosts de les dretes sobre la nostra República, i així com a la guerra europea en el moment culminant, en el moment de més gran perill, una colla d'herois, entre els quals hi havia els vostres voluntaris, els voluntaris catalans, es posaven davant de les hosts alemanyes per dir-los: "No passareu!", així nosaltres, republicans catalans i de tot Espanya, hem de fer una unió estreta, plantar-nos en el camí d'aquesta gent que volen implantar el feix a Espanya, i dir-los: "No passareu!". (Grans aplaudiments.)

Republicans catalans, republicans de tot Espanya, davant el perill, davant el risc en què es troba la República, no podem fer més que una cosa: En peu tothom i, com calgui, oposar-nos a l'avanç de les dretes, i vèncer-les reconquistant la República per als republicans. (Ovació que dura una llarga estona.)

Immediatament s'aixeca el senyor

Marcelli Domingo

que és rebut amb una ovació imponent.

La transcendència, l'emoció d'aquest acte — diu — porta al meu record i al cor l'evocació d'un acte semblant. El que en vigílies de la República se celebrà a la plaça de braus de Madrid per totes les forces republicanes. En aquell acte, grandiós, imponent, definitiu, les forces republicanes espanyoles donaren la sensació que la monarquia estava completament acabada, i que l'esperança del nou estat es trobava amb aquells homes que amb disciplina i coneixèment de llur responsabilitat, i a més amb una visió clara de la funció que calia acomplir, es posaven davant el país com una solució. En aquell acte de Madrid, sobre tots nosaltres, els que ara parlem, planava una ombra invisible, la d'un home representatiu que en aquells moments era expulsat d'Espanya per la dictadura. (Visques a Macià.) Aquell home era Macià. (Es repeteixen els aplaudiments i els visques a Macià.) Recordo que en pronunciar el seu nom a la plaça de braus de Madrid el públic, unànimement, tributà a aquell home una ovació que significava una solidaritat, amb el seu comportament i amb la seva vida, dels republicans espanyols.

Ens hem reunit aquí en un acte de transcendència semblant, d'igual emoció, perquè si aquell acte representava que els republicans estaven disposats a portar la República, aquest demostra que les esquerres republicanes estan disposades a reconquerir-la i a salvar-la. (Aplaudiments.)

Si aquell acte provava que existia un nucli d'homes disposats a ensorrar la monarquia, aquí ens hem reunit un grup d'homes disposats a provar que estem disposats a ensorrar les forces que volen prostituir la República, a acabar amb la seva capacitat d'acció, i fer puixant el sentit creador de la República instituïda.

I en l'acte d'avui, com en l'acte anterior, també una figura invisible plana damunt nosaltres: la del senyor Macià, i per això ara dic que els grans homes moren dues vegades: quan moren com a homes mortals que són i quan moren com a grans homes, que és quan moren definitivament, és a dir, quan han deixat d'ésser un record viu en el poble que els ha seguit. I moren també com a grans homes de dues maneres: quan no han fet una obra permanent, o quan el poble que els ha seguit, afeblit, prostituït, no continua les seves obres. Els grans homes moren per al poble quan aquest no ha sabut continuar l'obra d'aquells. (Grans aplaudiments.)

La República va ésser instaurada al nostre país en uns moments que el món sencer vivia una hora revolucionària, i la República portà a Espanya les inquietuds d'una nova civilització i posà la República en mans de les esquerres. Amb un esperit d'harmonia i de transigència, dins l'hora revolucionària, governaren les esquerres. ¿Com han reaccionat les dretes davant d'aquest comportament de les esquerres? Les dretes davant aquest comportament de les esquerres, en lloc de posar un límit a llur acció, com ho feren les forces revolucionàries, han demostrat llur intransigència, en lloc de situar-se en un pla de comprensió i transigència. Les dretes, amb un esperit demagògic, que a qui farà mal serà a elles mateixes, han fet declaracions del tot improcedents, pròpies d'un estat d'anarquia.

Davant d'aquesta actitud nosaltres diem a les esquerres que ha arribat el moment de combatre, per anar reconquerint el poder i per continuar l'obra revolucionària començada.

Nosaltres som homes de Llei. Ens trobem dintre la legalitat republicana, respectem la Constitució, volem servir-la, no volem anar a accions extralegals ni entossudir-nos en una situació violenta enfront la República. Volem, dintre la Llei, per camins legals, reconquerir el poder. Però nosaltres som homes d'una educació política en la qual l'acció i la lluita política no hi manquen, i si les dretes es comporten en una forma que barrant els camins legals ens obliguen a llançar-nos fora del dret a reconquerir la República... (Aplaudiments.)

No censurem ningú. Les dretes republicanes que puguin governar amb la República, poden governar d'acord amb la Llei i l'estat d'opinió que les segueix. A allò que no estem disposats és que vulguin governar els que es troben sotmesos per força. La República ha d'estar governada pels que estiguin disposats a servir-la, i no pas pels que es dobleguen davant d'ella amb violència.

Sabem el que és la lluita, els homes que l'any 17 ens trobàvem empresonats en un vaixell de guerra per defensar la República; els homes que l'any 21 recorríem totes les presons d'Espanya i els homes que els anys 29 i 30 ens trobàvem exiliats per la mateixa causa, sabem el que és la lluita i no ens espanta. Per això és que sabem també què representa la República, la nostra República. No pot representar l'estatisme, sinó el moviment endavant.

I res més. La cosa més grandiosa d'aquest acte d'avui i que no es pot dir amb paraules, és la seva transcendència històrica. Es un acte que cal repetir-lo per tot Espanya.

Féu història després del que passà a la República francesa en els moments crítics que travessà amb Boulanger i Dreyfus, i acabà dient que l'espectacle d'un poble posat alerta per a defensar el sentit esquerrista de la República és la demostració que si es donés el cas d'un atac, sabria defensar la República d'esquerres.

En acabar el seu discurs el senyor Domingo és saludat amb una ovació esclatant. A continuació es disposa a fer ús de la paraula el senyor

Pi i Sunyer

Com que suposo — diu en començar — que tots vosaltres esteu desitjant oir les paraules dels illustres hostes que avui té Barcelona, i com que al mateix temps tindrem altres ocasions, la setmana entrant, de posar-nos en contacte, crec que és un deure nostre reservar la major part del temps d'aquest acte a allò que puguin dir-nos els qui han vingut a honorar-nos amb llur presència. De totes maneres, com que es tracta d'un moment decisiu, com que hem començat ja una campanya, en la qual s'han emprat arguments en contra nostre, podria semblar manca de defensa el que nosaltres no responguéssim. En aquest moment vull contestar especialment els atacs que se'ns fan pel que representa la compenetració de les esquerres catalanes en aquest moment històric, i després de les nostres relacions amb les esquerres de la resta d'Espanya. En el meu parlament intentaré de rebatre, doncs, els arguments emprats en contra nostre.

El poble de Catalunya ha d'haver vist amb una sorpresa extraordinària el que ha estat dit, car jo no crec que es pugui jugar amb el bon sentit d'un poble. Fa poques hores, no ja molts dies, s'ha dit que les dretes eren favorables a l'autonomia catalana. ¿Es que ho han estat sempre? Que no ho eren abans, és una cosa que tothom sap. Si les dretes espanyoles haguessin estat abans favorables a l'autonomia de Catalunya, el pecat de la Lliga hauria estat no haver assolit l'autonomia per manca de decisió per a obtenir les llibertats de Catalunya. Si aquest pecat no existeix, és que aleshores les dretes no eren favorables a aquesta solució.

El mèrit d'aquest esforç és de la República, que ha donat un règim més favorable de llibertat, i gràcies a aquest esforç hem conquistat l'Estatut de Catalunya. Si aquest era l'anhel de les dretes, tenien una obligació moral d'aconseguir aquestes conquestes i no ho han fet. Només els homes d'esquerra són els que han pogut fer derivar les coses cap aquest moment favorable.

Hi ha encara un altre argument: es diu avui que l'autonomia està en perill, i ells diuen que l'única cosa que podria posar en perill l'autonomia de Catalunya seria el descontentament dels catalans en veure com és portat el règim autonòmic.

Aquest argument, que des de fa molt temps s'empra, i que hem sentit repetides vegades en els actes públics, en les sessions del Parlament de Catalunya, i que no fa molt era repetit al mateix saló del Parlament, té un regust antiautonòmic. Enfrontant-m'hi jo he de dir que en aquell temps de la seva bona època, quan l'autonomia representava només una cosa administrativa, un dels seus homes més representatius arribà a sustentar el criteri que l'autonomia era, àdhuc, el dret a governar-se malament.

Aquest argument jo crec que no pot ésser tret a l'opinió pública sense un impudor extraordinari, quan està en el record de tothom el que ocorregué amb la caiguda de la Mancomunitat.

Creiem que no hi ha perill que pel descontentament dels catalans pugui caure l'autonomia. La Mancomunitat no caigué per aquest motiu. El que va passar és que en el moment de perill no van tenir la decisió i el coratge de defensar-la, i el nostre poble sap prou bé que si es presentava un altre moment de perill els únics que poden salvar l'autonomia són aquells que van tenir l'impuls i la decisió de defensar-la i d'aconseguir-la.

Diuen també que un dels avantatges que permetria a Catalunya una marxa endavant és la formació d'un Govern totalitari. ¿Com pot ésser que per a una acció de govern com el que representa avui la Generalitat, que ja no és una cosa purament administrativa, com ho era la Mancomunitat, que té funcions d'ordre públic, funcions de treball, funcions i aspectes de l'economia, pugui arribar-se a un Govern totalitari? Diuen que seria més fort. I jo he de repetir el que he dit abans. ¿Aquell Govern totalitari, amb un instrument administratiu, evità la caiguda de la Mancomunitat? I diré més: en presentar-se davant de la democràcia catalana haurien de dir quines garanties ofereixen, quines lleialtats poden presentar per a formar part d'un Govern totalitari, car la democràcia catalana té el record viu i sap que en tots els moviments que hi ha hagut a Catalunya, el de la Solidaritat, el de l'Assemblea de Parlamentaris, la defecció ha vingut sempre dels sectors de les dretes.

I encara hi ha un altre tòpic que cal desfer. Ens diuen: nosaltres venim a representar la pau de Barcelona i de Catalunya. No és cert, puix que precisament la gran tristesa, la gran preocupació de la democràcia espanyola en aquest retrocés transitori i passatger de les esquerres, la gran preocupació és que es clouen els camins d'una evolució progressiva, d'una evolució normal, allò que representa les esperances de les esquerres espanyoles.

Per acabar vull dir a aquests homes que han vingut a acompanyar-nos en aquests moments el per què els hem cridat ací. Els hem cridat perquè tenim una feina conjunta. No perquè intervinguin en una qüestió de lluita interior, sinó perquè tenim tots nosaltres un treball molt més gran a realitzar, i així, nosaltres, davant d'ells, fem l'afirmació que la Catalunya republicana esquerrista, àdhuc amb les seves llibertats, la seva insubornable catalanitat, no s'ha de desinteressar mai, sinó que cada vegada té un interès més gran per a tots els problemes generals de la República espanyola. (Aplaudiments entusiastes.)

Acte seguit s'aixecà

Indalecio Prieto

Es saludat amb una enorme ovació, amb una voleiadissa de mocadors i amb visques entusiastes, que es reprodueixen en el moment que, saltant per davant la tanca, se situa davant la barana del "toril".

En agrair — començà dient — aquests aplaudiment amb els quals em rebeu, em cal interpretar-los com una generosa franquícia vostra al meu dret d'exposar davant aquesta multitud catalana el meu pensament, contrari a aquella altra actitud, completament absurda, que ha establert el senyor Cambó aixecant una mena de Duana als límits del territori català.

Com que jo interpreto els vostres aplaudiments com una franquícia generosa a l'expressió del meu pensament, el discurs que havia de pronunciar davant vostre, destinat a ésser una arenga, desviat per l'emoció, tindrà també accents de pregària. Han arribat ací els oradors, hostes vostres, des dels contraforts de Montjuic, i encara en el nostre sentiment viu perenne el record multicolor de les muntanyes de flors al damunt i al voltant de la tomba de Macià. (Aplaudiments.) Perenne també el record del perfum d'aquelles flors que la devoció i la gratitud d'un poble han posat en aquell sepulcre.

Quan veia voleiar enmig l'espai blau del cel català l'avió vostre m'esqueia de pensar que en passar a frec de la muntanya de Montjuic s'enduia entre les pales de l'hèlix l'esperit de Macià, i el deixava planant damunt d'aquesta gernació, i que aquí sent i recull el clam de les vostres veus, aquest retruny accelerat del vostre entusiasme que s'aixeca damunt d'aquest clos per anar-se a posar a l'entrada de la tomba de Macià. (Aplaudiments.)

Sé que esteu pensant en la manera d'aixecar un monument que glorifiqui la memòria de Macià. Res no hi ha més trist, quan hom passeja per les places de la ciutat i deambula per les avingudes, com el llegir en les inscripcions dels pedestals els mèrits dels morts; res no hi ha tan trist com no trobar en el propi record cap vestigi de la memòria d'aquells homes que traspassaren molt abans que el temps esborri les marques fetes a les lloses. Amb Macià, com amb altres grans homes, això no pot passar, perquè per a succeir això caldria que s'esvaís tota la gratitud d'un poble. Macià no necessita inscripcions que recordin la seva obra. Si jo fos designat per a representar artísticament en un dels vostres parcs o places o en una de les vostres muntanyes el monument recordatori de Macià, en tindria prou amb aixecar un gran cor, roig, ple de sang i de fervor, i que es veiés al fons d'aquest gran cor una flama inextingible, que durant el dia, perquè fes contrast amb el vostre cel mediterrani, fos roja, i a la nit, dins la foscor del cel, brillés blava, com una flamarada espiritual, eterna, que representés el que fou aquell home: El cor de Catalunya. (Enorme ovació.)

Jo he de dir que aquesta oració que havia d'ésser arenga tindrà accents de pregària. Recordem tots ara amb intensitat Macià i descobrim-nos posant una mà sobre el cor honorant Francesc Macià. (El públic ho fa enmig d'un silenci imposant, després del qual esclata una gran ovació a honor del senyor Prieto.)

Hi ha qui voldria privar-nos d'aquest dret que ens atorga el vostre acolliment fratern. Tenia segurament el mal propòsit, la idea mesquina de trencar la solidaritat del poble republicà català amb la resta de la democràcia espanyola.

Nosaltres sabiem bé que en atorgar a Catalunya les llibertats autònomes que avui gaudeix no trencàvem, ni vosaltres trencàveu tampoc, els vincles d'una solidaritat que té pels seus llaços més forts el ple desig de llibertat, i quan en aquests moments, perillosos, potser depriments, veiem nosaltres l'espectacle de les Corts espanyoles, i constatem fins a quin grau ha estat substituït l'esperit de les Corts Constituents, i nosaltres sabem d'una manera certa que aquelles Corts foren odiades, foren desprestigiades i ferides, foren deshonrades, simplement per aquestes dues circumstàncies: Pel seu esperit laic i per haver atorgat l'Estatut a Catalunya. Aquests són els motius de l'odi concitat contra nosaltres. (Gran ovació.)

Les Corts actuals es recolzen en la deslleialtat, en la traició a l'esperit republicà, representades per la conducta del senyor Lerroux.

L'any 17, quan l'assemblea de parlamentaris, celebrada en aquesta ciutat, suposava una vibració de l'ànima republicana espanyola, el senyor Cambó la traïcionà. Esclatà la vaga general de l'agost del 17, creient tenir la conformitat dels que aquí preponderaven en política, i el líder regionalista, quan aquell moviment fou vençut, no actuà de la manera a què obligava la solidaritat.

El senyor Cambó, amb una execració covarda, amb una covardia del que havia participat al moviment, en veure'l vençut, el blasmà.

La Lliga Regionalista traïcionà aquell formidable moviment que representava l'assemblea parlamentària i la vaga general. ¿Degut a avantatges aconseguits en profit de les llibertats catalanes? No. Va vendre el moviment en pro de les llibertats catalanes, el moviment de solidaritat amb la resta d'Espanya, per dues carteres ministerials!

¿Es posà aleshores la Lliga, degut a aquest oportunisme polític, al servei de Catalunya? No. Es posà al servei del rei.

En 1930, quan el règim monàrquic, corcat per la seva pròpia podridura, es desfeia i queia, la Lliga Regionalista, en lloc d'associar-se al moviment popular espanyol i dins d'aquest moviment accentuadament català, la Lliga Regionalista donà també un ministre, el senyor Ventosa, al qual jo vaig substituir a la cartera d'Hisenda.

La Lliga Regionalista tornà novament a traïcionar Catalunya servint el rei, un rei en el qual mai un català, o un espanyol, no pogué posar la més petita esperança de reivindicacions liberals, perquè era l'antítesi, l'essència, el compendi, d'un despotisme degenerat. (Gran ovació.)

En aquest eclectisme polític que distingeix el senyor Cambó fins a assenyalar la seva fórmula que demostra la seva essència. Cambó deia: República Monarquia? I responia: Catalunya! com mostrant-se indiferent a les formes de Govern, però a l'hora de la veritat, quan es tractava de Catalunya i quan Catalunya estava vinculada a la República, aleshores de fet el senyor Cambó esborrava els interrogants de les seves preguntes i s'inscrivia a la monarquia, posant tota la seva força al servei del monarca. (Grans aplaudiments.)

Per a les consciències dels homes directius de les grans zones de la democràcia espanyola el present d'avui i l'esdevenidor immediat es dibuixen amb aquells trets amb què s'acostumen a dibuixar els quadres dramàtics i les accions tràgiques. Hi ha un perill gran, evidentíssim, immens. Es possible que en l'agosarament de la seva insolència, tot i podent fer-se amos del Poder a través d'un Parlament, la deformació republicana del qual suposa una gran responsabilitat per al senyor Lerroux, degut a les seves impaciències, emprin altres procediments. No tindríem dret; cap títol a enfrontar-nos amb les multituds, els homes representants de les esquerres espanyoles, si acceptant d'una manera absoluta la nostra responsabilitat no diguéssim que davant l'intent sediciós de fer-se amos del Poder per qualsevol mitjà, estem disposats a assumir la direcció d'un moviment revolucionari. (Grans aplaudiments.)

Aquest parlament meu havia d'ésser una arenga. Heus-la ací en aquestes paraules: A lluitar, a vèncer per Catalunya, per la seva llibertat i per la llibertat d'Espanya...

(El senyor Prieto, en acabar de parlar, ha d'escoltar una altra ovació, enorme, que li tributa el públic, entre la qual es barregen els visques a la República i a Prieto.)

Després s'alça el senyor

Manuel Azaña

I, tal com ha fet el senyor Prieto, salta per damunt la taula per atansar-se a la barana del "toril". L'entusiasme del públic es desborda. L'ovació que el públic li tributa és una cosa que no és possible de descriure. Amb els aplaudiments es barregen els visques, la voleiadissa de mocadors que van reprenent-se successivament i que duren llarga estona. Fet difícilment el silenci, i enmig d'una grossa expectació, comença a parlar.

Es la tercera vegada — diu per començar — que en el transcurs de tres anys m'adreço a la democràcia catalana, i és veritat que és reduït el nombre de vegades que jo he compa egut davant vostre si el comparem amb els llaços polítics que vosaltres representeu per a mi i amb l'obra política que la República ha realitzat, a la qual jo he aportat la meva modesta col·laboració.

La primera vegada fou el 1930, quan encara la República, la revolució, no era sinó un sentiment nostre, una decisió de la nostra voluntat i una esperança del poble espanyol. La segona fou el setembre de 1932, quan vaig venir a Barcelona, en companyia illustre, a celebrar amb vosaltres el primer i més assaonat fruit obtingut per la revolució pel que fa a Catalunya. I aquesta és la tercera.

Penseu, ciutadans, en els diferents estats d'esperit en què vosaltres i jo ens hem encarat en cada una d'aquestes tres ocasions. Aquella primera vegada, essent jo un home desconegut per a gairebé tots vosaltres, vaig tenir ocasió, en una assemblea quasi clandestina que vàrem celebrar a Barcelona els republicans, de dir allà públicament quins eren els meus punts de vista respecte del problema nacional i polític de Catalunya en relació amb tota la política espanyola. I allò que vaig dir allà — ben lluny de creure el que parlava i ben lluny d'imaginar-se els que m'escoltaven que uns mesos després no sé si la sort o l'adversitat em posaria en el cas de fer bones les meves paraules — ha estat norma rígida de la meva conducta al Govern i al Parlament, i he complert al peu de la lletra, dintre els mitjans que dóna l'organisme parlamentari, tot allò que vaig exposar com a fonamental en relació amb el problema de Catalunya.

I l'any passat, quan en virtut de la decisió de les Corts Constituents, vaig poder venir a Catalunya a dir-vos paraules de victòria, des del balcó de la Generalitat, vaig dir uns mots que resumien per a mí un esperit de triomf de Catalunya, i per a vosaltres, unes declaracions d'un polític que havia estat lleial amb Catalunya i amb quelcom més: amb la seva pròpia consciència. Jo vaig dir des del balcó de la Generalitat: ¡Catalans, a Espanya ja no hi ha reis que us puguin declarar la guerra! Aquesta és la veritat magnífica que deveu a la República i al vostre propi esforç, i del fet que a Espanya ja no hi hagi reis que puguin declarar la guerra a Catalunya neixen aquestes dues coses: la llibertat d'Espanya i la concòrdia profunda, espiritual, invulnerable, entre Catalunya i la resta d'Espanya, i la gran victòria de la República respecte dels pobles peninsulars, la victòria magnífica del dret dels catalans reconegut per primer cop a l'Espanya contemporània.

CAL RECOMENÇAR

¡I des d'aquell dia de triomf i de victòria, des d'aquell dia que jo estava en contacte amb vosaltres,

d'Esquerra i de República, a la Monumental

amb prou feines ha passat un any! ¡I que llunyens sembla del nostre esperit! Avui no és pas un dia d'estar content, avui és un dia de preocupacions, avui és un dia de recordar els juraments, avui és un dia de mesurar les nostres forces. Per què? ¡Per tornar a començar, ciutadans! Cal tornar a començar, i si jo us descobrís quin és el meu veritable estat d'esperit, jo us diria que davant de la situació actual de la República espanyola jo tinc el mateix sentiment d'indignació, de fàstic i d'impuls combatiu que tenia abans del 14 d'abril del 1931.

Jo vaig dir a les Corts, en la darrera sessió del Parlament constituent, quan encara nosaltres podiem parlar en republicà al Parlament: Senyors diputats: S'ha acabat la política republicana, cal tornar a començar la palestra al carrer i al país. A les Corts de la República ja no hi ha res a fer. (Ovació.)

Cal tornar a començar, i jo estic disposat a començar una altra vegada, alliçonat per l'experiència. Hi esteu vosaltres? (Veus: Sí! Sí!) I si jo he vingut ací a opinar de la política catalana, que és una part principal de la política del meu país, i que té i ha de tenir cada dia un major pes en els destins i viaranys de la República i d'Espanya; si jo he vingut ací a parlar de política catalana, com ho podria estar fent a Torrejón de Ardoz o a Sevilla, exactament (rialles) i adreçant-me als mateixos compatriotes i als mateixos conciutadans i als mateixos germans en ciutadania i en republicanisme; si jo he vingut ací ha estat perquè vegeu que sóc el mateix home de l'any passat. ¿Ho sou vosaltres? (Veus: Sí! Sí! Aplaudiments.)

CATALUNYA PEDRA ANGULAR D'ESPANYA

He vingut a considerar els aspectes principals de la situació actual. Em sap greu que avui tampoc no pugui fer davant de la democràcia republicana catalana el discurs que jo voldria fer. El discurs que jo voldria fer davant vostre per explicar-vos com al meu pensament i al meu cor Catalunya, regenerada políticament per la República i per l'Autonomia, és per a mí la pedra angular del futur Estat espanyol, al servei, a la creació i a la ruta del qual hem consagrat alguns homes el millor de la nostra vida, el més sa dels nostres esforços, allò més car i efusiu dels nostres somnis. Això, però, resta per a un altre dia. Una atenció més urgent ens reclama. Hem de considerar la situació present i la que se'ns ofereix immediatament, però jo, en aquest cas particular, més que res, demano que el poble reflexioni.

Sempre han retret a la meva política que dono massa marge a la raó, a la serenitat de judici. No; i no estic disposat a rectificar. Han passat les eleccions del novembre, ha esdevingut la catástrofe electoral que tots estem veient, i ha transcorregut un espai de temps suficient perquè el fort de la fluita hagi cedit i perquè les fantasmes que corprengueren el nostre esperit els dies immediats a la batalla electoral s'hagin fos. La fantasma de la rancúnia, la fantasma de l'amor propi ferit, la fantasma de la ira, la fantasma de la por, sobretot la fantasma de la por. Res no em fa tanta temença com la por, no per la mateixa por, sinó perquè la por és el pitjor conseller de la política. Per por han estat comeses, a través de la història de la política, atrocitats incomprensibles que no tenen cap més explicació que el pànic, l'esfereiment de llurs autors. No caiguem nosaltres ni en l'esfereiment ni en el pànic.

¿Què va passar el dia 10 de novembre? Res que no sapiguessin per endavant molts republicans, molts republicans de la nostra pròpia qualitat, i res que no tinguessin preparat i articulat aquells homes, a favor dels quals es feia la política a Espanya des de l'estiu passat.

LA RAÓ DELS FETS

La raó immediata del que ha passat—seria més exacta dir l'ocasió—ha estat determinada per dos fets: per una dissolució prematura del Parlament constituent i, cal dir-ho també, republicans, per errors incompressibles i injustificables en la táctica electoral. Cal habituar-se en la política de lliure discussió que representa la democràcia a fer examen de consciència públicament també, i quan hom cau en error i se'n pateixen les conseqüències no serveix de res donar la culpa de tot el desastre a l'adversari. Cal també que diguem amb tota claredat si estem satisfets o no de la nostra conducta. (Aplaudiments.)

I jo he de dir, tant si plau com no, tant si sembla bé com si sembla malament, que així com vaig anunciar en un discurs polític del mes de setembre quina era, segons el meu curt i falible entendre, la necessitat d'una aliança per a donar la batalla electoral propera i perillosa per a nosaltres, he de dir també—i avui tinc el dret de dir-ho—que no hi ha cap motiu per estar satisfets dels encerts que en la táctica electoral han desplegat els republicans de tot Espanya. No hi ha motiu per estar satisfets, i d'una gran part de la desfeta i de l'escàndol polític que avui es dóna al Parlament en tenim nosaltres una part principal i gravíssima, i cal dir-ho així i d'acord amb això esmenar la conducta. (Molt bé. Aplaudiments.)

Ens deien, quan érem al Govern: L'opinió pública està divorciada del Parlament. Es possible, contestava jo; però no és prou que un partit ni dos ni tres allleguin la suposada separació de l'opinió pública d'un Parlament, sense més ni més, perquè sigui polític, sigui prudent, sigui respectuós amb l'interès públic de la República dissoldre'l, perquè llavors ens trobaríem en el cas demagògic, absolutament demolidor de les institucions del règim i del mateix règim, absolutament irreparable, si cada partit, quan no li convingués la convivència al Parlament o no li convingués aquest Parlament, demanava i feia el mateix.

LA REPUBLICA EXISTEIX

Ara que som en minoria al Parlament de la República, tampoc no sostinc aquesta doctrina. Si hi ha una reacció de dreta és, naturalment—anava a dir sortosament—, perquè és la prova palpitant i afalagadora per a nosaltres que la República existeix i governa. Trista República, migrat Govern, menyspreable política de la República, si al cap de dos anys i mig tot aquest món dretista que s'ha aixecat contra nosaltres hagués vingut cap a nosaltres amb corones de llorer a posar-les als nostres peus! ¿Què hauria estat de nosaltres i què hauria estat de la República si haguéssim conquerit la unanimitat de tots els espanyols a costa de la institució republicana? A mí no m'importa la reacció de dretes. Em sembla un fenomen normal de la política, un fenomen normal, no solament legítim, sinó fins a cert punt profitós per a nosaltres. A mí em semblaria també just, legítim i convenient per a l'estabilitat del règim, si quan hagués arribat el moment oportú de dissoldre les Corts aquells que s'haguessin presentat davant del sufragi universal enarborant una bandera republicana en la qual hi hagués inscrits procediments nobles, actitudes i propòsits contraris al nostre, però republicans, republicans abans de presentar-se davant del sufragi universal, aquesta gent, amb aquestes banderes, amb aquesta consciència política, conquistessin la voluntat del sufragi. Tindrien un perfecte dret a governar la República si nosaltres no els sabíem vèncer a les urnes, a la palestra electoral. (Aplaudiments.)

IMMORALITAT POLITICA

I en la constitució de la República hi caben dierents polítiques, o, més bé, diferents sentits de la política: la que representem nosaltres, la que puguin representar altra gent més o menys d'esquerra que nosaltres, una política més moderada, de conservació, en fi, la que sigui; però el que no està previst en la Constitució, el que no està permès pel règim, el que repugna a una consciència política honrada, és la miserable corrupció, l'espantosa immoralitat de presentar-se davant d'un cos electoral amb banderes monàrquiques, amb principis destructors de l'essència del règim, i després, quan s'ha conquerit la voluntat de les dones, dominades per la fe religiosa o pel capellà, i la dels electors subornats pels diners, amb aquestes banderes, ostentant aquests principis, tenir la pretensió i l'audàcia de voler governar la República, malgrat que no feien voleiar la mateixa bandera davant del cos electoral. Això, ciutadans, és la més enorme immoralitat política que s'ha comès en el nostre país.

Quan es deia que les Corts s'havien divorciat de l'opinió pública jo, fins a cert punt, ho admetia pensant en una possible desviació normal d'una part del sufragi, cap a un canto que els pogués semblar més moderat dintre de la República. Com deia abans, podien haver conquerit l'opinió pública elements republicans de color diferent del nostre. Això em sembla just i legítim, i ben dirigit per homes d'estat podria i tot ésser convenient, però és que aquest divorci de l'opinió pública i les Corts no s'esqueia dintre el camp republicà. S'esqueia fora de la República, i ben palès ho teniu al Parlament. ¿Es que a Espanya el sentiment republicà ha fet una cabriola? No! Per altra part això també estava previst.

A favor de la Constitució liberal de la República i de les lleis liberalíssimes de la República, comencen aquells elements a emprar en contra de la República les propies armes jurídiques i legals que el règim s'ha donat, i tots aquells elements apartats pel moviment popular de l'any 31, que ni tan sols apareguéren en aquelles eleccions per a complir un dret electoral, ara es creuen amos de la situació i es llancen, compactes, acompanyats pels vots femenins, a la reconquesta del poder que perderen l'any 31.

¿Augment de l'opinió monàrquica espanyola? No ho crec. El que passa és que els que s'havien escondit, espantats, durant dos anys, han tret el cap i han vist en la dissolució del Parlament constituent l'ocasió de prendre la revenja.

LA DISSOLUCIO DE LES CONSTITUENTS

¿I per què s'ha dissolt el Parlament constituent? Doncs, és ben cert que no se sap. Ho he preguntat moltes vegades i mai ningú no ha sabut respondre'm. ¿Per què s'ha dissolt el Parlament constituent? Al Parlament constituent, quan nosaltres vàrem deixar el poder, hi havia una majoria de Govern. Comptàvem amb la resolució dels socialistes de no hostilitzar ni fer impossible la vida dels governs republicans, i comptàvem amb una majoria de republicans per a recolzar aquell Govern. El Parlament s'ha dissolt, no sé per què; però en sé les conseqüències. No se m'han escapat els motius llunyans de la dissolució del Parlament.

Assenyalava Prieto una especificació dels motius generals que jo anunciava abans: el governar en republicà i l'haver estat fidels als principis de la República i als nostres compromisos amb l'opinió pública. Amb tot, no crec que tinguin la mateixa importància tots els motius que s'argumenten contra el Parlament constituent. Al meu entendre n'hi ha un de principal. Un de decisiu: declarar al Parlament que amb obstrucció o sense, amb aldarulls al carrer o sense, jo estava disposat a què fos aprovada, per ésser l'expressió autèntica de l'article 26 de la Constitució, la llei de Confiregacions; aquell dia vaig comprendre que el nostre Govern i el nostre Parlament es trobaven ficats en una marejada, la més tumultuosa i imponent com no havia vist cap altre Govern. Era l'article 26. Era la Llei de Congregacions. La campanya electoral els nostres adversaris l'han feta explotant aquest tema. Tota altra cosa els interessava ben poc.

PLATAFORMES CONTRA LA REPUBLICA

L'any passat tingueren per plataforma l'Estatut de Catalunya. Portaren la campanya fins a la intemperança, àdhuc arribant a les consciències innocents que, per la seva poca instrucció política, creien com article de fe les infàmies que es deien contra nosaltres i contra les aspiracions de Catalunya. Fins i tot hi hagué gent per dir en ple Parlament que el Govern que jo presidia, i personalment el seu president, sostenia la campanya de l'Estatut per no perdre els quaranta vots dels diputats catalans. Al qui per sentit polític té aquesta migradesa i vacuïtat d'ideals no es pot fer altra cosa que combatre'l. No vaig respondre res: però es féu aquesta campanya tremenda que culmina—no ho oblidéssim!—en un aixecament armat contra la República. Amb tot, s'aprovà l'Estatut, i ara ja no espanta ningú. Fins i tot he vist amb sorpresa—no cal dir plaent—que alguns dels més tossuts enemics de l'Estatut, quan només era dictamen de la Comissió parlamentària, es disposen a rebre amb els braços oberts l'Estatut basc. ¿A què ve aquest canvi? ¿Quines diferències hi ha entre un i altre text? Els conec tots dos, però tampoc ho endevino. Però cal fer constar que tot allò de l'Estatut no passava d'ésser una plataforma erigida contra el Govern de les Corts Constituents. Vingué la batalla, es guanyà, i ja ningú no la recorda, com no sigui per anar-hi a recollir armes contra la República, contra aquell Govern i contra aquelles Corts.

Després ha sorgit una altra plataforma, que és la de la col·laboració socialista. Aquella que jo havia lliurat la República als socialistes; potser hi haurà un dia que podran tornar-me-la. (Aplaudiments.) Era absurd, intensament grotesc allò del lliurament de la República als socialistes. No s'havia fet res més, no havien pres altra cosa que la part de Govern que corresponia a les seves forces parlamentàries. Es la negació del sentit polític, l'anul·lació de la visió de l'esdevenidor que ha de correspondre a un home d'Estat; és la negació del desinterès patriòtic i cívic, és el desconeixement del veritable interès nacional, creure que tots els problemes de la fluita de classes, quan es té l'encert de convertir-la en un problema polític i parlamentari, es limiten a l'esquifit, transitori i pobre problema de saber si una minoria és o no part al Govern.

El que no tingui dels problemes d'Espanya una visió més àmplia que aquesta, mi sigui capaç de discernir un altre criteri millor, més li valdria penjar-se amb la corda dels seus propis errors... (Aplaudiments.)

Tanmateix, també la plataforma socialista s'esfondrà. Els socialistes sortiren del poder, se n'anaren i, no obstant, els atacs eren cada vegada més forts. Era l'article 26, era la política laica, era la maniobra abscondida que té a les seves mans els ressorts econòmics, que li permeten marxar damunt les dues vies: la via religiosa, fent la campanya política a través de la fe i dels instruments d'organització de l'Església, i la via econòmica, agarrotant el poble que no ha fet altra cosa fins ara que esperar de la República, sense haver-se cansat encara de tenir esperança. Aquesta és la veritat o, almenys, la causa principal en la campanya contra la República, contra el que les Corts Constituents havien defensat.

Es veu ben clar, ciutadans, que per aturar aquestes aspiracions ciutadanes fou dissolt el Parlament. I ara, jo diria, parafrassejant les gazetilles de les comptadories dels teatres, que l'èxit ha sorprès la mateixa empresa.

EL SEÇRET DE L'EXIT

Però jo no crec que en la pròpia legió de l'agrarisme i dels seus aliats poguessin sospitar que els anava a sortir tan rodona l'operació. I jo crec, a més, que els partits polítics i les personalitats polítiques que abans de dissoldre's el Parlament, per una errada visió de l'Estat i de la política a Espanya, se'ls omplieren els ulls de candidatures i de vots, que qui més qui menys crequé que pel seu compte anava a portar gairebé la majoria al Parlament; jo crec que ara, davant dels fets ocorreguts, tinguin motius per estar contents. Parlo dels republicans...

(Aplaudiments.)

Massa succés, massa triomf: però examinant les coses amb serenitat, ¿la situació de les forces parlamentàries respon exactament a la situació de l'opinió pública a Espanya? Cal tenir en compte que el resultat del sufragi, impossible d'emmotllar sincerament a l'ondulació de tota una opinió nacional, sempre o quasi sempre ve a donar resultats en certa desproporció amb el seu contingut.

I hom ha de tenir en compte la desorganització dels partits republicans, la desunió dels partits d'esquerra, poc després d'una llei electoral que fou pensada en el Govern i aprovada al Parlament, amb la declaració expressa que era una llei electoral, amb primes enormes a la majoria, fabricada per a sol·licitar i obtenir la coalició de forces d'esquerra i, amb ella, una gran majoria al Parlament. I aquesta llei electoral, aprovada amb aquest propòsit exprés i manifest, al cap de dos mesos els partits l'usen al revés, i lliuren els avantatges de la llei electoral als qui han encertat a coaligar-se o aliar-se en els termes que estem veient a les Corts de la República. Si hi afegim la influència del vot de la dona, tindrem tots els elements de l'èxit i de l'aparent abassegadora victòria de les dretes espanyoles.

Jo tinc la seguretat que si hom fes una prova en un termini breu, i si en lloc d'estar discutint ara, com ja deia en el mes de setembre, fos rectificada la posició i la conducta, el resultat seria absolutament distint.

EL CAS GROTESC DEL GOVERN ACTUAL

Opino que en el Parlament actual, com deia abans Indaleci Prieto, es dóna el cas xocant d'un Govern compost per republicans que no tenen una majoria republicana per a governar. Jo recordo amb quin interès hom parlava quan nosaltres érem al Govern, amb una majoria, en veure que ens mancaven un o dos o trenta vots, i quan en mancava un deien: aquest Govern detenta el poder, no té majoria; i jo dic ara que aquest Govern no té majoria ni la pot tenir. (Aplaudiments.)

Espanta l'extraordinari espectacle de la República sense govern. Perquè no n'hi ha prou d'estar al Poder ni acceptar la responsabilitat de despatxar els assumptes de cada dia, i mantenir l'ordre públic per poder dir que hom governa. Resta la República sense govern, com un vaixell abandonat al mig de la mar, sense vela ni timó. Així resta el Govern, a mercè de les bategades dels grups de la dreta, que els han ofert llur prestació a canvi d'aquest o d'altres avantatges, els uns més escandalosos que els altres.

En una tal situació de desemparança ve actuant per manca de concepte de la vida pública, per manca d'orientacions i propòsits. I així hem vist com ahir el senyor President del Consell digué als periodistes que ell portarà a les Corts un projecte d'amnistia, i que, quant a la seva extensió, s'atindrà a allò que digui la majoria de la Cambra, igual si és de dreta com d'esquerra. Jo no he vist mai un President del Consell que en una qüestió capital per a la República, com ho és avui per avui la qüestió de l'amnistia, digui que farà allò que diguin les dretes o el que diguin les esquerres, segons llur major o menor nombre de vots.

La impressió de farsa, de comèdia, que dóna el Parlament, per manca de sinceritat de la pròpia convicció i per manca de claredat de la pròpia posició, és veritablement vergonyosa. Ningú no creu allí en el paper que aparenta representar. Tothom està tement quelcom que pot passar, i sort en tindrem si un succés sentimental, com el que fa poques tardes va produir-se a la Cambra, pugui demostrar al règim que encara resta a la Cambra una expressió de dignitat i de sentiment.

L'ARTICLE 26

Estem a la mercè d'un moviment sentimental d'una Cambra que en la seva majoria no és republicana. Aquesta és la situació tràgica a la qual ha arribat el nostre país. I tot això, a canvi de què? Doncs, a canvi de destruir algunes de les obres capitals de la República, entre d'altres l'article 26. Per tal que ningú no es doni per enganyat, les dretes han expressat el seu propòsit que aquestes Corts passin el termini legal, després del qual la Constitució permet d'ésser reformada per acord del Parlament; és a dir, per a reformar aleshores l'article 26.

Em sembla un somni; convé recordar, però, a tot el país que l'article 26 de la Constitució és una obra transaccional i de la qual tinc motius per a recordar-me'n: una obra transaccional perquè a la Cambra constituent hi havia potser una majoria intransigent sobre el particular que hauria votat un text molt més rigorós, i una fracció que era també potser la meitat de la Cambra, que tenia un sentiment més moderat en aquell assumpte. I per arribar a un acord en aquella memorable sessió, jo vaig proposar una solució, que és l'actual article 26. Fou acceptat per tothom, a títol transaccional, deposant uns i altres llurs especials i particulars compromisos de partit.

Era una transacció, i jo no estic pas penedit d'haver-la trobat. No n'estic penedit, però poden penedir-se'n altres, i sense necessitat que ningú no se'n penedeixi poden venir-ne d'altres també que sense topar amb el penediment en el seu camí, tampoc no estiguin conforme amb l'article 26 i vagin a la revisió de la Constitució per tal de modificar aquest article. Ja veurem en quin sentit es modifica, perquè és ben possible que aquells que intervingueren en l'acord transaccional hagin de reconèixer que el nostre esforç de limitació i concòrdia no ha estat comprès, ni agraït, ni apreciat, i hagin de deixar anar les regnes de la moderació perquè cadascú faci amb l'article 26 allò que els seus apetits polítics... (Aplaudiments que no permeten d'oir el final de la frase.)

EL CAVALL DE BATALLA

Aquest serà el cavall de batalla de les Corts, i jo espero que dintre de quinze o vint dies, quan el programa del Govern estigui esgotat, perquè amb la gran majoria condicional que li presten les hosts d'Acció Popular i agraris, que s'ofenen si se'ls pregunta si són republicans, que prenen com una desconsideració personal si se'ls pregunta per llur fe política i se la callen, amb l'ajut condicional, dic, que aquestes gents li presten, mentre el Partit Radical no es recobri i abandoni el camí equivocat on un mal sentit de la disciplina de la política l'ha ficat, per a mal de tots mentre no recobri el seu text republicà i trenqui aquesta aliança que jo espero serà transitòria amb aquesta gent que no és ni serà ja mai republicana, sense força en la Cambra, s'esgotarà, senyors, el programa de negació i destrucció de l'obra de la República.

I jo dic als republicans del Parlament, siguin on siguin, que en l'època en què nosaltres preponderàvem a les Corts, jo havia dit moltes vegades, en les hores de lluita més viva, als republicans, no digueu ni féu coses irreparables, no ens fem la ilusió que la República està preparada i forta sense temença a res. No perdeu de vista l'esdevenidor. No m'han fet gaire cas, però jo aguelxo mantenint que cal arribar a la solidaritat republicana amb els socialistes. Jo no entenc com pot haver-hi republicans que per tal de satisfer un desig de partit, després de tot natural i que uns altres participen, per tenir la galania d'ostentar la representació del país i de la República, poden posar en compromis aquells homes als quals deuen el seu nom, aquells homes als quals deuen els seus títols per a governar.

NO ES POT ENGANYAR EL PAIS

Si hi ha a la Cambra o al país algú que sentí l'arrogància de creure que es pot encarregar del Govern de la República sense ésser republicà, que prengui el Govern. El que no es pot admetre és la hipocresia i la farsa, el que no es pot admetre és que un grup, un Govern de republicans, estigui mogut entre bastidors pels seus pitjor enemics. Acció Popular, agraris, monàrquics, tenen majoria a la Cambra; doncs que ocupin el banc blau. (Aplaudiments.) Que ocupin el banc blau i ja veurem el que passa al país. El que no es pot fer és continuar enganyant-lo per més temps.

El que nosaltres volem aquí, jo el més modest, és renovar davant vostre, part principal de la democràcia republicana d'Espanya, la promesa i l'oferiment que tantes vegades hem fet i que crec que hem ja començat a complir en actes de govern i en lleis de la República.

REPÚBLICA, DEMOCRACIA, LLIBERTAT

El que jo prenc com a base d'una acció política es redueix a poques paraules: República; República perquè és l'expresió autèntica de la consciència nacional; República, perquè no es tracta d'un misticisme polític, com algun "diletante" m'ha tirat en cara a mí; no és un misticisme republicà que substitueixi un altre misticisme polític.

La República, a Espanya, avui, any 1934, és la cosa més real que es pot forjar, perquè no és solament l'alliberament de la tirania a què estava sotmès el poble espanyol durant decennis sencers, sinó la possibilitat única de la nostra incorporació a la civilització i d'enlairament del nivell moral del poble espanyol. Això és per a nosaltres la República: República, Llibertat i Democràcia.

M'interessa cridar la vostra atenció sobre això: jo no deixaré mai d'ésser liberal ni mai he deixat d'ésser demòcrata. Conec totes les faltes que té el règim democratic, totes les seves insuficiències, tots els seus destorbs, però no estic disposat a rendir-me mentre no es trobi un sistema que garanteixi la lliure selecció de les persones, la lliure discussió de les idees, la llibertat de consciència i la responsabilitat dels encarregats del poder públic. Quan s'hagi trobat un sistema de Govern que enllaci aquests capitols, podrem deixar d'ésser demòcrates i serem una altra cosa. Mentrestant jo no deixaré mai d'ésser-ho, malgrat les sirenes que canten constantment a l'oïda de qualsevol home polític que és al Poder o prop d'ell. A voltes no són sirenes, sinó eixordadors corns de no sabem quins monstres marins. No, i jo entenc la República com a expressió de la llibertat i de la democràcia, i contra els atemptats a la democràcia i a la llibertat, que és atemptar contra la República, jo no hi oposo altra violència que la democràcia. Quan a mí se m'amenaça amb la dictadura jo no oposo la dictadura, sinó la mateixa democràcia. La manera de combatre una dictadura no és pas posant-n'hi una altra enfront, sinó posant-li enfront el poble lliure i organitzat per a defensar-se amb la seva democràcia. Nosaltres no hem suportat la dictadura i tampoc no vull que s'hagi de suportar amb nosaltres cap dictadura, i no estem disposats a cap dictadura, passi el que passi. D'això no me n'apartarà ningú.

Quan jo dic, doncs, República, vull dir Llibertat i Democràcia; però també diré dues paraules que m'han estat retretes com un defecte personal, diré també, Llei i Autoritat. Però l'Autoritat no són els agents; l'Autoritat és el Govern i dintre del Govern, la República i la consciència. L'Autoritat és l'ordre espiritual.

L'AUTORITAT D'UN GOVERN

Vosaltres que sou uns demòcrates intel·ligents i experts, no teniu necessitat que jo us defineixi en què consisteix l'autoritat d'un Govern. Vosaltres ja ho sabeu. Sabeu els Governs que a Espanya han tingut l'autoritat i sabeu quins no la tenen i per què. I això ho puc dir davant de 40.000 espectadors. I jo pregunto, i ningú no em contestarà, jo pregunto, dic, si algun dels motius que ara estan en vista per aquesta o l'altra resolució del Govern o de les Corts, si algun d'aquests motius podria ésser proclamat ací, en aquesta plaça, a l'esguard de tothom, sota el sol brillant de Barcelona. (Veus: No, no.)

Perquè manca l'autoritat en els directors de la política republicana. Una autoritat al Poder sense autoritat moral, amb la conducta sense tara en temps anteriors al règim. I jo sé i jo afirmo, que s'han hagut de produir lluites tempestuoses en alguns esperits quan, en dies crítics per a la República, han restat flotant i trepitjant el sòl espanyol testimonis que podrien alçar llur veu acusatòria i que no ho faran mai, no sé si per un mal entès respecte i consideració, que no té cap valor en la vida pública. En aquesta manca d'autoritat no s'hi pot incórrer impunement. En això, nosaltres, jo, no hi caurem mai.

L'EXEMPLE DE CATALUNYA

Per aquesta obra sí que us convido i que l'exemple que doneu a Catalunya, d'aquesta primera coalició electoral, s'estengui per tot Espanya.

Algú dirà: però aquest home es passa la vida forjant coalicions electorals... No. Cada dia té el seu afany. Vosaltres teniu el diumenge vinent unes eleccions i l'afany d'ara és que actueu pear guanyar-les.

Ja veurem què passa l'altre diumenge. Qui sap el que haurem de fer l'altre diumenge!; ara, però, com que es tractà de la lluita electoral, la veritable república és la vostra coalició. I heu tingut l'encert d'aconseguir-la, i aquesta cal presentar-la com un exemple a tots els republicans d'Espanya. Jo sempre he tingut confiança en vosaltres, catalans. Sempre. Parlo amb vosaltres, catalans republicans; aquells que heu sabut mantenir una bandera sagrada per a vosaltres... A vosaltres us parlo, catalans republicans i demòcrates que heu ajudat el Govern de la República a realitzar una de les seves obres més estimables i més inesborrables. Parlo amb vosaltres, catalans, que per tenir més arrelada i experimentada la sensibilitat política i la mateixa disciplina política, esteu obligats a no recloure-us dintre les vostres fronteres catalanes, sinó a estendre la vostra política i el vostre exemple per tots els recons de la terra espanyola, que prou necessitada està de saber allò que el desinterès, l'empenta i la disciplina valen en la Història i en la pròpia consciència política d'un poble.

Parlo amb vosaltres, ciutadans de Catalunya entera, no cercant l'agraïment o l'estimació d'una part del país, sinó com la consagració d'una política meditada llargament i desinteressada amb les experiències del meu país.

No es tracta d'agraïr res, sinó que cadascú tingui la consciència de la seva obligació com l'hem tinguda nosaltres, perquè tinc l'orgull de dir-vos, catalans, que jo no us he enganyat mai, perquè ja us vaig dir el primer dia—i ací hi ha testimonis que m'escoltaren, quan parlava en el Pàtria l'any 1930—, que jo creia en el problema català com el primer problema espanyol, i que quan jo tornés a Catalunya, conscient del poble que tenia davant meu, amb les seves aspiracions polítiques, aquestes aspiracions ja serien satisfetes.

Acabo, ciutadans, alçant el cor amb vosaltres per la nostra República, que és l'expressió ideal de la Pàtria dels nostres sentiments íntims d'espanyols i de catalans, i per la victòria de la civilització i de l'esdevenidor de la nostra estimada Espanya.

En acabar el seu magnífic discurs, el senyor Azaña escoltà una ovació clamorosa, veient-se obligat a saludar el públic, que, ultra ovacionar-lo, el saludava fent voleiar els mocadors i cridant "Visca Azaña!".

* * *

L'acte acabà a dos quarts de tres de la tarda. El públic, que va sortir a poc a poc de la plaça, i el que ja hi havia al carrer, es quedà fora per tal de tornar a aplaudir els oradors, els quals aconseguiren amb moltes dificultats obrir-se pas entre la multitud i arribar al cotxe. Un cop hi hagueren muntat, es veieren igualment amb penes i treballs per a poder avançar. La multitud els seguia i continuava victorejant-los.

A un quart de quatre de la tarda, davant de l'Hotel Colom, hi havia molt de públic que esperava l'arribada dels oradors.

Un incident

Mentre se celebrava el miting un subjecte sabotejà la instal·lació dels altaveus tallant-ne els fils. Fou detingut per un alumne de l'Escola de Policia de la Generalitat i conduït a la Delegació del Passatge d'Ortigosa, on, després d'haver declarat, fou posat en llibertat.

Un altre incident

En sortir de la Plaça Monumental el carro que havia estat utilitzat per a portar les cadires de la presidència de l'acte topà amb un pal suport de les línies telefòniques.

Per aquest motiu fou interrompuda durant uns quants minuts la radiació dels parlaments, el temps just que els calgué als operaris per a arranjar els desperfectes.

La retransmissió del miting

Una nota de Ràdio Barcelona

Se'ns prega la inserció:

"Per primera vegada Ràdio Barcelona es veu obligada a justificar als seus oients i al públic en general les irregularitats d'una comesa confiada a la seva solvència. Ens referim a l'acte polític de Concentració d'Esquerres celebrat ahir al matí a la Plaça de Braus Monumental, en el qual acte Ràdio Barcelona, ultra transmetre els discursos, tenia cura de la instal·lació i funcionament dels altaveus emplaçats dins el recinte de la plaça.

Degut a l'enorme aglomeració de ciutadans, que a les nou del matí havien ja omplert gairebé tot el recinte, i a causa que els que anaven arribant, portats per la seva impetuositat, per tal de prendre millor lloc del que els pertocava, pujaren damunt els altaveus i les línies que els alimentaven, tot trencant algunes d'aquestes, i avariant els aparells.

Malgrat aquest incident, ocorregut moments abans de començar l'acte, els operaris de Ràdio Barcelona, amb una llestesa que els honora, repararen en el possible les avaries. Més tard, però, s'observà que alguns dels aparells reparats funcionaven amb anormalitat dubtosa. Mobilitzats els homes de EAJ-1, atraparen infraganti un individu que tallava les línies dels altaveus, el qual la multitud que presencià el fet, en moment de justificada indignació, apallissà copiosament. Aquest individu fou detingut, i malgrat aquesta nova avaria, la seva reparació fou qüestió de pocs moments.

Amb tot, es posà novament a prova l'esforç i l'entusiasme professional dels nostres operaris en quedar enderrocat, per una falsa i involuntària maniobra d'un camió que sortia del recinte de la Monumental, un pal de conducció elèctrica, en el qual eren enclavades les línies microfòniques de l'emissora del Tibidabo. D'aquest fet foren testimonis diverses autoritats catalanes. Al cap de trenta minuts escassos d'aquesta tercera i important avaria, els operaris reconstruïren la instal·lació, i a partir de més de mig parlament del senyor Casares Quiroga i dels altres que el seguiren dels senyors Pi i Sunyer, Indalecio Prieto i Manuel Azaña, la recepció, tant a l'interior de la Monumental, com a l'exterior, fou més que perfecta."

Azaña parla a un redactor de LA PUBLICITAT

(Ve de la primera pàgina)

—Home, vostè és molt exigent.

—Permeti don Manuel. Recordo una conferència seva a l'Ateneu de Madrid en la qual va dir que Espanya era un país heredo-històric, víctima d'una doctrina elaborada fa quatre segles. ¿L'estat actual de la política espanyola no confirma la seva afirmació i no és un mal averany pel futur del país?

—Efectivament. I vaig dir encara que cada vegada que la tirania tradicional llença la màscara i es paga al nostre compte el luxe d'ostentar una semblança de pensament i una emoció consistent es gira vers el passat. Cal emancipar-nos de la història.

—Aquesta tradició espanyola, ¿podria ésser el fonament d'un feixisme espanyol, el que Gil Robles anomena Estat totalitari?

—Mireu, a mí Gil Robles no m'interessa, ni el que fa ni el que diu. Em sembla que el sistema de transplantar ací unes idees que s'apliquen a Alemanya és una insensatesa. A més, jo sóc més tradicionalista que don Carlos. Alguna vegada he dit que els millors súbdits de Felip II eren els servidors d'Alfons XIII.

Els qui coneguin la història millor que en els textos oficials saben que la tradició espanyola exemplar era la dels Furs i dels Usatges. Nosaltres volem aquesta. Vós i jo estem d'acord a admetre que qui no pot crear en la seva pròpia llengua empetiteix el seu esperit. Espanya és un poble, però es un poble vari, on hi ha Catalunya, les Bascongades i Galicia, amb llurs tradicions i llur varietat. Qui intenti "totalitzar" aquests elements diversos potser s'hi trencorà el cap.

—¿Com creieu possible aquesta empresa de retrobament republicà, aquesta segona proclamació, com heu dit vós?

—Jo només m'entenc amb els homes per les idees. Amb un demòcrata m'hi entendré sempre perquè fonamentalment pensa com jo. Aquesta empresa de retrobament republicà ha d'ésser àxiò. Algun dia, abans del 14 d'abril, haviem dit que la funció de la intel·ligència en l'ordre polític i social, i en l'estat present de la societat espanyola, era una funció demolidora. Ara estem disposats a tornar al carrer.

—¿Com preveieu la col·laboració socialista en aquesta campanya ja començada? ¿Creieu possible sobre una base nacional poder donar lloc a una realització social?

—Amic, em féu una pregunta de murri. Permeteu-me que em reservi la resposta perquè una opinió, sobre un problema tan delicat, s'exposa a interpretacions tendencioses, i ara som en moments de lluita imminent.

Porten l'abric del senyor Azaña. Després d'una jornada tan fatigosa pensem que seria excessiu retardar el seu sopar a l'Hostal del Sol. Ens despedim tot donant-li les gràcies.

—Ara, molt de compte, no em féu dir cap barbaritat.

Pot estar refiat...

PERMI VERGÉS

ELS ESPORTS

NATACIO

La segona jornada del «Trofeu Antoni Sabata»

Brull, Lepage i Hombravella foren els guanyadors en les respectives categories de seniors, juniors i debutants

La segona jornada del "Trofeu Antoni Sabata", que se celebrà el diumenge passat a la piscina del Club de Natació Barcelona, constituí una nova prova de la gran importància que té el factor voluntat en tots els nostres actes.

Si en qualsevulla altra ocasió s'hagués demanat a la majoria de la cinquantena de nedadors que participen en aquest trofeu que efectuessin en cursa cent metres de braça de pit o bé cent metres de braça de dors, els uns haurien respost que no la sabien fer i els altres haurien esquivat la contestació amb altres raons, significatives, en resum, de la mandra de fer-los.

Però el cas present es presenta completament diferent i justifica el nostre primer paràgraf.

La comissió esportiva del Club organitzà aquest trofeu per tal d'honorar la memòria d'aquell jove nedador que en vida es digué Antoni Sabata, el qual, en la seva curta actuació esportiva, sabé demostrar fins on es pot arribar, quan l'ideal de realització va acompanyat per la voluntat i l'entusiasme.

Si en honorar, doncs, la memòria d'Antoni Sabata s'honorava també aquestes dues qualitats, ¿quin esportiu podia esquivar la seva cooperació? Aquesta és la causa que tot l'estol de nedadors que defensen avui els colors del C. N. Barcelona corresponguessin a la crida que se'ls adreçà.

Sembla talment que la gran voluntat que acompanyà sempre tots els actes d'Antoni Sabata hagi flotat per uns quants dies per sobre les aigües de la piscina, ja que s'hi han vist nedadors que fins ara desconeixien per complet algun dels estils que compta el trofeu, i que en pocs dies s'han afanyat a adquirir-ne els suficients coneixements per tal de participar-hi, i els altres, els consagrats, s'han entrenat seriosament per assolir un honrós lloc en la classificació.

Els mateixos nedadors que vuit dies enrera feien la primera prova, que consistia en cent metres de braça de pit, el diumenge passat efectuaren cent metres de braça de dors, i el diumenge vinent faran cent metres de crawl. Si un mes abans els haguessin dit que farien això, potser que alguns no s'ho haurien cregut.

Aquest és el gran triomf que assoleix Antoni Sabata, quan ja fa més d'un any que està lluny d'aquest món.

ANTONI TRIGO

LES CURSES

Se celebraren en quatre sèries de cada categoria, i hi prengueren part des del recordman de la prova fins al que efectuava el recorregut per primera vegada. Algunes arribades foren tan disputades, que calgué donar diversos empats.

Si ens poséssim a jutjar els estils emprats, potser hi trobaríem alguns defectes, però coneixent la voluntat que animà els participants, preferim deixar-ho per a una altra ocasió, que ja ens vagarà de parlar-ne.

Dintre els especialitzats en aquest estil cal remarcar en primer lloc la cursa que efectuà el recordman de la prova, Ricard Brull. Feia força temps que no havíem tingut ocasió de veure nedar seriosament aquest nedador; en la cursa de diumenge es mostrà novament en plena forma, i amb el seu perfecte estil, enèrgic però no absent de la suavitat necessària, assolí el primer lloc de la seva categoria, emprant un temps que es diferencia de dècimes de segon del rècord de la prova.

Ricard Brull es troba actualment en plena forma, i no ens estranyaria gens, és a dir, esperem d'ell que en les properes competicions internacionals enderrocarà el rècord de la prova.

En la categoria de Juniors, cal remarcar la bona actuació dels nedadors Lepage, Carulla i Bonacasa, els quals, sobretot el primer, efectuaren una magnífica cursa. A Lepage no el coneixíem encara com a nedador de dors; de cop i volta s'ha situat com el segon en aquesta especialitat.

Es un nedador que té totes les condicions per a nedar; ell, doncs, té la paraula. Carulla i Bonacasa oferiren la prova emocionant de la jornada; tot el recorregut fou un frec a frec que no es resolgué ni a l'arribada, i calgué donar un empat. I en la categoria de debutant, Ombravella assolí el primer lloc; és ja conegut en aquesta especialitat, i en cada nova actuació va assenyalant un marcat progrés pausat, però segur.

La classificació fou així:

Categoria Debutants

1. Guillem Ombravella, 1 m. 32 s. 4-10; 2. Francesc Parés, 1 m. 34 s. 4-10; 3. Daniel Campo, 1 m. 34 s. 5-10; 4. Francesc Sabater, 1 m. 36 s. 4-10; 5. Lluís A. Garcia, 1 m. 38 s.; 6. Manuel Muriedas, 1 m. 42 s.; 7. Ex-æquo Carles Martí i Miquel Viladach, 1 m. 43 s.; 9. Agustí Sala, 1 m. 44 s. 8-10; 10. Vicenç Montesinos, 1 m. 45 s.; 11. Andreu Nubiola, 1 m. 48 s.; 12. Joan Martí, 1 m. 49 s. 8-10; 13. Ramon Torrents, 1 m. 50 s. 4-10; 14. Albert Dorca, 1 m. 52 s. 4-10; 15. Emili Molines, 1 m. 59 s. 6-10; 16. Manuel Tey, 2 m. 7-10; 17. Josep Llansà, 2 m. 3 s. 6-10; 18. Basili Costa, 2 m. 7 s.; 19. Pere Codina, 2 m. 8 s. 8-10; 20. Mateu Mollevi, 2 m. 10 s.; 21. Salvador Duran, 2 m. 12 s. 4-10; 22. Josep M. Bruguera, 2 m. 21 s. 6-10.

Categoria Juniors

1. Andreu Lepage, 1 m. 22 s. 6-10; 2. Jordi Carulla, 1 m. 26 s. 2-10; 3. Ex-æquo en el mateix temps Carles Bonacasa; 4. Vicenç Santpere, 1 m. 30 s. 7-10; 5. Josep Carrasco, 1 m. 32 s. 5-10; 6. Ricard Canela, 1 m. 33 s.; 7. Werner Eggart, 1 m. 35 s.; 8. Joan Sànchez, 1 m. 35 s. 4-10; 9. Josep Canela, 1 m. 36 s.; 10. Pere Nubiola, 1 m. 39 s. 5-10; 11. Martí Herbolzheimer, 1 m. 39 s. 6-10; 12. Amadeu Aleixandre, 1 m. 42 s. 6-10; 13. Emili Feliu, 1 m. 44 s. 8-10; 14. Julià Castellà, 1 m. 45 s. 4-10; 15. Enric Fedi, 1 m. 45 s. 6-10; 16, Joan Buira, 1 m. 57 s. 4-10; 17. Enric Abraham, 2 m. 4 s. 5-10.

Categoria Seniors

1. Ricard Brull, 1 m. 18 s. 8-10; 2. Joan Gamper, 1 m. 27 s. 4-10; 3. Angel Sabata, 1 m. 29 s. 6-10; 4. Màrius Zwiller, 1 m. 30 s.; 5. Jaume Cruells, 1 m. 33 s.; 6. Ex-æquo Manuel Lecha i Carles Cairol, 1 m. 35 s. 6-10; 8. Lluís Santacana, 1 m. 37 s. 2-10; 9. Josep Cabrejas, 1 m. 39 s.; 10. Llorenç Arranz, 1 m. 40 s.; 11. Ramon Borràs, 1 m. 41 s. 1-10; 12. Julià Cabrejas, 1 m. 41 s. 3-10; 13. Rafel Jiménez, 1 m. 42 s.; 14. Amadeu Costa, 1 m. 51 s. 4-10; 15. Gonçal Jiménez, 1 m. 52 s. 4-10; 16. Dídac León, 1 m. 56 s. 4-10; 17. Antoni Trigo, 1 m. 57 s. 4-10; 18. N. Canut, 2 m. 22 s. 3-5.

¿Heu llegit el darrer número de

Clarisme

PILOTA BASCA

Al Club Bascònia

Dels partits jugats en la matinal de diumenge al Frontó Novetats cal destacar el disputat en darrer terme per les parelles Aramendia-Torrents, vermells, i Salsamendi-Steegmann, blaus.

Malgrat que pel resultat podria semblar altrament, puix que els blaus venceren pel bonic marge de 40 a 26, el partit va resultar interessant de debò, car els vençuts, davant la superioritat dels contraris, saberen oposar una magnífica resistència que féu interessant la lluita. L'artífex de la victòria va ésser Salsamendi, que en un dels seus millors dies, prodigà les rematades a dues parets que foren les que anaren acumulant punts a favor seu. Steegmann, amb el seu coneixement de joc, col·laborà eficaçment al triomf.

Van jugar-se dos partits de concurs. El del grup C. entre Alonso-Pardiñilla i Batlle-Canadell. Venceren aquests per 36 a 40.

Del grup A. Oliveres - Matesanz venceren, per 40 a 30, la parella Torrents II - Nogués.

El partit a pala el jugaren Aguirreureta - Garagorri contra Carreres - Hernàndez. Venceren els primers per 40 a 38.

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts. Tarda, 4'15

URIZAR I - UGALDE

contra

ANDRINUA - TEODORO

Nit, a les 10'15

OLAZABAL - UGARTECHEA

contra

GURUCEAGA - BLENNER

FRONTÓ NOVETATS

AVUI, DIMARTS

Tarda, a les 4:

Chiquito Bilbao - Urzay

contra

Gallarta II - Lejona

Nit, a les 10'15:

Araquistain - Perea

contra

Quintana II - Chiquito Gallarta

DETALLS PER CARTELL

FUTBOL

Els Campionats de Lligues

El Barcelona vencedor de l'Oviedo i, a Donòstia, l'Espanyol, en un bon partit, obté un empat a tres gols

El Sabadell, a Gijón, és derrotat per l'Sporting en un partit incidentat. - El Girona a Alacant i el Júpiter al seu camp, empataren

REMARQUES

El partit que va jugar ahir el Barcelona contra l'Oviedo va ésser un partit extraordinari. Expectació, joc pobre i bon resultat. Va perdre el foraster, però els de casa no van donar satisfacció als molts que volien sis o set gols per compensar el resultat de la primera volta.

* * *

Qui més, qui menys, tots volíem veure derrotat l'Oviedo. Bastants espectadors anaven proveïts de xiulets metàl·lics que — segurament — no els hi van portar pas els Reis. Però ben pocs volien que es posés l'Oviedo en inferioritat numèrica.

Els que van comprar xiulet per al partit d'ahir ja van amortitzar-lo.

* * *

El màximum d'esforç barcelonista en començar la primera part no es va veure correspost amb un parell de gols que ben bé mereixien. En canvi, quan el joc va decaure, van aconseguir marcar.

Si comparem l'infructuós domini del Barcelona amb les perillosíssimes arrencades dels asturians no ens sentírem pas optimistes respecte a haver superat en joc — malgrat el resultat favorable — els visitants.

* * *

L'Oviedo amb 4 suplents. L'Oviedo amb 9 jugadors. I l'Oviedo dominava i era l'equip més perillós damunt del camp.

Que Déu ens alliberi, en un dia com el d'ahir, del primer equip complet de l'Oviedo!

* * *

L'ésser esportiu també cansa. I el nostre públic ja renuncia a ésser-ho. Com que sap com ens tracten així que surten els nostres jugadors de Catalunya, ahir va xiular, però va tenir ganes d'aplaudir la sortida i totes les jugades dels forasters.

Per patriotisme va xiular a un català, el porter de l'Oviedo, perquè va preferir sortir de Catalunya abans de seguir jugant aquí. Amb la particularitat que el Barcelona i l'Espanyol oferien per ell el doble del que en va donar l'Oviedo. Crieu fills...!

* * *

Làngara va jugar moltes vegades sense que cap altre davanter no l'ajudés i va ésser sempre un element perillós. Potser aquesta temporada no havíem vist un davanter centre com ell, i trobem justificada la seva candidatura a l'equip nacional.

* * *

Aquests darrers partits que ha jugat el Barcelona han marcat un fet notable: la recuperació de Gusman. Torna a tenir confiança en ell; el públic també n'hi té, i ja és novament Guzman "El Bueno".

* * *

Nosaltres del partit de primera volta jugat amb l'Oviedo recordem un nom: Caliche. Els de l'Oviedo, del segon partit en recordaran un altre: Villacampa.

* * *

Les festes d'aquests dies poden haver influït en el cansament dels jugadors barcelonistes, que ahir van arribar esgotats a mitja segona part.

L'Oviedo, jugant 9 jugadors semblava que comencés de jugar quan el partit ja s'acabava, confirmant el que ens havien dit del magnífic fons dels asturians.

* * *

El Barcelona, vencedor de l'Oviedo per dos gols a cap

El Barcelona ha iniciat la segona volta amb un resultat més airós que en el primer partit d'aquest torneig. Ha obtingut un dos a cap sobre l'Oviedo, que és un dels equips que enguany més es cotitza. El resultat, per tant, observant-lo en el valor que representa, ja ens hauria de deixar satisfets, encara que ni de bon tros compensi aquells set a tres que el Barcelona s'emportà del camp de Buenavista. Però tothom que hagi presenciat el partit de diumenge convindrà amb nosaltres a no estar molt satisfet de l'actuació de l'onze local. El Barcelona és veritat que tenia per contrincant un equip d'aquells que senten una certa predisposició a fer quedar malament el contrari, encara més si aquest, de nom, s'escau ésser un superior jeràrquic d'ell, com en el cas que ens ocupa. L'Oviedo és, doncs, un equip perillós, perquè els seus elements, ultra posseir una resistència física ben envejable, amb algunes individualitats de primer ordre, no fa d'aquests factors esmentats la base dels seus triomfs, sinó que, de més a més, posseeix una cohesió perfecta, amb una excel·lent visió de tècnica i amb un joc desplegat amb rapidesa, simplicitat i elegància, que fan que se'ns presenti un conjunt ben arrodonit.

Amb aquestes perspectives ens trobàrem situats davant el partit de diumenge. El Barcelona, però, comprenent que la tasca no li era gens planera, es preocupà de demostrar-nos de bell antuvi la importància que concedia a l'adversari, i d'aquesta manera el comandament de la lluita no el deixà de la seva banda només que en comptades ocasions. El quintet atacant blau-grana, amb força facultat pels avançaments, se situà molt sovint per davant de la porta de l'ex-badaloní Florença, el qual, oh, paradoxa!, hagué d'intervenir quasi menys que Nogués. Com es comprèn? Senzillament, perquè la davantera barcelonista féu un joc lent, ensems imprecís, que era fàcil a la defensa asturiana d'anul·lar per complet. D'aquesta manera veiérem com el Barcelona atacava, i es mostrava superior en dominar als seus adversaris, sense poder transformar aquest domini per la lentitud dels seus elements. En canvi, els visitants, amb tot i no mostrar-se, com hem dit, tan iniciadors de joc com els locals, sempre donaven a les seves accions una nota de perill, per haver-hi en els seus rengles homes com Làngara i Herrerita, que no els era gens plaent el complicar les jugades. Per tant, l'actuació del Barcelona queda catalogada d'aquelles que agraden, però que no acaben de convèncer.

I el que encara posa més de manifest la deficient actuació del Barcelona és el fet que l'Oviedo jugués més de mig segon temps amb nou jugadors, per lesions d'Ibáñez i Herrerita, sense que pogués beneficiar-se de la inferioritat numèrica en què es trobava l'equip asturià. En aquesta segona part l'Oviedo palesà encara més l'excel·lent conjunt que representa, puix que no deixà entreveure que li mancués el suport de dos elements, perquè encara portà a terme avanços ben perillosos. Naturalment que en aquests moments imprevistos i de desacoblament de línies hi hagué alguns valors, com Caliche i Mugarra, que multiplicaren llurs intervencions amb un entusiasme inesgotable. Principalment el primer, es convertí en un back enèrgic i decidit, que rarament li passava la bala. Mugarra també es dedicà, amb èxit, a obstruir joc, ensems que serví passades ben calculades i perilloses. De la davantera Làngara, amb tot i no tenir la resta de la línia completa, evidencià la classe de què està revestit, que l'ha fet situar al lloc de líder dels perforadors d'aquest torneig. Jugador rapidíssim, que posseeix una gran facilitat en el desmarcatge i en el tret. Làngara donà més d'un moment d'ensurt, i això Zabalo ho podria ratificar, per tenir precisament l'habilitat d'esmunyir-se de l'adversari, sense que aquest arribi a adonar-se'n. Un altre dels elements que també s'agradà fou Herrerita, per l'encert en les passades. Els altres, tots amb grans dosis d'entusiasme, se situaren a una mateixa alçària. Florença, el porter que fa poc temps se'l disputaven els dos principals cercles catalans, no pogué demostrar la seva classe, perquè, relativament, intervingué poc.

Al Barcelona, com hem dit, la seva davantera no tingué l'encert dels darrers partits. Especialment Morera no estigué tan dinàmic com acostuma, i Padron, tampoc; ben poca cosa féu. Solament es distingireu Ventoldrà i Pedrol. De la línia mitjana Guzman féu un partit molt encertat. Zabalo, el millor de tots, salvà en dues ocasions dos gols imminents. Nogués, encertat.

EL PARTIT

Sota l'arbitratge discret del senyor Melcón, els equips s'arrenglerraren així:

Oviedo: Florença, Caliche, Ibáñez, Mugarra, Sirio, Chus, Inciarte, Chale, Làngara, Herrerita i Charín. Al segon temps Chus ocupà el lloc d'Ibáñez, i Charín passà a mig dreta.

Barcelona: Nogués, Villacampa, Zabalo, Santos, Guzman, Arnau, Ventoldrà, Goiburu, Morera, Padron i Pedrol.

Els gols foren marcats el primer cinc minuts abans del descans, en recollir Padron un centre d'Arnau, que el trameté a mitja alçària. El segon, al cap de tres minuts, en una jugada personal de Ventoldrà, que es féu escàpol.

JOM

Els Campionats de Lliga

Resultats de diumenge

PRIMERA DIVISIO

Barcelona, 2 - Oviedo, 0.
Donòstia, 3 - Espanyol, 3.
Ath. Bilbao, 6 - València, 2.
Madrid, 2 - Arenas, 1.
Racing Santander, 4 - Betis, 1.

SEGONA DIVISIO

Sporting, 4 - Sabadell, 3.
Coruña, 1 - Ath. Madrid, 2.
Sevilla, 5 - Osasuna, 1.
Múrcia, 3 - Celta, 1.
Alavés, 2 - Irun, 4.

TERCERA DIVISIO

Subdivisió A :: Grup Nord-est

Valladolid, 7 - Racing Ferrol, 1.
Logroço, 5 - Nacional, 3.
Avilesino, 6 - Baracaldo, 0.

Subdivisió A

Grup - Centre - Llevant - Sud

Elx, 2 - Hèrcules, 0.
Llevant, 4 - Cartagena, 0.
Saragossa, 1 - Gimnàstic, 0.

Subdivisió B

Eliminatòries intergrups

Alacant, 1 - Girona, 1.
Júpiter, 3 - Ferroviària, 3.
Unió Vigo, 3 - Torrelavega, 0.

Les puntuacions

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Donòstia	10	5	3	2	20	14	13
Madrid	10	6	1	3	19	18	13
Athletic	10	5	2	3	33	16	12
Racing	10	5	1	4	22	23	11
Barcelona	10	5	0	5	29	26	10
Espanyol	10	4	1	5	24	23	9
Betis	10	4	1	5	14	23	9
València	10	4	1	5	16	22	9
Oviedo	10	3	2	5	22	23	8
Arenas	10	2	2	6	15	25	6

SEGONA DIVISIO

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Sevilla	10	6	4	0	37	16	16
Athletic	10	7	7	2	30	16	15
Sporting	10	5	2	3	14	21	12
Celta	10	4	2	4	18	18	10
Murcia	10	5	0	5	19	21	10
Irun	10	4	2	4	20	26	10
Coruña	10	3	2	5	19	18	8
Osasuna	10	4	0	6	25	25	8
Sabadell	10	2	3	5	19	28	7
Alavés	10	1	2	7	16	24	4

El Donòstia i l'Espanyol empaten a tres gols

Donòstia, 8. — Al camp d'Atocha, davant una gran expectació, es jugà ahir el partit corresponent al torneig de Lliga entre el titular i l'Espanyol.

Per primera vegada en aquesta temporada el Donòstia no obtingué la victòria en el seu camp, puix que la lluita acabà en un empat a tres gols. L'empat fou just, i d'haver-hi hagut un guanyador, aquest havia d'ésser l'Espanyol.

L'equip català mostrà un gran conjunt. El millor fou la defensa, Martí i els exteriors. D'aquests, Prat insuperable. El Donòstia arrenglerà Cholin al centre de l'atac.

El partit fou interessant i emocionant per la forma com es descabdellà. El primer a marcar fou el Donòstia el qual avançà el marcador en dos gols, i a continuació empatà l'Espanyol. Amb aquest resultat acabà la primera part.

A la segona, novament fou primer el Donòstia qui marcà i l'Espanyol assolí l'empat definitiu.

Al cap de disset minuts del primer temps, Tolete marcà el primer punt. Dos minuts més tard, el mateix jugador va marcar el segon. Al cap de vint-i-sis minuts, un centre de Prat el va rematar Edelmiro II. Sis minuts després, un centre de Prat fou rematat de cap per Iriondo.

En el segon temps al cap de trenta-set minuts el Donòstia marcà el tercer gol. Un centre d'Ortega el va recollir Cholin que va cedir la pilota a Tolete i aquest marcà el tercer gol del Donòstia; a continuació una escapada de Bosch va permetre a Edelmiro I batre Beristany.

Espanyol: Florença, Hereter, Pérez, Martí, Soler, Cristià, Prat, Edelmiro, Iriondo, Edelmiro i Bosch.

Donòstia: Beristany, Goyeneche, Arana, Amadeo, Ayestaran, Marculeta, Ortega, Insausti, Aldazàbal, Ipiña i Tolete.

El Sabadell és batut per l'Sporting de Gijón per quatre gols a tres

Gijon, 8. — L'encontre jugat entre el Sabadell i l'Sporting al terreny del Molinon, resultà bastant accidentat a les acaballes. El darrer quart d'hora contrastà pels incidents amb la normalitat que fins llavors havia tingut la lluita en la qual el joc s'havia mostrat igualat perquè l'Sporting no tingué ahir a la tarda una actuació bona. Els seus mitjos estigueren bastant fluixos i la davantera estigué també deficient en rematar. El primer temps acabà amb empat a dos gols, aconseguits alternadament. Herrera marcà per a l'Sporting, i Crespo empatà. Tornà a marcar Herrera i Crespo igualà una altra vegada i, a la poca estona de començar el segon temps, Pin s'apuntava el tercer gol per a l'Sporting, i assolí després l'empat el Sabadell per mitjà de Calvet. En aquestes circumstàncies, la nerviositat d'ambdós bàndols i del públic era bastant gran. Al cap de 37 minuts del segon temps, en ocasió d'un avanç de l'Sporting, s'originà un aldarull davant la porta de l'equip català. Sembla que es produïren unes mans, a judici d'alguns, atrevides, i l'àrbitre les castigà amb penalty.

Aquesta decisió va produir una gran indignació entre els jugadors del Sabadell que s'insolentaren amb el senyor Campos. Alguns arribaren a sacsejar l'àrbitre i per aquest motiu foren expulsats, primerament Mota i Colunga, i poc després Gual. Un cop el públic calmat, Pin va tirar el penalty, deturà la pilota el porter del Sabadell, el qual la tornà al terreny de joc, i Pin xutà novament i aconseguí el gol de la victòria.

A conseqüència d'aquest gol, bastant anormal, els jugadors del Sabadell jugaren molt excitats, la qual cosa donà lloc a nous incidents. Fournier donà un cop de peu a Pin, i poc després Gràcia feia un altre faut descarat a l'interior gijonès, per la qual cosa fou expulsat del terreny de joc. Els incidents continuaren fins al final de l'encontre.

El senyor Campos, amb les seves debilitats, fou el principal culpable dels incidents.

Equips:

Sabadell: Fournier, Morral, Lledó, Colunga, Gràcia, Mata, Crespo, Beltran, Gual, Calvet i Esteve.

Sporting: Amador, Manfredo, Pena, Antonio, Calleja, Reyes, Torres, Muñiz, Herrera, Pin i Nani.

TENIS

Les grans competicions tenístiques

Campionats de Catalunya 1933

(Comentaris finals)

L'alentiment forçós en la marxa d'algunes de les proves d'aquests Campionats ha fet que no ens poguessin ésser lliurades les dades completes fins a aquests darrers dies. Aquestes dades, però, tot i el retard amb què han arribat a les nostres mans, tenen prou interès per a justificar-ne la publicació. Cal, també, que aclarim que la responsabilitat del retard aludit no ateny per res als organitzadors, que han treballat amb encert i sense plànyer mai cap esforç. Sempre que resten proves per a jugar fora de les dates previstes, els interessos particulars entren en primer pla perquè l'interès general és absent del concurs. En aquests casos els organitzadors no tenen altra solució que carregar-se de paciència i esperar resignadament, limitant-se a fer el paper d'espectadors.

* * *

Campionat individual homes, segona categoria: Aquesta prova aplega 43 inscripcions, i, si més no, serveix per a evidenciar la magnífica forma del defender del Turó senyor Huerta. Quan hom acordava unànimement els sufragis a Casanoves, i res no feia esperar la seva desfeta (Casanoves guanya en quarts de final P. Ros per 6-2, 7-5), Huerta, amb una facilitat meravellosa, i emprant-se a la manera dels veritables jugadors de concursos, obté una meritòria performance en batre'l per 6-2, 8-6. Hi ha, encara, la victòria de Casanoves damunt M. Puigmartí (6-3, 7-5), que posa de relleu la forma del jugador classificat en segon lloc. Huerta, ultra el resultat favorable contra Casanoves en la final, ha batut J. M. Blanc — la gran esperança catalana — i Aguiló en dos sets (7-5, 6-0). De tot el que deixem apuntat es desprèn que Huerta, guanyador absolut de la prova, és una raqueta remarcable, la qual hom haurà d'observar amb atenció en els vinents concursos.

* * *

Individual senyores, segona categoria: Aquesta prova situa en primer lloc una raqueta poc coneguda, la senyoreta Losse. El nombre d'inscripcions a la prova s'eleva a 12. Les lluites més interessants les forneixen la senyoreta Witty en pugna amb la senyoreta A. Gamboa (resultat favorable a la primera per 4-6, 6-3, 7-5), i la senyoreta Losse contra Dolors Rifer. Cal esmentar la valor d'aquesta raqueta (ens referim a la senyoreta Rifer), que, ultra posseir un joc de fons força complet, juga amb una empenta i una decisió que avaloren les seves exhibicions.

La final acara la senyoreta Witty amb la senyoreta Losse. Fan una lluita molt igualada en la qual, de bones a primeres, la senyoreta Witty embla portar avantatge i fins tenir grans probabilitats d'emportar-se'n el partit. A mesura, però, que la lluita avança la senyoreta Losse va guanyant terreny sensiblement (7-9 Witty el primer set, 6-3 Losse el segon). El darrer set és un domini constant de la guanyadora, i sense història s'escola aquest set amb el resultat contundent de 6 jocs a 1 de Losse.

* * *

Parelles homes, segona categoria: Aquesta prova aplega 15 parelles. I és un triomf magnífic de la parella Soler-Cabot i Blanc.

Soler C. - Blanc de bell començament ja obtenen un resultat inesperat davant l'equip Rubio - Saslavsky (6-1, 6-3). Més tard s'enfronten amb la parella Puig - Tusquets, i obtenen un resultat exacte: 6-1, 6-3. La final oposa Casanoves - Puigmartí (equip realment perillós) a Soler C. - Blanc, la parella guanyadora. Dos sets són suficients per a resoldre el matx, i 7-5, 6-4 és el resultat en xifres de la partida, que fou seguida amb gran interès, i en la qual abundaren els moments de gran emoció. Els germans Carles, que semblava havien de fornir lluites fins a la final, foren engolits per l'equip Casanoves - Puigmartí per 6-4, 6-2. En aquests campionats de Catalunya — i ho lamentem moltíssim — els germans Carles no han aconseguit fer-se remarcar ni individualment ni formant equip. Volem creure que l'eclipsi serà de curta durada.

* * *

Individual homes, tercera categoria: Aquesta és sempre la prova de la màxima emoció. Moltes vegades hem fet l'elogi d'aquesta prova tenística apassionant. Ens cal insistir avui, encara, sobre la gran importància d'aquesta lluita tan viva que originen les terceres categories catalanes, i creiem sincerament que és entre els elements més sans d'aquest sector on cal cercar els grans campions de demà. Els veritables campions que freturem, eficients dins la pista i entusiastes en tot moment.

Les lluites de la tercera categoria catalana són sempre lluites a fons. Hom defensa les partides fins al límit. La fredor és absent dels combats. Ací hom juga sense reserves. Hi ha moltes vegades una manca total de control i de coneixement de joc. Tant se val. Davant del joc dels veritables joves hom ha d'ésser indulgent; una cosa va per l'altra. De vegades davant una partida de tercera categoria hom pensa: "Això encara és verd. Em penso que seria millor llegir el diari una estona..." En aquest moment, però, un *smash* únic, perfecte, col·locadíssim, deixa l'empremta al vèrtex de l'angle de fons del "court". Mai no havíeu vist un cop tan acurat d'execució i de resultat tan eficient. Cal no admirar-se. Es una de les fases típiques dels terceres que us juguen vint bales insulses i impremeditades per a sobtar-vos més tard amb una jugada genial que rarament produirà un primera consagrat.

Per totes aquestes raons, i per la bona fe (la virtut que jo més admiro) que presideix totes les actuacions d'aquesta oblidada categoria tenística, jo entenc que cal posar en primer pla de l'atenció dels públics esportius totes les actuacions dels fins avui ignorats, que, sense esperar altra recompensa que el goig de la lluita per la lluita, armen unes grans batalles entusiastes en les primeres hores del matí, mentre "els bons" dormen i es reserven com uns desesperats, esperant que el públic subratlli els seus esforços i les curses lliurs, matemàticament dosificades. Confesso que a mi el que m'engresca és aquest prodigar-se incansablement i aquesta profusió d'esforç sense premi possible. Es d'aquesta generositat que viu el veritable esportiu. I és aquesta generositat la que excita la meva admiració.

Enguany la prova individual homes tercera categoria ha estat la més important en nombre. Setanta-tres jugadors han pres la sortida. El full on figura el desenvolupament de la prova fa goig de mirar. El nombre de W. O. és insignificant. Llàstima que aquest any hagi figurat dins la competició un jugador que no pertany a la categoria que ens ocupa. Naturalment, aquest senyor ha guanyat la prova descansadament, sense mals de caps, i sense que els organitzadors en tinguin cap culpa per tractar-se d'un jugador estranger i nou arribat a Barcelona. Creiem, però, que l'esmentat senyor hauria d'haver-se inscrit en la segona categoria, on el seu trofeu hauria pogut proporcionar-li una satisfacció més legítima. Cal només repassar els "scores" per adonar-se de la desproporció evident entre ell i la resta: contra Busquets, 6-2, 6-4. Contra Gual, 6-0, 6-3. Contra Mirapeix, 6-1, 6-4. Contra A. Jiménez, 6-0, 6-1. Contra Ros, 6-3, 6-4. Final contra Salvio, 7-5, 6-2. Si hom té en compte que el senyor Saslavsky no és cap jove —, ni de lluny —, i que es veu que s'ha fet molts tips de jugar, costa poc de comprendre la meva posició particular davant l'esmentada raqueta, i de pensar que potser d'una manera innocent ens ha vingut a *esguerrar el marro*, com es diu planerament, perquè hom ha vist de seguida que la incògnita del guanyador de la prova restava aclarida a la segona ronda.

Així i tot la gran *melée* dels 73 jugadors inscrits ha originat lluites formidables, i si no fos per la por d'allargar massa aquestes notes meves, que no volen tenir altre abast que el d'un simple report esportiu, ara mateix citaria un per un tots els inscrits, perquè entenc que tots han contribuït a l'èxit de la prova magna del tennis català. Dins la darrera ronda inscriuen llur nom: Julià, Salvio, Sangrà, Saslavsky i Ros. Salvio, potser el veritable guanyador de la prova, lluita en final i perd. Cal remarcar, però, que Salvio acabava de guanyar Sangrà en tres sets molt difícils. I aquells que han mesurat les seves forces amb Sangrà saben perfectament que es tracta d'un os considerable. Ros i Salvio haurien format una gran lluita. Lamentem la impossibilitat d'aquest acarament, deguda a la interferència del jugador, classificat indegudament, per manca de dades, en una categoria que no és la seva.

* * *

Individual dames, tercera categoria: 14 inscripcions. Francament, hem de dir que esperàvem un nombre més alt de participants. Si hom té en compte la proporció entre el nombre de jugadors d'ambdós sexes, aquesta prova, cal convenir-hi, no la reflecteix.

Passen les primeres rondes les senyoretes Campreciós, Armengual, Sanmà, Losse, Almirall, Gamboa, Blasco i Richter. En aquest punt les lluites agafen un interès especial, i els resultats diuen clarament la gran resistència que han hagut de vèncer les guanyadores. Senyora Losse guanya la senyoreta Campreciós per 6-4, 2-6, 6-2. La senyora Richter guanya la senyoreta Gamboa per 2-6, 8-6, 7-5. La final dóna guanyadora la senyora Richter, jugadora molt notable per cert dins la seva categoria, i que s'adjudicà el partit molt justament. Té un joc segur i equilibrat. Pica molt bé la pilota, i fa un joc llarg que molesta molt el contrari.

Doble homes, tercera categoria: 31 inscrits. Les lluites més vives han estat: Bial Belil contra Alapont - Pe-

ELS ESPORTS

lisser (2-6, 6-2, 6-3). Balcells i Balcells contra Marfà i Parellada (3-6, 6-2, 6-4, dels darrers). Medir i Ferrer contra Rovira i Julià (6-4, 6-8, 8-6, de Medir - Ferrer). Bertran - Segimon contra Ariza - Boeufvé (6-3, 4-6, 6-4, dels primers). Salvio - E. Ros contra Plass i Matheu (guanyen els primers: 6-3, 2-6, 6-1, en un partit interessant que posa de relleu la classe de joc de vençuts i vencedors). Mercader - Luria contra Tuneu - Bernis (score: 2-6, 7-5, 7-5, de Mercader Luria).

Tots els resultats esmentats fins ara són de la primera ronda de la prova. En la segona ronda hi ha resultats en tres sets que donen guanyadors els senyors Saslavsky-Grau, Bertran-Segimon, i un en dos sets discutits que se l'adjudica l'equip Bial-Belil (6-3, 10-8). En semifinal hi ha el resultat curiós de 6-4, 1-6, 6-0, de Medir - Ferrer, que són els que s'emporten la prova.

Ens cal, però, subratllar encara dues partides. El matx Mercader - Luria contra Bertran - Segimon, que parla molt favorablement del poder ofensiu dels segons (0-6, 6-3, 6-2), i la final mateixa, amb l'score 2-6, 6-4 i 6-1, de Medir - Ferrer contra Mercader - Luria, dos equips que es compenetren satisfactòriament, i que han palesat en aquest concurs una eficiència digna d'ésser tinguda en compte.

CARLES SINDREU

Correspondència: A J. M. T.: Les observacions que em feu són molt justes, però el remei està fora del meu abast. Això és feina dels nostres directius...

A A. M.: Així que sigui possible parlaré de la pista coberta que encara no tenim, i que tanta falta ens fa.

P. S. Amablement invitats pel Lawn Tennis Club, del Poble Nou, vam assistir als partits d'exhibició organitzats per aquesta simpàtica entitat esportiva. El pinyol de la festa el constituí la valuosa aportació dels elements del Club Pompeia.

Un nombrós públic presencià els encontres, i hom parlà molt favorablement de l'encert dels directius del cercle en facilitar un intercanvi de jugadors que, ultra donar varietat a les lluites, ajuda poderosament a fomentar l'afició al tenis.

Després dels partits va ésser servit un vi a honor dels forasters. En resum: una bella festa que haurà deixat un bon record, i que, pel bé del Club, esperem de veure repetida ben sovint.

C. S.

Garriga Nogués, guanyador del Concurs de Nadal

Diumenge al matí, a la pista central del Turó, davant de nombrós públic va jugar-se la final de primera categoria entre Garriga Nogués i D. de la Huerta.

Partit molt interessant que va demostrar una vegada més els avanços realitzats per de la Huerta i va confirmar la recuperació de forma de Garriga Nogués.

Va sortir guanyador Garriga Nogués per 6-4, 6-4, 6-3, escore que reflecteix el disputadíssim que va ésser.

Entre avui i demà es jugaran els sis partits que manquen per acabar aquest Concurs que ha aplegat els jugadors més destacats del nostre esport.

Resultats tècnics:
Garriga bat a Huerta per 6-4, 6-4, 6-3.
Sangrà a Mirapeix per 6-2, 6-3
Sellà a Xalabarder per 6-3, 2-6, 6-4.

Ordre de joc per a avui:
A la una: Salvio contra Sangrà; J. Grau contra Minguella.
A les tres: D. de la Huerta contra R. Andreu.

E. G. Maier inclòs en la classificació mundial

Mentre el primer defender del Barcelona Lawn-Tennis Club i alt exponent del tenis hispànic, Enric C. Maier, ha obtingut els seus primers triomfs en les llunyanes terres sud-africanes, els més importants òrgans tenístics estrangers han vingut ocupant-se de l'actuació dels principals jugadors, la qual cosa ha permès de palesar la sortosa coincidència de dos crítics en situar l'esmentat jugador català en el desè lloc de la classificació mundial, amb la circumstància que una de les dues classificacions al·ludides comprèn en la mateixa relació jugadors amateurs i professionals, mentre l'altra classificació comprèn únicament jugadors amateurs.

Així veiem com el senyor Fred. [illegible] Lowden, O. B. E., suara reelegit al Consell directiu de la Surrey L. T. A., ha establert la classificació següent:

1. Perry; 2. Crawford; 3. Borotra; 4. Austin; 5. Shields; 6. Tilden i Nusslein; 8. Cochet; 9. Von Cramm, i 10. Maier. A remarcar, per bé que sabut, que Tilden, Nusslein i Cochet han passat al professionalisme.

Per la seva banda, Ellsworth Vines, el gran jugador nord-americà recentment ingressat en les files dels "pros", ha fet pública la seva classificació amateur, com segueix:

1. Crawford; 2. Perry; 3. Austin; 4. Shields; 5. Satoh; 6. Wood; 7. Stoefen; 8. Von Cramm; 9. Menzel, 10. Maier.

Ha d'ésser, doncs, motiu de veritable satisfacció per als nostres tenistes, veure com el seu primer home mereix de crítics tan solvents, la consideració esportiva que suposa el fet de situar-lo en el desè lloc de la classificació mundial.

L'Assemblea del Club Femení i d'Esports

Diumenge al matí, i de conformitat amb l'anunciat, el Club Femení i d'Esports va celebrar la seva Assemblea general reglamentària.

El casal del Club estava curull d'associades, que amb una dignitat cívica i social que les honora, acudiren a la crida dels seus Estatuts.

Generalment, i sortosament, quan abans d'aquestes assemblees es dibuixen en el cel social nuvolades anunciadores de grans tempestes, el suau vent del mitjorn de l'afecte a l'entitat i del sentit comú les acostuma a transformar en uns inofensius xàfecs d'estiu.

I així va passar a la plaça d'Espanya.

Abans que tot calia salvar el Club; i el Club es va salvar. La serenitat i l'afecte a la llar esportiva que tantes suors i maldecaps ha costat a moltes, ajudats amb el pes incontrovertible dels vots va portar una vegada més la nau pel bon camí.

La senyoreta Teresa Torrents, juntament amb la seva germana Josefina eren les úniques que des de feia cinc anys seguits, des de la seva fundació en aquell petit i encofurnat compartiment del carrer de la Llibreteria, portaven, amb una continuïtat i fermesa que les honora, la direcció d'aquell miler de senyoretes que confien en la cultura moral i esportiva per a enrobustir-se moralment i esportivament, en profit propi i en profit de Catalunya.

L'Assemblea, tenint en compte i valoritzant en part el molt que pel Club ha fet la que fins ara ha estat la seva Presidenta, va acordar nomenar-la Presidenta Honorària, enmig d'entusiàstics aplaudiments.

Si la nostra opinió pot tenir-se en compte, creiem que aquest acord hauria de perpetuar-se en un pergamí, o millor, dit, en una placa, que s'adquirís per subscripció, a la qual estem convençuts que no solament participarien les associades al Club Femení i d'Esports, sinó els esportius catalans en general, que reconeixen l'esforç formidable que calgué fer per crear i consolidar una entitat eminentment femenina, contra els prejudicis de la nostra societat. Un acte al qual contribuïssin totes les seccions del Club podria servir de marc a l'acte del lliurament.

La nova Junta té la paraula.

Les senyoretes elegides per a continuar els dies gloriosos del Club Femení i d'Esports, i que actualment en elles tenen posades totes les esperances les associades, són les següents:

JUNTA DIRECTIVA

Presidenta: Srta. Maria Teresa Vernet.
Vice-presidenta: Srta. Carme Badia.
Secretaria: Srta. Enriqueta Montoro.
Vice-secretària: Senyoreta Aminda Valls.
Tresorera: Sra. Trinitat Altaba.
Comptadora: Srta. Mercè Núñez.
Arxivera: Srta. Anna Vallès.
Vocals: Senyoretes Mercè Mirasol, Victòria Altaba, Mercè Trias, Concepció Fronjosà, Dolors Vallès i Dolors Soler.

SECCIO D'ACTUACIO SOCIAL

Presidenta: Srta. Dolors Soler.
Secretària: Srta. Maria Mercè Bilurbina.
Vocals: Srtes. Pilar Samsó, Mercè Mirasol, Concepció Albert i Concepció Fronjosà.

SECCIO D'ESPORTS

Presidenta: Srta. Victòria Altaba.
Secretària: Srta. Maria Morros i Navarro.
Vocals: Srtes. Isabel Moltó, Raimunda Laurent, M. Lluïsa Urruticoechea i Rosa Pinyol.

No cal dir com esperem que el major encert acompanyi en totes les seves actuacions les entusiastes i novelles senyoretes dirigents.

F. M. i J.

CICLISME

La propera Volta a Catalunya

La Junta directiva de la Unió Esportiva de Sans i la Secció Ciclista de la dita entitat han iniciat ja els treballs d'organització de la XVI Volta a Catalunya.

La cursa se celebrarà la primera quinzena de juny i constarà de nou etapes, i es confirma l'establiment de la classificació per clubs amb importants premis en metàl·lic.

La propera setmana s'estudiaran els itineraris i es procedirà a determinar les poblacions que han d'ésser finals d'etapa i mida dels controls.

Heu-vos ací les dades que ens facilità un directiu, aprovades per la directiva i la Secció Ciclista:

Pressupost aprovat per la Junta directiva de la Unió Esportiva de Sans, a proposta de la Secció Ciclista, per a la realització de la XVI Volta a Catalunya, a efectuar en la primera quinzena del mes de juny de 1934.

LLISTA DE PREMIS

Classificació general: 1, 3.000 pessetes; 2, 2.000; 3, 1.500; 4, 1.000; 5, 800; 6, 600; 7, 500; 8, 400; 9, 300; 10, 200; 11, 150; del 12 al 20, 100 pessetes. Total: 11.350 pessetes.

Classificació especial per als independents de tercera i quarta categoria (garantia): 1, 750 pessetes; 2, 600; 3, 500; 4, 400; 5, 300; 6, 200; 7, 150 i 8, 100. Total 3.000 pessetes.

Classificació per als clubs que classifiquin millor tres corredors nacionals: 1, 2.000 pessetes; 2, 1.500; 3, 1.000; 4, 600; 5, 500; 6, 400; 7, 300. Total 6.300 pessetes.

Classificació per a les etapes: 1, 125 pessetes; 2, 75; 3, 50 i 4, 25 pessetes. Sumen les nou etapes, 2.025 pessetes.

Dietes: 10 pessetes diàries a cada un dels corredors que no obtinguin cap premi. Terme mitjà: 1.000 pessetes.

Afegint a les precedents quantitats les corresponents per despeses d'organització, la xifra total és de pessetes 41.325.

Restaran exclosos de la garantia de dietes, tots els corredors de les etapes classificats en primer, segon i tercer lloc de la classificació per clubs.

En el pla d'organització es preveu la inscripció d'un nombre de corredors de primera categoria, no inferior a dotze.

ATLETISME

…s d'entrenament

… Tunis es va celebrar diumenge el Cross de preparació organitzat per la Federació Catalana d'Atletisme.

Josep Salvador, del Sarrià Esportiu, va ésser el primer en el Cross de Debutants, davant de Joaquim Borrull i de Ferran Ureña.

En el Cross de preparació va guanyar Julià López, de l'A. A. Nurmi, davant de Vicenç Navarro, Joan Sender, Joaquim López Pantoja, Just Borràs, Andreu Cavaller, Francesc Clemente, Josep Andreu, Josep Mengel i Josep Sender.

BASQUETBOL

Campionat de Catalunya

PRIMERA DIVISIO

Primer grup:
Espanyol - Manresa, 28-14.
Penya Coratge - Juventus, 18-28.
Segon grup:
Iluro - Laietà, 25-18.

SEGONA DIVISIO

Primer grup:
C. E. C. Bages - Atlas, 17-17.
U. E. Cornellà - Juniors, 19-10.
Segon grup:
C. N. Sabadell - Atlètic, 9-14.

AGRUPACIO DE BASQUETBOL

C. D. C. I. Sabadell - J. A. Martinenca, 4-4.
Montserrat B. B. - Natura, 20-9.
Renaixement - B. P. Montgat, 24-17.

VISITEU VITRINA A L'EXPOSICIO BAIXOS PLAÇA CATALUNYA
J. GRAU
SASTRE
Petritxol, 12 — Telèfon 13627

FABRICANTS I COMERCIANTS
COMPREM tota mena de gèneres d'ocasió i saldo
LA LIQUIDADORA COMERCIAL
Villarroel, 41, principal

CERQUEU PIS?
Per traslladar-vos recordeu CASA CARRERA, fundada en 1907. Autocondueixes a 25 ptes. dins de la ciutat, i per carretera a 0'30 ptes. km.
BORRELL, 132 — Telèfon 31614

PUBLICACIONES CRISOL
Per deu cupons com aquest, regalem cinc pessetes en llibres
Apartado 228 - Tenerife

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

VIES URINARIES
POLICLINICA FARRE PIJOAN
Malalties secretes — Deferies sexuals
Rambla de Canaletes, 11, 1.er

CINE
Prens vistes prof. 120 mts., trip., project., positivadora. Junt. 500 ptes. Bot. 3, 3er., 9on.

TRANSPORTS
La Vasco Riojana
Aragó, 272 - Telèfon 74790
Barcelona
TRANSPORTS RAPIDS de BARCELONA a GIJON
passant per Saragossa, Calahorra, Pamplona, Logroño, Vitòria, Sant Sebastià, Bilbao, Santander, Torrelavega i Oviedo
1.000 km. de recorregut, 1.000 en 24 HORES
PREUS REDUITS

LA T. S. F.

Programes europeus selectes

18'00. — Varsòvia, 1.411 m. "Palestina", opereta de Mi-Hooker.
19'00. — Praga, 448 m. Concert de la Filharmònica Txeca.
19'10. — Koenigswursterhausen, 1.635 m. "L'Oratori del Crist", de Draeseke, de la Filharmònica.
19'40. — Milà, 31 m. "La Ciutat rosa", opereta de Ranzato.
19'50. — Suissa alemanya, 459 m. Música popular de Brahms.
20'00. — Brusselles flamenca, 338 m. Festival Tzailowsky.
20'00. — Radio-Paris, 1.275 m. La Loteria nacional.
20'30. — Paris P. T. T., 447 m. "Francesca", òpera còmica de Marius Lambert.
20'30. — Emissores de l'Estat francès: Festival de música de cambra: Schubert i Heandel.
21'20. — Nacional anglesa, 1.554 m. Mendelssohn desconegut, concert.
21'30. — Lió P. T. T., 465 m. Música de cambra.

Moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general i 440 passatgers, de Palma; vapor espanyol "Ciudad de Valencia", amb càrrega general i 248 passatgers, de València; vapor alemany "Leverkussen", amb càrrega general, de Taku-Bar; vapor espanyol "Ciutat de Reus", amb fosfat, de Sete; vapor noruec "Sisto", amb bacallà, de Reyjavick; vapor espanyol "Campeador", amb petroli, de Batum; vapor espanyol "Plus Ultra", amb càrrega general, de Santa Isabel; vapor espanyol "Cabo Razo", amb càrrega general, de Villagarcia; vapor noruec "Estrella", amb càrrega general, de Filadèlfia; vapor noruec "Torfinn Jarl", amb càrrega general, de Londres; vapor espanyol "C. de Mahón", amb càrrega general i 35 passatgers, de Maó; vapor espanyol "Navemar", amb càrrega general, de Nova York; vapor espanyol "Ramón", amb carbó, d'Avilés; vapor anglès "Almazora", amb càrrega general, de Glasgov; vapor noruec "Tunni", amb carbó, de Svansea; vapor noruec "Ingerborgs", amb carbó, de Cardiff; vapor finlandès "Pluto", amb càrrega general, de Harnosad; vapor espanyol "La Guardia", amb càrrega general, de Marsella; vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general, de Cartagena i 22 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor alemany "Liverkussen", amb càrrega general, cap a Casablanca; vapor noruec "Torfinn Jarl", amb càrrega general, cap a Gènova; vapor espanyol "Navemar", amb càrrega general, cap a Gènova; vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general, cap a Palma; vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general, cap a Eivissa; vapor espanyol "Ciudad de València", amb càrrega general, cap a València; vapor suec "Lunuria", amb potassa, cap a Gremac; vapor anglès "Almazora", amb càrrega general, cap a Marsella; vapor aspanyol "Ambos", en llast, cap a Vallcarca; vapor espanyol "Morisca", en llast, cap a Castelló;

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA RECORREN a les especialitats PARADELL NOU 28

Mobles — Liquidació ruïnosa per traspàs. Casa del … No us enganyen

Clínica Gallego — Vies urinàries - Matriu - Sífilis — Impotència - Diatèrmia - Raigs X
18 CONTE ASALTO 18
Director Dr. J. Riu - Consulta de 10 a 1 i de 4 a 9. Diumenges, de 10 a 1

CALENTADORS AUTOMATICS PER A BANY
Garantia absoluta, des de 100 ptes.
PROPIETARIS I ADMINISTRADORS DE FINQUES: Ja està resolt el problema de reparacions contínues dels aparells escalfadors. Amb una assegurança dels dits aparells els podreu tenir sempre en perfecte estat de funcionament, evitant d'aquesta manera qualsevol incident
Fàbrica d'Aparells Sanitaris de FRANCESC ESTEVA
Corts, 502 i 510 — Telèfon 31336

EL MON DELS ESPECTACLES

EL CINEMA

LES ESTRENES

"Un ladrón en la alcoba"

Coliseum — Paramount

Una de les coses més importants i, per tant, més negligides pels autors d'obres còmiques és, una vegada determinats els punts capitals de la intriga, és a dir, el que ha d'ésser l'argument explicat quan us pregunten el que és l'argument de l'obra, omplir els espais entre aquests punts fent de cada un un cercle secundari igualment còmic i de cada punt de l'argument que els formen un altre cercle terciari, i així successivament fins arribar a la determinació del gest inimportant, negligible, però d'un significat positiu dintre la darrera divisió, que serà una acció també sense cap importància, però que la tindrà en la penúltima, que serà, ella, un episodi negligible en una acció episòdica que tindrà la seva importància, però una importància secundària i quasi deslligada de l'acció principal, però que servirà de lligam de relació entre dos moments capitals d'aquesta. Això alguns autors genials ho troben d'un sol cop; als intel·ligents, però, els cal una sèrie de subconstruccions subordinades i successives a la de l'argument general, i aquest és el millor procediment, perquè el més perillós és fiar-se del geni que tant pot portar a la realització d'una obra perfecta com a la d'un perfecte disbarat, totes dues, però, igualment genials si són obra del geni.

Amb intel·ligència, és, doncs, que ha procedit Ernst Lubitsch per a la realització de "Un ladrón en la alcoba", i amb intel·ligència és que, un cop trobat un efecte, ha sabut girar-lo per extreure'n l'imprevist. I com que ho ha fet amb intel·ligència, l'ha trobat sempre i el film li ha sortit una obra perfectament reeixida.

Dos aventurers, ell l'estafador internacional Gaston Monescu (Herbert Marshall) i una lladre, Lily (Miriam Hopkins) es descobreixen mútuament quan l'un volia enredar l'altre i decideixen treballar junts. El robatori d'un portamonedes amb guarniments de *brillants els posa en relació amb la* propietària d'una fàbrica de milions, Marianne Colet (Kay Francis), i Monescu, amb el nom canviat, arriba a ésser l'apoderat i Lily la secretària. Monescu enamora Marianne Colet i hi cau ell també, amb gran indignació de Lily, que està enamorada de l'estafador i el que vol és robar el més possible la fabricanta i fugir tots dos. Però al mateix temps que ell descobreix que el president del Consell d'Administració, Mr. Giron (C. Aubrey Smith), un vell respectabilíssim, fa anys que roba a Mme. Colet, ell és descobert per un pretendent d'aquesta, François (Edward Everett Horton), al qual Monescu havia robat a Venècia fent-se passar per metge (els dubtes per què passa François abans de descobrir la veritable personalitat de l'apoderat de Mme. Colet són potser el millor del film). Aleshores, davant el doble descobriment, un lladre que té la policia al seu costat i al qual, però, podria perdre, perdent-se, i la llibertat en mig del risc tornant al seu món, Monescu torna als braços de Lily i fugen amb cent mil francs, el portamonedes de *brillants*, un *collar de perles* i suposem que la seguretat d'un terrible càstig final (que, naturalment, no es veu en el film), ja que sinó, no valdria la pena de pagar la policia perquè protegís els presidents dels consells d'administració de les madames Colet que corren, es deixen robar i fan altres coses per aquests móns de Déu.

Tot això Lubitsch ho porta a un ritme saltat i constantment excèntric, que no vol dir ple d'estranyeses, sinó que de les diverses solucions lògiques tria sempre aquella a la qual la inèrcia de la lògica no us hauria portat, sinó aquella que abans d'adoptar-la l'espectador s'hauria d'aturar i agafar arrencada per fer el salt. Lubitsch, naturalment, ha hagut de fer el mateix en construir el film; però un cop construït i arreconades les bastides, tot marxa amb una agilitat sorprenent i deliciosa. Algun moralista potser criticarà que uns estafadors com els del film hagin estat presentats com a persones d'una gran simpatia. ¿Com podria l'estafador estafar si no inspirés confiança? I si en el cinema hom els presentés repulsius seria la manera de preparar les víctimes perquè més fàcilment caiguessin en les trampes dels estafadors reals. Però el que el moralista no podrà dir és que en aquest film s'hi ensenyi de robar i estafar. El robatori, l'estafada, hi són presentats com actes acompletats quasi per art de màgia, que més aviat és per descoratjar que no pas per temptar els possibles imitadors. Lubitsch ha fet amb aquest un altre dels seus bons films; potser el més divertit de tots els seus.

A. FERRAN

COLISEUM - Exit clamorós de

Es despatxen localitats per a dimecres i dijous

LA MUSICA

NOTICIARI

ASSOCIACIO DE CULTURA MUSICAL. — Aquesta Associació, considerada com una de les més importants entitats musicals, donarà en el present mes de gener, ultra l'anunciat concert a càrrec del magnífic Quartet Lener, dos importants concerts per l'Orquestra Filharmònica de Madrid, sota la direcció de l'eminent mestre Bartomeu Pérez Casas.

L'Associació de Cultura Musical, que ha presentat per primera vegada a Barcelona artistes de la importància de Claudi Arrau, Vasa Prihoda, Alexandra Trianti, Ethel Bartlett-Rae Robertson, Quartet Kolisch, Pol Makanovitzki, etc., ha fet sentir en els seus concerts Iturbi, Rubinstein, Sauer, Brailowski Milstein i Heifetz, presentarà en mesos successius la cantant Lotte Schoene, el compositor i pianista Joaquim Nin, en unió del violinista Manuel Quiroga, Grup Instrumental de Brusselles, Cor de Cosacs del Don, sota la direcció de Serge Jarov, i organitzarà un concert a càrrec d'artistes catalans. A més, l'Associació de Cultura Musical està en gestions molt avançades amb una de les més grans figures musicals contemporànies, per a la seva presentació a Barcelona, en la vinent primavera.

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS. — En la vinent sessió que per al diumenge dia 21 té organitzada l'Associació Obrera de Concerts, els aplaudits i excel·lents solistes de l'Orquestra Pau Casals i Banda Municipal, Esteve Gratacós (flauta); Cassià Carles (oboè); Josep González (clarinet); Antoni Goxens (fagot); Ramon Bonell (trompa), i el pianista Pere Vallribera (pianista), oferiran als afiliats de l'Obrera un concert d'obres de Taffanel, Saint-Saens, Beethoven i Thuille.

TEATRE AMATEUR

El Concurs d'obres de la Federació de Societats de Teatre Amateur

El dia 31 del mes passat, i d'acord amb la convocatòria, acabà el termini d'admissió d'obres al concurs realitzat per la F. C. de S. de T. A. Tal com era d'esperar, ha constituït un bon èxit per la quantitat i qualitat de les produccions inèdites que hi han estat presentades.

Heus ací el títol-lema de les cinquanta-quatre obres que concursen:

La navalla, La mecanògrafa màrtir, Carrers sagnants, Metamòrfosi [illegible], Filatecnomania, Terra endins, La filla de la portera, Mutualisme, Era l'amor que li mancava, Nuvolada, L'home que no podia dormir, Capvespre, La trista [illegible], L'hostalera i la requesta, Pistoles...!, Rondalla de Nadal, Corrido i màrtir, Sacrifici...!, Els ulls, El senyor Baldiri torna de l'altre barri, La minyona de fora i la senyora de casa, Nadal vora la mar, Els crims dels altres, La indiferent, Vetllant la morta, Els tres pretendents, L'enuig del bon amor, A mig aire, El Captaire, Estiuejants, El cor sempre és el mateix, La planeta, Els qui mai no s'aturen, El dissortat, Quan l'amor no vol morir...! Montparnasse, Vides errants, Ciutat, Quina família...!, La segona volta, Quan el cristall es fa bocins...!, El general, Ànimes grises, Gent d'estrop, Apunts del natural, Carnaval, Una tragèdia d'amor, Pròleg d'un drama, L'ull de vellut, Safareig de Cal Joan, Enganyoses aparences, Judici de greuges, L'amor no admet muralles, La galerna.

Aquestes dues darreres han estat declarades fora de concurs per constar en els respectius manuscrits el nom de l'autor.

El veredicte, tal com vam anunciar, es farà públic en els darrers dies del mes que som, i la present relació serveix d'acusament de rebut als senyors autors concursants.

TEATRE GOYA
Avui estrena
Atrapándolos como pueden
amb Raquel Torres

Molt aviat

L'obra cim de la cinematografia europea al...
Un film de B. G. K.

Fantàsio
Avui estrena

El nom d'una gran artista i el títol d'una pel·lícula extraordinàriament alegre!!!
Una diversió completa...!
Un programa divertit

IBECAS — ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS — Ardiaca?, 35 - Telèfon 32915

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, a dos quarts de deu, tercera sortida del cèlebre tenor Hipòlit Làzaro, amb l'òpera del mestre Vives EUGA D'ARAC, prenent-hi part els notables artistes Gombau, Callao, Viladoms, Cortines, Alzina; mestre director, Lamote de Grignon. Dijous: TRISTANY I ISOLDA. Dissabte: RIGOLETTO, pels cèlebres artistes Toti dal Monte, Granada i Viviani

TEATRE ROMEA

Telèfon 10001

Cada dia, a les 5 i a un quart d'11: EL DIVINO IMPACIENTE, de Pemán, èxit cim, l'esdeveniment de l'any teatral, l'obra que porta seixanta-dues representacions a teatre ple.

KASFIKIS?...

Sí, senyor:

A l'Olympia, el dia 11

TEATRE NOVETATS

Companyia lírica de LLUÍS CALVO

Demà, dimecres, dia 10, nit sensacional espectacle:

La posada del Caballito Blanco

l'èxit actual a tot Europa. Principals artistes: Emília Aliaga, Neus Aliaga, Tinó Folgar, Joaquim Valle, E. Cuevas, 20 girls vieneses, 20; Troupe de tirolesos, Decher, Raff, 30 ballarins, 30; Cors; 130 persones en escena, 130. Nodrida orquestra. Modernitats escèniques. Escenari giratori, projectors i mecànica moderna; 400 vestits de Vereb i Fioton, de Berlín; Decorats i figurins del professor Stern

La posada del Caballito Blanco

porta més de mil representacions a Londres, Berlín, Viena, Milà, Holanda, i més de cinc-centes al Theatre Mogador, de París, a teatre ple. No oblideu la data:

LA POSADA DEL CABALLITO BLANCO

DEMÀ, DIMECRES, DIA 10 al Novetats

NO HO OBLIDEU

KASFIKIS?

L'home del sisè sentit

TEATRE BARCELONA

Avui, dimarts, tarda, a les sis: segon concert de

LA ARGENTINA

Nit, a un quart d'onze: debut de la Companyia

Ladrón de Guevara Rivelles

LA OTRA HONRA i YO QUIERO SER DIPUTADO

El dia 11, DIJOUS:

KASFIKIS

a l'OLYMPIA

TEATRE POLIORAMA

Darrer dia d'actuació de la Companyia Casimiro Ortas

Avui, tarda, 1/4 de 6, benefici de Casimiro Ortas: LA VOZ DE SU AMO. Demà, tarda, presentació de la Companyia Moro-Espantaleón-Barreno, estrena de UNA AMERICANA PARA DOS.

LES MIL I UNA NITS

a l'OLYMPIA

des del dijous 11 de gener

Gran Teatre Espanyol

Telèfon 11702

Companyia de JOSEP SANTPERE

Primers actors i directors: A. NOLLA i A. ARTEAGA

Avui, dimarts, tarda, a les cinc. Entrada i butaca 1 pesseta: UNA NIT...

Nit, a les 10: el vodevil d'èxit sorollós LA NUVIA, EL NUVI, EL LLIT O EL TINENT CARDABO

Dia 12: l'èxit mundial PAPA VERD

Rico i Alex

Des del dia 11 a l'OLYMPIA

TEATRE COMIC

Avui, nit, a un quart d'11, i cada nit: la meravellosa revista

¡CON EL PELO SUELTO!

Clamorós triomf de Margarita Carbajal i tota la Companyia. Gran presentació

OLYMPIA

Des de l'11 de gener

20 ATRACCIONS, 20

noves a Espanya

Cinemes

COLISEUM

Avui, tarda, a les quatre; nit, a les 10'05: REVISTA PARAMOUNT. PARAMOUNT GRAFICO. BETTY TAQUINECA, dibuixos, i UN LADRON EN LA ALCOBA, per Herbert Marshall, Kay Francis i Miriam Hopkins. Direcció de Lubitsch

PUBLI CINEMA

Actualitats mundials - Documentals - Viatges - Etc. - Sessió contínua - Butaca UNA PESSETA

Fantàsio

Avui, tarda, de 4 a 8; nit, a les 10: Estrena de la graciosíssima comèdia

Anny se divierte

per Anny Ondra

URQUINAONA

Telèfons 25627-24877

Tarda, a les 4; nit, a les 10:

Grandiós èxit

FRA DIAVOLO

per Stan Laurel i Oliver Hardy

Dennis King i Thelma Todd

Film Metro Goldwyn Mayer

Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació

FEMINA

A les quatre, sessió contínua; nit, a les deu:

LIEBELEI

El millor film de la producció europea 1934

Es projecta a les 4'19, a les 6'37 i a les 10'58

CINE RAMBLAS

Rambla Centre, 36 i 38 - Tf. 18372

Avui: REVISTA PARAMOUNT

CON PASION

per Fernad Gravey i Frorelle

EL SIGNO DE LA CRUZ

la pel·lícula de la temporada, amb Frederic March, Elissa Landi, Claudette Colbert i Charles Laughton, en espanyol

(Sessió contínua)

CINEMA ESPLAI

CORSEGA, entre Muntaner i Aribau

REVISTA PARAMOUNT

DOS SOLDADITOS, per Roberto Coogan i Jackie Cooper

EL ROBO DE LA MONA LISA

per Willy Forst

HUERFANOS EN BUDAPEST

BARCELONA - IRIS PARK

Avui, escollit programa:

EL AGUILA BLANCA

per Buck Jones. EL LOCO AVIADOR, per Harry Kendall. GALLIPOLI, per Fay Compton. REVISTA i DIBUIXOS SONORS

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 - Telèfon 30615

Avui, colossal programa sonor:

ABISMOS DE PASION

per Jean Arlow

LA HIJA DEL DRAGON

per Anna May Wong

DIBUIXOS SONORS

Soñadores de Gloria

en espanyol

per Lia Torà i M. C. Torres

CINEMA PARIS

Tarda, 4'30; nit, 9'45: Revista. Gran èxit de Florelle en CON PASION, amb Fernand Gravey. Triomf de Jean Hersholt i Winne Gibson en la formidable producció EL CRIMEN DEL SIGLO, amb Frances Dee. Diumenge, matinal, a les 10'30. Es despatxa a la taquilla per a la sessió numerada de diumenge, tarda, a les 6. Dilluns vinent, esdeveniment: MADAME BUTTERFLY, per la incomparable Silvia Sidney

TEATRE NOVA

Avui, DUES ESTRENES:

¿Pero qué te quieres?

sonora, per Nancy Carroll i John Boles. ATRAPANDOLOS COMO PUEDEN, sonora, per Harry Langdon, DIBUIXOS i CATIFA MAGICA

SALONS CINAES

TIVOLI

4 tarda i 10 nit: "La vida privada de Enrique VIII", Charles Laughton. Còmica, Noticiari i Revista

CAPITOL

4 tarda i 9'45 nit: "Simba". "Crepúsculo rojo" (producció Ufa), Rudolf Foster

CATALUNYA

4 tarda i 10 nit: "Boliche", Irusta, Fugazot i Demare. Actualitats i Atracció

KURSAAL

4 tarda i 9'30 nit: "Viaje de ida", en espanyol. "Carrera triunfal". "Teodoro i Cía.", Raimu

PATHE PALACE

Continua 4 tarda: "Prestigio", Ann Harding i Adolf Menjou. "Viaje de ida", en espanyol. "Yo y la emperatriz", Lilian Harvey. Noticiari i Revista

EXCELSIOR

4 tarda i 9'30 nit: "Gloria" (únicament tarda). "Viaje de ida", en espanyol. "Yo y la emperatriz", Lilian Harvey. Noticiari

MIRIA

4 tarda i 9'30 nit: "Unidos venceremos" (únicament tarda). "Alias terremoto". "Danton", en espanyol

GRAN TEATRE COMTAL

Continua 3'45 tarda: "Mujeres que matan", Lew Ayres. "Alias Terremoto", "Danton", en espanyol

MONUMENTAL

Continua 3'45 tarda: "Un hombre de paz", Walter Huston. "Aviones y fieras", explicada en espanyol. "Rápteme Vd.", Roger Treville. Còmica

ROYAL

Continua 3'45 tarda: "Carrera triunfal". "Aviones y fieras", explicada en espanyol. "Rápteme Vd.", Roger Treville. Còmica

BOHEMIA i PEDRÓ

Continua 3'45 tarda: "Carrera triunfal". "El dinero maldito". "Infierno en vida". Noticiari

Concerts

TEATRE BARCELONA

Avui, dimarts, tarda, a les sis: segon i darrer concert de danses

Antonia Mercè

ARGENTINA

amb el concurs del pianista

LLUIS GALVE

i del guitarrista

Salvador Ballesteros

Localitats de 3 a 15 pessetes al Teatre Barcelona

Diversos

EXPOSICIO DEL NU

Organitzada pel Cercle Artístic. El màxim esdeveniment d'art. Quatre adquisicions per als museus de Catalunya

24 premis

Visita d'11 a dos quarts de 2 i de 5 a 8

Soterranis dels Ferrocarrils de Sarrià

MOVIMENT BORSARI

MERCAT LLIURE

Els dos dies inactius que han precedit les primeres sessions d'aquesta setmana, han servit perquè l'opinió contractadora es preparés a celebrar una jornada extraordinària. Així fou en efecte durant els primers moments de la reunió del Borsí, en què els valors carrilers, degut a certs rumors apareguts en algun diari d'un probable augment de tarifes, obriren a canvis molt més elevats als que es fixaren en la tanca de divendres passat. A mesura que el temps transcorria, els nivells es distanciaren dels límits cotitzats primerament, i amb més o menys fermesa es mantingueren les posicions que indica la tanca fixada en la reunió de Borsa; després de l'hora, però, s'augmentà la feixugor i les Nords arribaren a cotitzar 54'70 enters.

No és estrany, doncs, que aquesta represa arrossegués els altres sectors i encara que més modestament, tots els valors presentaren millors posicions, i bastant d'activitat en la contractació.

Tal com queda el mercat especulatiu a darrera hora, fa de mal preveure la tendència que seguirà en el pròxim futur, ja que la forta oscil·lació constatada darrerament no indica cap probable orientació a seguir, i cal esperar el curs de jornades més normals per tenir una més exacta comprensió de la seva situació veritable.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	Dia 8	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	55'80	51'60	+4'20
Alacants	49'00	45'50	+3'50
Andalusos	16'50	15'00	+1'50
Orenses	18'25	18'25	— —
M. Rif	59'25	57'50	+1'75
Explosius	143'75	141'00	+2'75
Colonial	50'35	49'00	+1'35
Felgueres	44'50	43'25	+1'25
Aigües	166'25	165'00	+1'25
Ford	206'00	207'00	—1'00
Petrolis	5'50	5'45	+0'05
Hulleres	51'00	50'50	+0'50
Docks	19'00	18'65	+0'35

La tanca anterior dels Andalusos és del dia 4 del mes que som, i del dia 2 la dels Orenses.

BORSA AL COMPTAT

Els rotlles de comptat, un tant influïts pel moviment constatat per l'especulació, s'han vist bastant efectius, i així mateix ben sostinguts en canvis, encara que aquesta tònica no comprèn tots els grups d'aquest sector.

Els deutes de l'Estat no presenten cap modificació al volum d'operacions que ve realitzant darrerament, i pel que respecta els canvis, hom aprecia quelcom de feblesa, amb pèrdues entorn d'un quart d'enter.

Obligacions Tresoreria Generalitat, repeteixen a 100'25.

Els Ajuntaments, no tan actius com en sessions precedents, queden en general sostinguts, i si algunes modificacions es registren és més aviat en lleugera baixa.

De les Diputacions, contracten les 4 1/2 %, sèrie B, que repeteixen a 65'00; les sèrie C, que després de tallar cupó es fixen a 65'00 (—2'50), i Provincials, 88'25 (+1'00).

El grup de cèdules, amb regular negoci, queda en general ben sostingut.

El sector carriler, bastant actiu en contractar, presenta bon aspecte pel que respecta als canvis, i la major part d'emissions registren augments d'un quart i mig d'enter. És de remarcar les millores aconseguides pels Andalusos, que arriben fins a un enter. La revifalla que es constata en aquest rotlle, és presionada pel d'especulació, on el sector ferroviari s'ha mostrat molt actiu i ferm. Gran Metropolità, emissió 1925, davalla a 78'00 (—1'75).

Del grup de Transatlàntiques, és de notar la millora aconseguida per les emissió 1920, 13'00 (+2'00).

El grup d'elèctrics, aigües i industrials, amb activitat de regular importància, queden els diversos valors a canvis ben sostinguts. És de notar els avanços aconseguits pels Barcelonesa d'Electricitat, 1920, 97'50 (+1'00), cèdules Foment d'Obres, 90'00 (+1'75), i Unió Industrial Cotonera, 69'00 (+1'25).

De les accions, és de remarcar la baixa de les Catalana Gas, sèrie D, 91'00 (—2'00), Hulleres, 51'00 (—2'00), Docks, 185'00 (—10'000), i Ford, 204'50 (—9'50).

VALORS

Informació Compra-Venda

L. GOMIS Corredor de Canvi i Borsa - Fontanella, 15

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS I LES OBLIGACIONS, BONS I CEDULES AMORTITZADES, el reemborsament dels quals s'efectua en primer de gener de 1934

CAMBRA CUIRASSADA — CAIXES DE LLOGUER per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor

Compartiments des de 22 pessetes anuals

Es pot visitar tots els dies feiners, de 9 a 1 i de 3'30 a 6

BORSA DE PARIS

El mercat parisenc no es [illegible] gaire actiu en la primera [illegible] d'aquesta setmana, i a la vegada [illegible] constatà en els diversos sectors [illegible] com de feixugor en els canvis. [illegible] grup de rendes, registra pèrdues [illegible] oscil·len entorn d'un quart d'e[illegible] l'especulació tampoc aconseg[illegible] mantenir nivells anteriors: Rio T[into], 1598 (—12), Canal Suez, [illegible] (—50), Kuhlmans, 616 (—2), [Va]gons Lits, 95 (+0'50), Banc de F[ran]ça, baixa a 112 (—0'60), Barcel[ona] Traction, 5 1/2 %, repeteixen a [illegible]

Anuncis oficials

SOCIETAT GENERAL D'AIGÜES DE BARCELONA

El novè sorteig d'obligacions 6 per 100, Sèrie C, tindrà lloc el dia 25 del corrent, a les o[nze] del matí, al domicili social d'a[questa] Societat, Passeig de [la] República, 39.

De l'acte, que serà públic, donarà fe un Notari.

Barcelona, 8 de gener [de] 1934. — **La Direcció.**

MERCAT DE LLOTJA

Començà la setmana en aqu[est] mercat amb sessió poc conc[or]reguda, i les vendes sense ga[ire] importància.

Blats: No ofereixen cap v[a]riació del que hem express[at] altres dies, i, per tant, enca[ra] que les ofertes siguin limitad[es] i amb preus quelcom m[és] ferms, la part compradora s[o]accepta el que creu més co[n]venient i a l'objecte de repo[sar] existències.

Les operacions registrad[es] ho foren amb Navarra, mo[lt] a 53 pessetes; Peñafiel, a 52'7[5]; Rioseco, a 51'50, i línia Palè[n]cia, a 51, posat tot damunt va[gó] origen.

Ordi i civada: Els preus [es] mantenen iguals, però a[mb] poca demanda; anotem u[na] venda d'ordi, Urgell, a 33'50, de civada, Extremadura, clas[se] vella, a 29 pessetes, posat e[s]tacions sortida i amb tari[fa] curta.

Veces: Les d'Andalusia s[e]gueixen fermes a 33 pessete[s] bord Màlaga; però, com dig[ue]rem fa uns quants dies, per [què] no hi ha possibilitat de nego[ci] perquè les estrangeres es c[o]titzen entre 31'50 i 32 pessete[s] damunt carro moll.

Moresc: Continua la matei[xa] cotització per a aquest gra, pr[o]cedent del país, únic que hi h[a] a la venda a plaça, i, segon[a] classe, és entre 45 i 50 pess[e]tes, damunt carro moll. Le[s] ofertes que es reben ho són [a] preus tan elevats, que fan im[possible cap negoci.

Dels altres gèneres en fare[m] referència en altres informa[ci]cions.

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — DIA 8 DE GENER 1934

Valors	Diner	Paper
DIVISES ESTRANGERES		
Francs francesos	47'75	47'60
[illegible]	235'40	235'40
[illegible]	168'75	168'75
[illegible]	39'65	39'55
[illegible]	7'80	7'72
[illegible]	64'00	64'05
[illegible]	2'89	2'89
MERCAT LLIURE DE VALORS — FI DE MES		
[illegible]	66'75	66'75
[illegible]	90'25	90'25
[illegible]	213'50	213'50
[illegible]	56'50	49'40
[illegible]	49'50	43'35
[illegible]	16'15	14'50
[illegible]	25'75	25'75
[illegible]	64'25	64'25
[illegible]	50'85	48'00
[illegible]	166'75	163'50
[illegible]	144'50	138'00
[illegible]	50'75	55'00
Petrolis	5'55	5'55
Ford	209'00	205'00
[illegible]	47'75	47'75
[illegible]	43'50	43'50
[illegible]	67'25	67'25
Amortitzable	90'25	90'25
Bons or	213'00	213'00
Nord	55'80	51'60
Alacant	49'00	45'50
Andalús	16'50	15'00
Transversal	25'50	25'50
[illegible]	38'00	38'00
[illegible] 7 % pref.	62'00	62'00
[illegible]	63'50	63'50
Colonial	50'35	49'00
[illegible]	[illegible]	14'75
Docks	19'00	18'65
Gas B.	107'00	107'00
Aigües de Barcelona	166'25	165'00
[illegible]	51'00	50'50
[illegible]	143'75	141'00
[illegible]	59'25	57'50
[illegible]	44'75	44'75
[illegible]	43'75	43'75
[illegible]	5'50	5'43
[illegible]	206'00	207'00
[illegible]	69'00	69'00

Valors	Diner	Paper
Chade A. B. C.	318'00	319'00
Valors Filipines [illegible]	311'00	311'00
BORSA OFICIAL — COMPTAT — DEUTES ESTAT		
Interior 4 % A	69'50	69'85
B	69'65	69'75
C	69'65	69'65
D	69'85	69'85
E	69'00	69'85
F	69'7.	69'73
G. H.	67'00	67'50
Exterior A	81'15	81'00
B	80'65	80'65
C	80'25	80'25
D	80'15	80'00
E	79'65	79'50
F	79'50	79'50
G. H.	81'00	81'00
Amortitzable 5 % A	93'25	94'00
B	93'25	94'00
C	94'15	94'15
A	94'00	94'00
B	89'85	89'85
C	89'75	89'75
D	89'50	89'65
[illegible]	87'75	87'75
[illegible]	99'25	99'27
[illegible]	99'35	99'35
Amortitzable 5 % [illegible] A	99'20	99'15
B	99'60	99'65
C	99'50	99'65
D	99'60	99'65
[illegible]	99'55	99'35
[illegible]	86'60	86'5.
[illegible]	86'60	86'60
[illegible]	86'60	86'55
Amortitzable 4 % A	86'60	86'55
B	86'00	86'00
A	85'25	86'00
[illegible]	73'15	73'50
C	73'00	73'00
A	73'00	73'00
[illegible]	99'75	99'75
C	99'15	99'35
Bons del Tresor [illegible]	99'25	99'25
Deute Ferroviari [illegible]	208'50	208'50
[illegible]	97'75	97'75
DIVERSOS		
Port de Barcelona [illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible] Melilla	[illegible]	[illegible]
[illegible]	91'00	91'00
Banc Hipotecari 5 %	98'75	98'75
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	103'75	103'85
Caixa d'Emissions	82'75	82'25
Crèdit Local [illegible]	81'00	81'25
[illegible]	87'75	87'50
[illegible]	84'50	84'50
[illegible]	93'00	95'75
[illegible]	94'00	94'00

Valors	Diner	Paper
Marroc 5 %	81'50	81'00
Cèdules Argentines	1'59	1'59
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona [illegible]	59'75	59'75
[illegible]	60'00	60'00
[illegible]	62'00	63'00
[illegible]	58'00	58'00
[illegible]	60'.	60'25
[illegible]	53'50	53'50
[illegible]	55'..	55'00
[illegible]	57'00	57'75
[illegible]	57'00	57'75
[illegible]	67'..	67'50
[illegible]	62'00	62'75
[illegible]	76'00	76'00
[illegible]	73'50	78'50
[illegible]	73'2	73'75
[illegible]	83'00	83'00
[illegible]	63'00	63'00
[illegible]	64'00	64'00
[illegible]	78'25	78'25
[illegible]	42'50	42'50
[illegible]	84'50	86'00
[illegible]	69'00	69'00
[illegible]	74'00	74'00
[illegible]	65'00	64'00
Diputació [illegible]	76'00	76'00
[illegible]	87'25	[illegible]
[illegible]	88'25	87'25
Mancomunitat [illegible]	66'00	66'00
C. Crèdit Comunal	78'00	79'00
FERROCARRILS		
Nord 1.a sèrie 3 %	58'25	58'00
[illegible]	36'50	36'25
[illegible]	55'75	56'00
Pamplona	55'75	54'25
Prioritat	58'00	57'50
Segòvia	51'50	51'00
[illegible]	55'50	55'50
[illegible]	60'75	60'75
Villalba	58'85	59'00
Almansa [illegible]	[illegible]	55'25
Sant Joan	56'00	56'00
Alacant	69'00	69'00
Osca	64'50	64'35
[illegible]	69'75	62'75
Valenciana	87'00	87'00
Nord	80'00	88'25
Alar	76'00	76'00
[illegible]	54'85	54'50
[illegible]	81'00	81'75
[illegible]	80'00	80'00
Almansa	76'50	76'50
[illegible]	68'50	68'00
[illegible]	63'50	64'75
[illegible]	68'50	[illegible]
[illegible]	75'50	75'00
[illegible]	80'00	80'00
[illegible]	80'75	85'75
[illegible]	88'00	88'00
[illegible]	89'50	88'50
[illegible]	75'50	75'50

Valors	Diner	Paper
[illegible]	60'25	61'00
[illegible]	50'00	50'00
[illegible]	48'75	49'50
[illegible]	52'00	52'00
[illegible]	79'50	79'50
[illegible]	18'00	17'00
Andalusos [illegible]	10'00	9'00
[illegible]	19'50	18'50
[illegible]	21'50	21'50
[illegible]	61'00	61'00
[illegible]	76'00	76'00
[illegible]	12'00	12'00
[illegible]	80'00	80'00
[illegible]	87'50	87'50
[illegible]	34'50	35'00
[illegible]	47'25	47'25
[illegible]	36'00	36'00
[illegible]	86'00	86'00
[illegible]	98'25	97'50
TRAMVIES		
General Tramvies [illegible]	66'00	66'00
[illegible]	67'00	67'00
Tramvies B. B. G. [illegible]	66'00	66'00
[illegible]	99'00	98'00
Sant Andreu	73'00	73'00
Barcelona	81'50	81'50
Granada	79'50	79'50
Sevilla	94'25	94'25
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
Aigües Barcelona [illegible]	64'00	64'00
[illegible]	73'00	73'00
[illegible]	92'00	92'00
[illegible]	100'75	100'75
[illegible]	93'50	95'00
[illegible]	93'00	93'00
[illegible]	92'25	[illegible]
[illegible]	97'50	98'50
Cat. Gas [illegible]	85'00	85'75
[illegible]	100'00	100'00
[illegible]	99'00	99'00
Chade 6 %	101'00	101'00
Barcelona Traction [illegible]	89'50	89'50
[illegible]	81'00	85'00
[illegible]	94'00	92'75
[illegible]	94'00	94'00
[illegible]	101'00	101'00
[illegible]	81'00	81'00
[illegible]	[illegible]	75'00
[illegible]	89'00	89'00
[illegible]	77'50	77'50
[illegible]	71'00	71'00
[illegible]	96'50	96'50
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	95'00	93'00
[illegible]	90'50	92'00
[illegible]	101'50	101'50
[illegible]	94'00	93'50
NAVALS		
[illegible]	[illegible]	94'00
[illegible]	12'00	12'00

Valors	Diner	Paper
[illegible]	87'00	87'00
[illegible] especial	87'00	87'75
[illegible]	85'25	85'25
[illegible]	96'00	96'00
E. N. de Llevant	77'00	77'00
INDUSTRIES DIVERSES		
[illegible]	[illegible]	83'00
[illegible]	85'00	85'00
[illegible]	101'50	101'50
[illegible]	83'50	83'50
[illegible]	65'00	65'00
[illegible]	95'00	95'50
[illegible]	80'00	80'00
[illegible]	85'00	85'00
[illegible]	77'00	77'00
[illegible]	102'00	102'00
[illegible]	78'50	79'00
[illegible]	96'00	98'00
[illegible]	89'00	89'00
[illegible]	94'00	94'00
[illegible]	71'00	76'00
[illegible]	84'50	84'00
[illegible]	75'00	79'00
[illegible]	90'00	90'00
[illegible]	100'00	100'50
[illegible]	98'75	98'75
[illegible]	90'00	90'00
[illegible]	85'00	86'00
[illegible]	[illegible]	87'00
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
ACCIONS		
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	14'00	14'00
[illegible]	23'25	[illegible]
[illegible]	[illegible]	82'00
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	91'00	93'00
[illegible]	105'00	107'00
[illegible]	93'00	95'50
[illegible]	77'00	77'00
[illegible]	80'00	80'00
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	165'00	165'00
[illegible]	129'00	[illegible]
[illegible]	114'00	112'00
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	130'00	130'00
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	137'15	137'25
[illegible]	[illegible]	[illegible]

Nota: Els valors senyalats no figuren en la cotització oficial.

Canvis estrangers. — Londres, P., 3240. — Nova York, L., 50750, P., [illegible]. — Holanda, L., 813750, P. 1097. — [França], L., [illegible]. — Bèlgica, L., 2250, P., [illegible]. — Itàlia, L., 6331, P., 13410. Alemanya, L., 137450. — Suïssa, L., 9875. — Praga, L., 12350. — Àustria, L., 166050, P., 49462. — Espanya, L., 2978, P., 21025. — Dinamarca, L., 333975. Suècia, L., 1939, P., 451. — Noruega, L., 199050, P., 41925. — Lisboa, L., 2919. — Argentina, L., 2563. Río Janeiro, L., 406. — Montevideo, L., 2300.

Nota: Els canvis amb la lletra L. corresponen a Londres, i els de la lletra P. a París.

MERCAT DE COTONS — Dia 8 de gener de 1934

	Disp	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Des.
LIVERPOOL Tanca anterior	5.46	5.40	5.39	5.37	5.37	5.38	5.40
Obertura							
Segon telegrama							
Tanca							
Alça							
Baixa							
NOVA YORK Tanca anterior	10.75	10.53	10.60	10.78	10.90	11.10	11.24
Obertura							
Segon telegrama							
Tanca							
Alça							
Baixa							
NOVA ORLEANS Tanca anterior	10.50	10.42	10.55	10.72	10.86	11.05	11.18
Obertura							
Segon telegrama							
Tanca							
Alça							
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)	Upper Maig	Upper Juliol	Upper Oct.	Sakellaridis Maig	Sakellaridis Juliol	Sakellaridis Oct.
Tanca anterior	6.23	6.25	6.26	7.90	7.89	7.8[illegible]
Obertura						
Tanca						
Alça						
Baixa						

ALEXANDRIA	Ashmound Juny	Ashmound Oct.	Ashmound Des.	Sakellaridis Maig	Sakellaridis Juliol	Sakellaridis Nov.
Tanca anterior	10.97	11.01	11.09	14.88	14.95	14.9[illegible]
Obertura						
Tanca						
Alça						
Baixa						

	Bales	Disp. en plaça (10 quilos)
Arribades als ports dels Estats Units		(Base tanca anterior)
Any anterior		TEXAS 15/16
Bales de l'i d'agost		ORLEANS
Any anterior		ANT-PORT
Transferència		

MERCAT DE LLOTJA — DIA 8 DE GENER 1934

CEREALS, FARINES I DESPULLES			
BLATS		**FARINES**	
Aragó [illegible]	54 a 57	[illegible]	80 a 100
[illegible]	54 a 56	[illegible]	73 a 75
Castella [illegible]	53 a 54	[illegible]	70 a 71
Manxa	53 a 54	[illegible]	74 a 75
Extremadura [illegible]		[illegible]	70 a 71
[illegible]	52 a 52'5	[illegible]	70 a 75
[illegible]	54 a 56	[illegible]	71 a 75
Urgell			
Penedès i comarca	54 a 56	(Preus en pessetes els 100 quilos [illegible])	
(Preus en pessetes els 100 quilos [illegible] vagó origen)		**DESPULLES**	
MORESC, ORDI I CIVADA		[illegible]	30 a 32
Moresc Plata disponible		[illegible]	27 a 28
Ordi Urgell i comarca	37 a 39	[illegible]	13 a 26
Civada Extremadura	37 a 37'5	[illegible]	21 a 22
Civada [illegible]	37 a 37'5	[illegible]	19 a 20
[illegible]	55 a 60	(Preus en pessetes els [illegible])	
[illegible]	100 a 11.	[illegible]	14'5 a 15
[illegible]	115 a 11.	[illegible]	14 a 14'5
[illegible]	45 a 46	[illegible]	14 a 15
[illegible]	32 a 33		
[illegible]	33 a 34		
[illegible]	54 a 55		
[illegible]	58 a 59		
[illegible]	51 a 52		
[illegible]	57 a 58		
[illegible]	[illegible]		

LLEGUMS, FARRATGES I ALTRES			
FAVES, VECES, ESC. I LLENTIES		[illegible]	70 a 71
[illegible]	68 a 70	[illegible]	62 a 63
[illegible]	44 a 45	[illegible]	60 a 61
[illegible]	48 a 49	[illegible]	60 a 70
[illegible]	37 a 38	[illegible]	75 a 77
[illegible]	32 a 33	(Preus en pessetes els 100 quilos [illegible])	
[illegible]	42 a 43	**GARROFES**	
[illegible]	44 a 47	[illegible]	[illegible] a 41
[illegible]	105 a 106	[illegible]	[illegible] a 41
[illegible]	90 a 120	[illegible]	[illegible] a 40
CONCENTRATS		[illegible]	30 a 40
[illegible]	130 a 133	(Preus en sac [illegible])	
[illegible]	130 a 133	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	90 a 97	[illegible]	[illegible]
[illegible]	95 a 100		
[illegible]	95 a 100		
[illegible]	170 a 180		
[illegible]	116 a 120		
[illegible]	100 a 105		
[illegible]	[illegible]		